Έτος Ζ'

Τεύχος 153ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ — *Σελίς*

Δρᾶσις Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας μέχρι λήξεως τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, ὑπὸ Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 7415

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Περὶ τοῦ τρόπου χαρακτηρισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπὸ Ἀστυν. Δ)ντοῦ Β' κ. Κων. Τουζένη 7419

ΘΕΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ κρυπτογραφία.—Ἡ συνήθης σήμερον μέθοδος καὶ ἡ συλλογὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἔδγαρδ Πόε, ὑπὸ τ. Ἀστυν. Δ)ντοῦ κ. Δ. Κορέσση 7428

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα—Ἀδύνατος ἡ μεταβολὴ διὰ χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων καὶ ἄλλων τεχνικῶν μέσων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 7431

ΘΕΜΑΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Μέθοδοι Ἀστυνομικοῦ Κράτους στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ὑπὸ κ. Ν. Ρουσσέτ, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χρ. Πατσούρη (συνέχεια καὶ τέλος) 7433

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Γεώργιος Δροσίνης—Ἕνας Ἑλληνολάτρης ποιητὴς καὶ πεζογράφος, ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Χ. Σταμάτη 7445

ΠΕΝΘΗ

Ἰωάννης Πανόπουλος, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 7452

Κωνσταντῖνος Παρδάλης, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 7455

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 7456

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Q. Cesbron κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 7458

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 7460

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΙΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 153ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ'. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ :

221.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Πατρῶν ἀπὸ 7ης Σεπτεμβρίου 1943 μέχρι 13ης Ὀκτωβρίου 1944. Ἐξαιρετικὲς πράξεις ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων ἀστυνομικῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Πατρῶν.

***

221. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Δ)νσεως Πατρῶν ἀπὸ 7ης Σ)βρίου 1943 μέχρι 13ης Ὀκτωβρίου 1944. Ἐξαιρετικὲς πράξεις ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων ἀστυνομικῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Δ)νσεως Πατρῶν.

Μετὰ τὴ συνθηκολόγησι τῆς Ἰταλίας ἢ μᾶλλον μετὰ τὴν πτῶσι τῆς Ἰταλίας ποὺ ἔγινε, ὅπως εἶναι γνωστό, στὶς 7 Σεπτεμβρίου 1943, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ποὺ ἔμεναν στὴν Πάτρα, γιὰ νὰ μὴ συλληφθοῦν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, ἔσπευσαν καὶ παρεδόθησαν μὲ τὸν ὁπλισμό τους στὴν κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι τοῦ Ε.Α.Μ.· μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ αὐτούς, γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴ φυγή τους καὶ ἐξασφαλίσουν τὴ συντήρησί τους, πούλησαν στὴν ἴδια ὀργάνωσι σὲ πολὺ μικρὴ τιμή, ὁλόκληρο τὸν ὁπλισμό τους.

Ἔτσι κατὰ τὴν πτῶσι τῆς Ἰταλίας τὸ ἔργο τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ Ε.Α.Μ. ποὺ εἰργάζετο ἀντεθνικῶς καὶ ἐναντίον τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τοῦ πληθυσμοῦ, ἔγινε ἀκόμη πιὸ δύσκολο.

Ὅταν ἀμέσως κατόπιν οἱ Γερμανοὶ ἀνέλαβαν ὅλες τὶς ἐξουσίες στὴν περιοχὴ τῶν Πατρῶν, οἱ κομμουνισταὶ τοῦ Ε.Α.Μ. ἐνέτειναν τὴν τρομοκρατία πρὸς τὸν πληθυσμὸ καὶ ἕνεκα τούτου ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην καὶ γιὰ τὴν προστασία τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, νὰ ὀργανωθῇ ἡ ἐθνικὴ ἀντίδρασις πρὸς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ τὶς ἄλλες κομμουνιστικὲς καὶ ἀντεθνικὲς γενικὰ ὀργανώσεις.

Γι' αὐτὸ μετὰ τὴν πτῶσι τῆς Ἰταλίας τὸ 1943, ἐγκατεστάθη στὴν πόλι τῶν Πατρῶν ἕνα Τάγμα Ἀσφαλείας, ὑπὸ τὸν τότε Συνταγματάρχη Ν. Κουρκουλάκο, στὸ ὁποῖον κατετάγησαν πολλὰ στελέχη τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν συνειργάσθη στενὰ μὲ τὴ στρατιωτικὴ αὐτὴ μονάδα καὶ ἔτσι ἠμπόρεσε νὰ προστατεύσῃ ἀποτελεσματικώτερα τὸν ἐθνικόφρονα πληθυσμὸ ἀπὸ τὴ μανία τῶν ἐγκληματιῶν ὁπαδῶν τοῦ Ε.Α.Μ.—Ε.Λ.Α.Σ.—Ο.Π.Λ.Α. κλπ.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουμε μνεία καὶ τῶν ἑξῆς ἐξαιρετικῶν πράξεων, μελῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Πατρῶν.

α) Ὁ τότε Ἀστυνόμος κ. Βασίλειος Κοντοκόλιας, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἀρχιφύλακος Γαλανοπούλου Διονυσίου καὶ τοῦ ἀστυφύλακος Ἀρβανίτη Ἀθανασίου, ἐπέτυχε μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του νὰ κρύψῃ ἀσφαλῶς μέσα στὸ οἴκημα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἄγγλο στρατιώτη, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο «Σίμων» καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν κρατούμενος τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν κατοχῆς στὸ στρατόπεδο τοῦ συνοικισμοῦ Ἀρόης καὶ ἀφέθη κατὰ τὴν συνθηκολόγησι τῶν Ἰταλῶν ἐλεύθερος κατὰ λάθος ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, ὁπότε παρουσιάσθη στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ ζήτησε προστασία. Ἀκολούθως ὁ κ. Κοντοκόλιας μὲ τὸν Γαλανόπουλο Διονύσιο καὶ Ἀρβανίτη Ἀθανάσιο καὶ μὲ τὴ βοήθεια καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς Ἀσφαλείας, κατώρθωσε νὰ τὸν προωθήσῃ μέχρι Κορίνθου, ὅπου ὑπῆρχε μυστικὴ ὀργάνωσις περιθάλψεως Ἄγγλων στρατιωτῶν, ἡ ὁποία καὶ τὸν παρέλαβε γιὰ τὴν περαιτέρω τακτοποίησί του.

β) Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, εἶχεν ἀναπτύξει δράσι στὴν περιοχὴ τῶν Πατρῶν ἡ Ἀγγλικὴ κατασκοπία, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἄγγλο Ὑπολοχαγὸ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Βαγγέλης», ὁ ὁποῖος εἶχε συγκροτήσει καὶ μιὰ ὁμάδα δολιοφθορέων (σαμποτὲρ) μὲ ὡρισμένους δυναμικοὺς ἐθνικόφρονας κατοίκους τῶν Πατρῶν.

Ἡ ὁμάδα αὐτὴ ἦταν ἐφωδασμένη γιὰ νὰ κάνῃ δολιοφθορὲς (σαμποτὰζ) καὶ μὲ ὡρολογιακὲς βόμβες. Συνέβη τότε στὴν ὁμάδα αὐτὴ ἕνα ἀτύχημα ποὺ ἔφερε σὲ δύσκολη θέσι τὴν Ἀστυνομία. Δηλαδὴ στὶς 2 Νοεμβρίου 1943 κατὰ τὶς 8 τὸ ἀπόγευμα ἐσημειώθη τυχαία ἔκρηξι μιᾶς ὡρολογιακῆς βόμβας στὸ σπίτι τοῦ κ. Ν. Κατριβέση ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 32 καὶ ἀπὸ τὴν ἔκρηξι αὐτὴ σκοτώθηκε ὁ ἔνοικος Μ. Κατραβῆς, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τῆς Ἀγγλικῆς κατασκοπίας ὡς σαμποτέρ. Πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, εἰδοποιήθη ἀμέσως ὁ κ. Βασ. Κοντοκόλιας, ὁ ὁποῖος ἔκανε τότε καθήκοντα Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Πατρῶν καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἐν γνώσει τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ὑπὸ τὸν Ἄγγλον μὲ τὸ ψευδώνυμο «Βαγγέλης», ὅτι ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ ἡ Ἀστυνομία νὰ συγκαλύψῃ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ καταστρέψῃ καὶ δύο ἄλλες νάρκες ποὺ τὶς εἶχαν κρυμμένες στὸ σπίτι ὅπου ἐσημειώθη ἡ ἔκρηξι.

Ὁ κ. Κοντοκόλιας ἀνέθεσε τὴν ἐνέργεια ἀνακρίσεων στὸν Ἀστυνόμο κ. Θωμᾶ Ψαρρᾶ, Διοικητὴ τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἠνόχλησε καὶ ἡ Γερμανικὴ Ἀστυνομία, ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένη κοντὰ στὸ Α' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, μὲ εἰδικὴ ἐντολὴ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν ὑπόθεσι αὐτὴ καὶ ν' ἀναφέρῃ τὴν αἰτία τῆς ἐκρήξεως. Ὁ κ. Ψαρρᾶς ἐχρησιμοποίησε τὸν Ὑπαστυνόμο τοῦ Τμήματος κ. Χρῆστο Θεοδωρόπουλο καὶ ὡρισμένους πολίτες ποὺ ἀνῆκαν στὴν κατασκοπευτικὴ αὐτὴ ὀργάνωσι, ὅπως ἦσαν ὁ Λάμπρος Ἀντύπας, Πρόεδρος τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Πατρῶν καὶ ὁ Διονύσιος Παπαλεξανδρόπουλος, δικηγόρος καὶ κατώρθωσε νὰ συγκαλύψῃ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἔκρηξι τῆς νάρκης, ὡς ἀποτέλεσμα δῆθεν ἐκρήξεως Ἰταλικῶν χειροβομβίδων τὶς ὁποῖες ὁ φονευθεὶς Μιχαὴλ Κατραβᾶς εἶχεν προμηθευθῆ ἀπὸ Ἰταλοὺς στρατιῶτες, δεδομένου ὅτι μόλις κατὰ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες εἶχεν ἐπέλθει ἡ κατάρρευσις τῆς Ἰταλίας. Παράλληλα οἱ ἀστυνομικοὶ κατώρθωσαν νὰ εὕρουν ἀνέπαφες τὶς ἄλλες δύο νάρκες, νὰ τὶς ἀπομακρύνουν καὶ νὰ ἐξαλείψουν κάθε ἴχνος ἀπὸ τὴ νάρκη ποὺ ἐξερράγη.

Ἡ ὅλη ἀνάκρισις ἦταν φυσικὰ εἰκονική, ὅπως εἰκονικὴ ἦταν καὶ ἡ ἀναφορὰ μὲ τὴν ὁποία ὑπεβλήθη ἡ σχετικὴ δικογραφία στὸν κ. Εἰσαγγελέα.

γ) Ὅταν μετὰ τὴν κατάρρευσι τῶν Ἰταλῶν, ἐγκατεστάθησαν στὴν πόλι τῶν Πατρῶν οἱ Γερμανοί, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας ἐτοποθετήθη ὁ τότε Ἀστυνόμος Α' κ. Δημήτριος Τσόπελας. Ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν του οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Χρῆστος Τσάμης, Γεώργ. Ἀσημάκης, Νικ. Παναγιωτόπουλος, σὲ συνεργασία μὲ τὸν Γεώργ. Σοῦλο ἀξιωματοῦχο τῶν Προσκόπων καὶ τὸν Ι. Λιαπῖκο δημοσιογράφο, ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια, συνέτασσον καὶ ἐπολυγράφουν ἔντυπο ὑπὸ τὸν τίτλον («Ἡ Φωνὴ τῆς Ἑλλάδος» τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενο ἀνεφέρετο στὸν Ἐθνικὸ ἀγῶνα ποὺ διεξήγετο, στὴν ἀντίστασι κατὰ τοῦ στρατοῦ κατοχῆς καὶ στὰ κατὰ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν λαμβανόμενα μέτρα. Τὸ ἔντυπο αὐτὸ διεσκορπίζετο στὰ σπίτια ἀπὸ ἀστυνομικοὺς κατὰ τὶς ὧρες ποὺ ἀπηγορεύετο ἡ κυκλοφορία.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ ἔντυπα αὐτά, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι ἐξετέθησαν στὴν ἔκθεσι μυστικοῦ τύπου περιφερείας Πατρῶν, ποὺ ὠργανώθη καὶ προεβλήθη μὲ ἐπισημότητα στὰς Πάτρας.

δ) Ὁ ἀστυφύλακας Κῖτσος Ἀνδρέας ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐνετάχθη στὴν Ἀγγλικὴ Ὑπηρεσία κατασκοπίας τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ποὺ εἶχον ἐγκατασταθῆ στὰς Πάτρας. Οὗτος εἶχεν ἐφοδιασθῆ καὶ μὲ σχετικὸ πιστοποιητικὸ ὑπ' ἀριθ. 658 τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Στρατηγείου Μ. Ἀνατολῆς.

Ἦτο ἱκανώτατος στὴν παρακολούθησι τῶν ἐχθρικῶν στρατιωτικῶν μονάδων καὶ παρεῖχε καθημερινῶς σοβαρώτατες πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὶς κινήσεις τούτων.

Τὸ 1944 λόγῳ τῆς ἐμπιστοσύνης ποὺ ἀπελάμβανε παρεχώρησε τὸ σπίτι του γιὰ τὴ σύνδεσι τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ Συνταγματαρχῶν Ἀντωνοπούλου καὶ Μπαλοδήμου, ποὺ ἔφθασαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας μὲ τὸν Ἄγγλο Ταγματάρχη «Ἄντωνι». Ὁ Ἄντωνι ἀνῆκε στὴν Ἐθνικὴ Ὁμάδα τοῦ Ἕλληνος Ταγματάρχου Καραχάλιου, ποὺ διελύθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ὁ Κῖτσος λοιπὸν κατώρθωσε νὰ μεταφέρῃ στὸν Ἄντωνι ἐμπιστευτικὸ ἔγγραφο τῶν παραπάνω Συνταγματαρχῶν.

Οἱ Ἰταλοὶ εἶχαν ὑποψιασθῆ κάτι γιὰ τὸν ἀστυφύλακα Κῖτσο καὶ γιαυτὸ στὶς 28 Μαρτίου 1943 τὸν εἶχαν συλλάβει καὶ τὸν ἐκράτησαν ἀπὸ στρατόπεδο Ἀρόης μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1943. Κατόπιν ἐπειδὴ δὲν βρέθησαν στοιχεῖα γιὰ νὰ τὸν δικάσουν ἠξίωσαν ν' ἀπολυθῆ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία. Μόλις ἀπολύθηκε ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία, ἐνετάχθη ἀμέσως στὴν Ἐθνικὴ Ὁμάδα Καραχάλιου καὶ προσέφερε τὶς ὑπηρεσίες μέχρις ὅτου ἡ ὁμάδα αὐτὴ διελύθη ἀπὸ τὸν Ε.Λ.Α.Σ.

Μετὰ ταῦτα ἐπανεδιωρίσθη καὶ συνέχισε νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του στὶς Ἐθνικὲς ὀργανώσεις.

Ἐκτὸς τοῦ Κίτσου καὶ οἱ ἀστυφύλακες τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Πατρῶν, Κανελλόπουλος Παναγ. καὶ Ζαφειράκος Ἀλεβίζος προσέφεραν πολύτιμες πληροφορίες στὴν Ἀγγλικὴ Ὑπηρεσία ἐν σχέσει μὲ τοὺς σχηματισμοὺς τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ ποὺ βρίσκονταν στὰς Πάτρας.

Ἐξ ἄλλου ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Χατζηκώστας Μιχ[illegible] Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἐνταχθεὶς στὴν Ἀγγλικὴ Μυστικὴ Ὑπηρεσία Πατρῶν ποὺ μνημονεύσαμε παραπάνω προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1942 μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως.

Ἐπίσης ὁ ἀστυφύλαξ Καρδαρᾶς Ἀπόστ. παρητήθη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία τὴν ἄνοιξι τοῦ 1942 καὶ ἐνετάχθη στὸ 5/42 Σύνταγμα Εὐζώνων τοῦ ἀειμνήστου Συνταγματάρχου Ψαρροῦ, ὅπου προσέφερε τὶς ὑπηρεσίας του κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ τὸ σύνταγμα Ψαρροῦ διελύθη κατόπιν προδοσίας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὁ Συνταγματάρχης κατεσφάγη.

Τέλος ὁ ἀστυφύλαξ Νάκης Γεώργιος δὲν ὑστέρησεν σὲ προσφορὰ ἀξιολόγων ὑπηρεσιῶν στὰ πλαίσια τοῦ ἐθνικοῦ καὶ συμμαχικοῦ ἀγῶνος καὶ γιαυτὸ ἐπαινέθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7392/1945 Δ/γὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

ε) Δυστυχῶς καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν Πατρῶν δὲν ὑστέρησαν σὲ προσφορὰ αἵματος κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἐλασοκρατίας.

Ἔτσι στὶς 4 Ἀπριλίου τοῦ 1944 οἱ νέοι ἀρχιφύλακες Ἰω. Βλάχος, Ἀντ. Δημητρόπουλος, Ἰω. Καφέζης, Κυρ. Μουδάκης, Σπ. Μουτζουρὸς καὶ Νικ. Παπαδημητρόπουλος ἀφοῦ ἀπεφοίτησαν τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων ἐταξίδευον σιδηροδρομικῶς διὰ Πάτρας ὅπλοι, μαζὶ μὲ 4 νέους ἀστυφύλακας ἐπίσης ὁπλους.

Οἱ συμμορίτες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τοὺς συνέλαβον παρὰ τὸ Δερβένι τῆς Κορινθίας καὶ τοὺς ὡδήγησαν στὸ Σουληνάρι τῶν Καλαβρύτων ὅπου στὶς 14 Ἀπριλίου, τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τοὺς ἐξετέλεσαν στὴν ἐκεῖ χαράδρα μὲ πολυβολισμούς.

Τότε ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Πατρῶν κ. Ἀλκιβιάδης Κωνσταντάρας, γιὰ νὰ ματαιώσῃ τὴ συμμοριακὴ ἐπιδρομὴ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἠθικὸ τῶν κατοίκων, συνεννοήθη μὲ τὴν Ὑπηρεσία Χωροφυλακῆς καὶ τὸ Διοικητὴ τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας καὶ συνεκρότησε μικτὸ ἀπόσπασμα 33 ἀνδρῶν ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀστυφύλακες, χωροφύλακες καὶ ἄνδρες τῶν ταγμάτων ἀσφαλείας, μὲ μαχητικὸ φρόνημα. Τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. Στασινοπούλου Παναγ. ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπηρετήσει στὸν Ἐθνικὸ Στρατὸ ὡς ἔφεδρος Ἀξιωματικὸς καὶ βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι γιὰ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς κομμουνιστὰς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 25 Ἰουλίου μέχρι 10 Σεπτεμβνίου 1944 τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ συνεπλάκη ἐπανειλημμένως μὲ τοὺς ἐλασίτες ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὴν πόλι, στὶς περιοχὲς δηλαδὴ τῆς Ἐγλυκάδας, Σαραβαλίου, Βεληζίου, Ὀβρυᾶς καὶ Μηντιλογλίου, κυρίως ὅμως στὶς 3 Αὐγούστου στὸ Βελήζι καὶ στὶς 21 τοῦ ἰδίου μηνὸς πρὸ τοῦ ἐργοστασίου «Κλάους», τὸ ὁποῖο ἐφρούρουν ἄνδρες τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας καὶ ἐπέτυχεν τὴν ἀπώθησι καὶ τὴν ἀποσύνθεσι τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἐλυμαίνοντο τὶς σημειούμενες περιοχές.

Κατὰ τὶς συμπλοκὲς αὐτὲς τὸ ἀπόσπασμα Στασινοπούλου δὲν εἶχεν ἀπώλειες ἐνῷ οἱ ἐλασίτες εἶχον θύματα τρεῖς νεκροὺς καὶ τέσσαρες τραυματίες.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν συνετέλεσεν ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴ διατήρησι τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν αὐτὴ τῶν πολιτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ στὴν ἀνάπτυξι μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἰσχυροῦ πνεύματος ἀντιστάσεως.

(Συνεχίζεται)

Τά «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» ἐπεβλήθησαν ὡς τὸ μοναδικὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ ὕλην πλουσίαν καλύπτουσαν ὅλους τοὺς ἀστυνομικούς, ἠθικοκοινωνικούς, ἐπιστημονικούς, ἐγκληματοτεχνικοὺς καὶ λογοτεχνικοὺς τομεῖς. Τούτου ἕνεκεν ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον βοήθημα δι' ὅλους τοὺς ἄνδρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β'
κ. **ΚΩΝ. ΤΟΥΖΕΝΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Γενικά.
3. Σύγκρισις τῶν σχετικῶν περὶ προαγωγῆς διατάξεων διαφόρων κλάδων.
4. Ἐκθέσεις ἱκανότητος κρινομένων.

***

1. Εἰσαγωγή.

Ἀνώτερος καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενος, εὑρισκόμενος ἤδη ἐκτὸς τοῦ Σώματος γνωματεύων ὡς ἀναθεωρητής, εἰς σχετικὴν πρότασιν ἱκανότητος Ἀξιωματικοῦ, εὑρισκομένου ἐπίσης ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ἔγραφε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς : «Δυστυχῶς, » ὅταν συντάσσουσι τὰς προτάσεις χρησιμοποιοῦν, μετὰ πολλῆς ἐλαφρότητος, τοὺς » ὅρους τίμιος, ἀξιοπρεπής, δίκαιος, μορφωμένος, ἐγκυκλοπαιδικός, εὐγενής, πει- » θαρχικός, γενναῖος, εἰλικρινής, δραστήριος κλπ. Τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν εἶχα κάμει » καὶ ἄλλοτε, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως, κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν, ὡς μέλος συμβου- » λίων. Ἂν τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν σταματήσῃ κανεὶς νὰ μὴ περιμένῃ νὰ μάθῃ » διὰ τῶν προτάσεων τὴν ποιότητα τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος. Ὡς ἐν ἀποτε- » λεσματικὸν μέσον κατὰ τοῦ φαινομένου τούτου θὰ εἶχα νὰ ὑποδείξω, ὅπως οἱ » κρίνοντες Ἀξιωματικοὶ κρίνωνται, ἂν καλῶς ἢ ὄχι » κρίνουσι τοὺς ὑφισταμένους των».

Ὅταν ἐδιάβασα τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις ἐσταμάτησα εἰς τὴν φράσιν «ἂν τὸ » φαινόμενον τοῦτο δὲν σταματήσῃ, κανεὶς νὰ μὴ περιμένῃ νὰ μάθῃ διὰ τῶν προ- » τάσεων τὴν ποιότητα τῶν Ἀξιωματικῶν». Ἄπειροι σκέψεις μοὶ ἐγεννήθησαν. Εἶπα μέσα μου : ἔχει ἆρά γε δίκαιον ὁ ἀπελθὼν ἀνώτερος νὰ διατυπώνῃ τὰς σκέψεις του αὐτάς; Εἶναι δυνατὸν εἰς τὰς προτάσεις νὰ χρησιμοποιῶνται λέξεις αἵτινες δὲν ἀντα- ποκρίνονται εἰς τὰς πραγματικὰς ἱκανότητας τῶν Ἀξιωματικῶν; Εἶναι δυνατὸν εἰς τὰς προτάσεις νὰ μὴ σκιαγραφῆται καὶ ἀπεικονίζεται χαρακτηριστικῶς ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀξιωματικοῦ; Θὰ δεχθῶμεν τ' ἀναγραφόμενα ὡς γενικὸν κανόνα ἢ ὡς μεμονω- μένας ἐξαιρέσεις;

Αἱ ἀνωτέρω σκέψεις καθὼς καὶ πολλαὶ ἄλλαι με παρώτρυναν εἰς τὸ ν' ἀσχο- ληθῶ μὲ τὴν παροῦσαν μελέτην. Δὲν ἐπιθυμῶ δι' αὐτῆς νὰ ἀποδείξω ὡς ἀληθῆ ἢ ἀνα- ληθῆ ὅσα ἀναγράφει ὁ ἀπελθὼν ἀνώτερος διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν προτάσεων. Ἂν εἶναι ἀληθῆ ἢ ἀναληθῆ εἶναι ἓν παμμέγιστον θέμα, εἰς τὸν μόνον ἀπάντησιν δύναται νὰ δώσῃ μόνον ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἑκάστου προϊσταμένου ἢ κρίνοντος.

Ἐπιθυμῶ ὅμως ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ τονίσω τὸ γνωστὸν ἀλλὰ ὕψιστον λειτούρ- γημα, ὅπερ ἀσκοῦμεν ὅλοι οἱ προτείνοντες καὶ κρίνοντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ συμβάλω κατὰ τὸ δυνατόν, εἰς τὸν καλύτερον τρόπον ὀρθῆς ἐκτιμήσεως καὶ ὀρθῆς ἀξιολογή- σεως τῶν προσόντων τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας, ὥστε κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ «τὸ προσῆκον» εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

Σημειῶ ἐπίσης ὅτι αἱ διατυπούμεναι ἀπόψεις δὲν ἀναφέρονται δεοντολογικῶς, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, ὁσάκις ὡς ἄτομα ἡμεῖς προϊστάμενοι μιᾶς ὑπηρε- σίας πρόκειται νὰ κρίνωμεν τοὺς ὑφ' ἡμᾶς. Ἡ κρίσις τῶν Ἀξιωματικῶν ὑπὸ συλλο- γικῶν ὀργάνων (συμβούλια κρίσεως πρὸς προαγωγὴν) καθιερώθη καὶ βεβαίως ἐπὶ ἑτέρων ἀρχῶν καὶ δὲν ἐξετάζεται ἐν τῷ παρόντι, εὐνόητον ὄμως ὅτι καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμ- βουλίου βάσει τῶν τιθεμένων ὑπ' ὄψιν των στοιχείων καὶ τῆς προσωπικῆς ἀντιλή- ψεώς των ἀκολουθοῦν περίπου τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ βάσεις προκειμένου νὰ κρίνουν καὶ νὰ συγκρίνουν τοὺς Ἀξιωματικούς.

2. Γενικά.

Εἶναι γνωσταὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ 'Οργανισμοῦ τοῦ Σώματος διὰ τὴν κατ' ἔτος κρίσιν τῶν 'Αξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας, καθὼς καὶ ἡ διαμορφωθεῖσα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου νομολογία τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας, ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος γίνεται νέα οὐσιαστικὴ κρίσις τούτων, τόσον ὑπὸ τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Συμβουλίου (Σ.Ε. 1283/946 κ.ἄ.).

Δύναται μάλιστα νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ 'Αξιωματικοὶ τῆς 'Αστυνομίας ἀπολαύουσι τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ Συντάγματος παρεχομένης μονιμότητος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι κατ' ἔτος κρινόμενοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχωσι τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὸν βαθμόν των οὐσιαστικὰ προσόντα.

'Η περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος ἑκάστου 'Αξιωματικοῦ ἔκθεσις τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας εἶναι ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐγγράφων, ἐφ' ὧν θέλει βασισθῇ ἡ κρίσις τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου (προαγωγή, ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια, πειθαρχικαὶ ποιναί, ὑπηρεσιακὴ ἀνεπάρκεια κλπ.).

Εὐνόητον ἄρα τυγχάνει, ὅτι ὑψίστης σημασίας εἶναι ἡ κατάρτισις τοιαύτης ἐκθέσεως, ἀφοῦ ἐπὶ ταύτης θέλει στηριχθῇ ἡ καθ' ὅλου ὑπηρεσιακὴ σταδιοδρομία τοῦ 'Αξιωματικοῦ.

Εἶναι ἐπίσης εὐνόητον, ὅτι μετὰ πάσης προσοχῆς, εὐσυνειδησίας, εὐθικρισίας καὶ πληρότητος δέον νὰ ἐκτελῆται τὸ ἔργον τοῦτο, οὗτινος ἡ σπουδαιότης καθίσταται ἔτι μεγαλυτέρα προκειμένου νὰ κριθοῦν 'Αξιωματικοὶ ἀνωτέρου βαθμοῦ, εἰς οὓς ἔχουν ἀνατεθῇ ἡγετικὰ καθήκοντα ἢ πρόκειται διὰ τῆς προαγωγῆς των νὰ ἀσκήσωσι τοιαῦτα.

'Η ὀρθὴ ἐκτίμησις τῶν προσόντων τῶν 'Αξιωματικῶν καὶ ἡ ἀξιολόγησις αὐτῶν ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν 'Αξιωματικῶν ὑπό τε τῶν προϊσταμένων των καὶ τῆς ὑπηρεσίας, ἐπιδρᾷ σοβαρῶς εἰς τὴν ἐν γένει ἐξέλιξιν τῆς σταδιοδρομίας των, ἐπηρεάζει ἀναλόγως τὸ ἠθικόν των καὶ γενικῶς τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῶν προσόντων τῶν 'Αξιωματικῶν, ὅπως καὶ κάθε ζήτημα ποὺ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν τρέχουσαν ζωήν, παρουσιάζει πολλὰς πλευρὰς ἐπιδεκτικὰς πολλῶν [illegible] καὶ ἀντικειμενικῶς ἡ σημασία ἑκάστου προσόντος. 'Ο κάθε προϊστάμενος κρίνει [illegible] τὸ ἰδικόν του μέτρον σύμφωνα μὲ τὰς ἀπόψεις του τὰς ὑποκειμενικάς. 'Οπωσδήποτε ὅμως πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐκτιμήσεως τῶν προσόντων ἑνὸς 'Αξιωματικοῦ ὀρθὴ γνώμη εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν μορφώνει [illegible] κρίσιν συνετοῦ καὶ δικαίου ἀνδρὸς μὲ βάσιν τὸ ὑγιὲς ὑπηρεσιακὸν πνεῦμα.

'Αλλ' ὅταν λέγωμεν προσόντα τί ἐννοοῦμεν ; Ποῖα εἶναι ταῦτα, ποία ἡ χρησιμότης των, πῶς θὰ διαπιστώσωμεν ἐὰν εἷς 'Αξιωματικὸς κέκτηται ὡρισμένα προσόντα ; πῶς θὰ βροῦμε μέχρι ποίου βαθμοῦ φθάνουν;

'Ιδοὺ ἐρωτήματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀπαντήσωμεν ἀναλύοντες κατὰ τὸ δυνατὸν τοὺς σχετικοὺς ὅρους, ἐλπίζοντες ὅτι ἐκ τῆς παρούσης μελέτης κάποια ὠφέλεια ἤθελε προκύψει κάποια προσπάθεια διὰ τὴν καλυτέραν ἔρευναν τοῦ θέματος, κάποια μεγαλυτέρα προσοχὴ ἤθελε δοθῇ εἰς αὐτὸ ὑπό τε τῶν ἁρμοδίων νὰ συντάσσουν τὰς προτάσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ κρίνουν καὶ ὅτι, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, ὀλιγώτερα σφάλματα θὰ διαπραχθοῦν κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεών μας.

Δυνατὸν ἐπίσης νὰ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ συνειδητοποιήσωμεν, ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια προσόντα τοῦ 'Αξιωματικοῦ [illegible] συμφώνως πρὸς τὸν τελευταῖον νόμον 3914/11-11-58 εἶναι καὶ τὸ «νὰ διακρίνεται [illegible] ἑταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων του διὰ τὴν εἰς ἐξαιρετικὸν βαθμὸν ἱκανότητα νὰ κρίνῃ μετὰ δικαιοσύνης, ἀμεροληψίας καὶ ἀντικειμενικότητος

τοὺς κατωτέρους του, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος» δηλαδὴ τῶν διατάξεων περὶ προαγωγῶν.

3. Σύγκρισις τῶν σχετικῶν περὶ προαγωγῆς διατάξεων διαφόρων κλάδων.

Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν διαφόρων ὅρων καὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ τρόπου διαπιστώσεως καὶ βαθμολογήσεως τῶν προσόντων τῶν ὑπὸ κρίσιν ἀξιωματικῶν ἐκρίναμεν σκόπιμον νὰ σημειώσωμεν τὰς σχετικὰς περὶ προαγωγῶν διατάξεις, αἵτινες ἰσχύουσι εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς Διοικήσεως. Ἐκ τῆς μελέτης τῶν διατάξεων τούτων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας παρ' ἡμῖν, δύνανται νὰ συναχθῶσι χρήσιμα συμπεράσματα, ἀλλὰ καὶ ὠφέλεια ἤθελε προκύψει, κατὰ τὴν γνώμην μας διά τε τοὺς προτείνοντας καὶ κρίνοντας διότι θὰ δυνηθοῦν καλύτερον ν' ἀντιληφθοῦν τοὺς χρησιμοποιουμένους ὅρους διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν.

Αἱ περὶ προαγωγῶν διατάξεις ποικίλλουν εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους Διοικήσεως.

Τὰ κριτήρια βάσει τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται αἱ προαγωγαὶ εἶναι αὐστηρότερα ἢ ἐπιεικέστερα, ἀναλόγως τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ κλάδου. Κατὰ κανόνα εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τὰ στρατιωτικῶς ὠργανωμένα Σώματα ἢ Ὑπηρεσίας, αἱ περὶ προαγωγῶν διατάξεις εἶναι αὐστηρότεραι τῶν τοῦ Κώδικος Δημοσίων Ὑπαλλήλων. Ὁ διαφορισμὸς αὐτός, κατὰ τὴν γνώμην μας εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ρόλου ὃν αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἔχουν ἐν καιρῷ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τῶν κινδύνων, οὓς τὸ κοινωνικὸν σύνολον διατρέχει ἐὰν τὰ στελέχη τῶν ἀνωτέρω Σωμάτων δὲν εὑρίσκωνται εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των.

Θὰ παραθέσωμεν ἐν συντομίᾳ τὰς σχετικὰς διατάξεις διαφόρων κλάδων. Οὕτω τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Ν. 1811/51 «περὶ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἀναγράφει τὰ ἑξῆς :

«Αἱ προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται :

α) Κατ' ἀπόλυτον ἐκλογήν. β) Κατ' ἐκλογήν. γ) Κατ' ἀρχαιότητα.

«Ὡς προακτέοι κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν χαρακτηρίζονται ἐκεῖνοι, οἵτινες διεκρίθησαν μεταξὺ τῶν συναδέλφων των διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος αὐτῶν καὶ ἐπέδειξαν ἐξαιρετικὴν διοικητικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα καὶ ἔκτακτον δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, παρασχόντες διὰ τῆς πρωτοβουλίας των, ἑτοιμότητος καὶ ζήλου ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας.

«Ὡς προακτέοι κατ' ἐκλογὴν χαρακτηρίζονται οἱ ἐπιδείξαντες δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἐμφανίζοντες ἦθος, χαρακτῆρα καὶ ὑπηρεσιακὴν ἱκανότητα τοιαύτην, ὥστε νὰ ἱκανοποιοῦν ἀπολύτως τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

«Ὡς προακτέοι κατ' ἀρχαιότητα ἐκεῖνοι οἵτινες ἔχοντες ἦθος καὶ ἱκανότητα, δύνανται νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

«Ὡς μὴ προακτέοι χαρακτηρίζονται ἐκεῖνοι οἵτινες μὴ ἔχοντες τὰ ὡς ἄνω προσόντα δὲν δύνανται νὰ ἐκτελέσουν τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαμοῦ».

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν.Δ. 2923)24-7-954 (Α. 159) «περὶ ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν τριῶν Κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων» ἀναγράφει τὰ ἑξῆς :

«Κ α τ' ἀ ρ χ α ι ό τ η τ α προτείνονται καὶ προάγονται οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ τῶν τριῶν Κλάδων Ἐνόπλων Δυνάμεων, οἱ κρινόμενοι ὅτι δύνανται νὰ καθέξωσιν ἐπαξίως ἀνώτερον τοῦ οὗτινος φέρουσι βαθμὸν καὶ νὰ διοικήσωσιν ἐπαρκῶς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ἀντίστοιχον τοῦ βαθμοῦ τούτου Μονάδα ἢ προκειμένου περὶ Ἀξιωματικῶν Σωμάτων, Ὑπηρεσιῶν, Κλάδων, Πληρωμάτων ἐδάφους, οἱ κρινόμενοι ὅτι γύνανται νὰ ἐκτελέσωσιν ἐπαρκῶς τὰ καθήκοντα τοῦ δι' ὃν προτείνονται πρὸς προαδωγὴν βαθμοῦ καὶ ὅτι ἅπαντες οἱασδήποτε διακρίσεως κέκτηνται τὰ κάτωθι προ-

σόντα χαρακτηριζόμενα ἐπαρκῶς ἐκ τοῦ συνόλου τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν σταδιοδρομίας:

«Ἀνωτέραν ἀντίληψιν περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀξιώματός των ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἁπάσας αὐτῶν τὰς ἐκδηλώσεις.

«Καλὴν πολεμικὴν δρᾶσιν, ἀπαραίτητον διὰ τοὺς μαχίμους ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μὴ μαχίμους ἐνισχυτικήν, ἵνα τεθῶσιν εἰς καλυτέραν μοῖραν διὰ τὴν κρίσιν των ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ὁμοιοβάθμους τοῦ Σώματος ἢ τῆς Ὑπηρεσίας των, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν των ὡς ἀξιωματικῶν ἡ Χώρα διετέλεσεν ἐν πολέμῳ συγχωρουμένης τῆς ἐλλείψεως ταύτης μόνον εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἁρμοδίων συμβουλίων κρίσεως, καθ' ἃς ἡ τοιαύτη ἔλλειψις δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς καὶ ἕνεκα ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἐπιβληθείσης ἐν καιρῷ πολέμου ὑπηρεσίας Ἀξιωματικῶν εἰς Στρατηγεῖα καὶ λοιπὰ Ἐπιτελικὰ κλιμάκια.

—«Χαρακτῆρα ἀποφασιστικόν, σταθερόν, θαρραλέον, εὐθύν, εἰλικρινῆ.

—«Διοικητικὴν ἱκανότητα ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ, πειθαρχικότητα, προσωπικότητα, κῦρος, ζῆλον καὶ ἐνεργητικότητα.

—«Ἠθικὰ προσόντα.

—«Ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα.

—«Πίστιν εἰς τὴν νόμιμον ἐξουσίαν, ἀμεροληψίαν, δικαιοσύνην, εὐθυκρισίαν.

—«Ἐκπαιδευτικὴν ἱκανότητα ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ των.

—«Ἀφοσίωσιν καὶ προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον ἰδίᾳ δὲ ν' ἀποφεύγουν ἐξάσκησιν πολιτικῆς ἐπιρροῆς ἐν τῷ Στρατεύματι καὶ αἱ πολιτικαὶ πεποιθήσεις των νὰ μὴ ἐπηρεάζωσι τούτους εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των, πρὸς δὲ νὰ ἀποφεύγωσι δι' ἑαυτοὺς τὴν χρῆσιν πλαγίων μέσων.

—«Εὐδόκιμον ἀποφοίτησιν ἐκ τῶν Σχολῶν εἰς ἃς ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των ἔδει νὰ φοιτήσωσι.

—«Ὑγείαν ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.

«Κ α τ' ἐ κ λ ο γ ὴ ν προτείνονται καὶ προάγονται οἱ Ἀξιωματικοὶ οἱ κεκτημένοι ἀπαραιτήτως τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσόντα καὶ ἐπὶ πλέον οἱ διακρινόμενοι μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων των διὰ τὴν εἰς **ἐξαιρετικὸν βαθμόν**:

—«Ἐπαγγελματικήν των ἱκανότητα καὶ γενικωτέραν μόρφωσιν συναγομένην καὶ ἐκ τῆς ἐπιδόσεώς των εἰς Στρατωτικὰς Σχολάς.

—«Διὰ τὸ κῦρος ἐν τῷ Στρατεύματι.

—«Διὰ τὴν προσωπικότητα. Ἰδίᾳ διὰ τὴν δύναμιν Διοικήσεως, ἡγεσίας καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα εἰς τὸ νὰ ἄγουν εἰς πέρας τὸ ἔργον των.

—«Διὰ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐφευρετικότητα ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει καὶ τὴν ἱκανότητα ἀφομοιώσεως τῶν νέων ἐξελίξεων καὶ τῆς συγχρόνου τεχνικῆς.

—«Διὰ τὴν ἱκανότητα νὰ κρίνουν μετὰ δικαιοσύνης, ἀμεροληψίας καὶ ἀντικειμενικότητος τοὺς κατωτέρους των κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν.Δ.

—«Διὰ τὴν εὐρεῖαν καὶ ποικίλην πεῖραν ἀναγομένην εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα στρατιωτικῆς δράσεως (Διοίκησιν—Ἐπιτελεῖα—Ἐκπαίδευσιν—Ὀργάνωσιν).

«Π α ρ α μ έ ν ο ν τ ε ς ε ἰ ς τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν β α θ μ ὸ ν προτείνονται καὶ κρίνονται οἱ Ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου καὶ τῶν τούτου ἀντιστοιχούντων καὶ ἄνω οἱ μὴ στερούμενοι μὲν τῶν πρὸς προαγωγὴν τῶν ὁμοιοβάθμων των ἀπαιτουμένων οὐσιαστικῶν προσόντων ὑστεροῦντες ὅμως τῶν κρινομένων ὡς προακτέων ὁμοιοβάθμων των, καθ' ὃ μὴ διαθέτοντες τὰ προσόντα ταῦτα εἰς ἣν ἔδει ἔντασιν καὶ ἰδίᾳ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εὐρεῖαν ἐπιτελικὴν κατάρτισιν καὶ τὴν ἱκανότητα ἀποτελεσματικῆς Διοικήσεως Μονάδος ἀντιστοίχου τοῦ βαθμοῦ δι' ὃν προτείνονται.

«Μ ὴ π ρ ο α κ τ έ ο ι προτείνονται καὶ κρίνονται οἱ Ἀξιωματικοὶ μέχρι καὶ

τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταγματάρχου συμπεριλαμβανομένου οἱ μὴ κεκτημένοι εἰς ἐπαρκῆ βαθμὸν τῶν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των ἀπαιτουμένων οὐσιαστικῶν πρὸς προαγωγὴν προσόντων. Ἡ κρίσις αὕτη αἰτιολογεῖται ἐπαρκῶς.

«Ἀποστρατευτέοι προτείνονται καὶ κρίνονται οἱ Ἀνώτεροι καὶ Ἀνώτατοι Ἀξιωματικοὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἔλλειψις τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς προαγωγὴν καὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των «κατ' ἀρχαιότητα» ἢ «κατ' ἐκλογὴν» προσόντων εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προτείνοντος ἢ κρίνοντος οὐσιώδης καὶ μεγάλη, αἰτιολογημένη ἐπαρκῶς».

Αἱ περὶ προαγωγῆς διατάξεις εἰς τὴν Χωροφυλακὴν εἶναι σχεδὸν ταὐτόσημοι πρὸς τὰς ἰσχυούσας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις μὲ μεγαλυτέραν ἀνάλυσιν τῶν σχετικῶν ἐννοιῶν.

Οὕτω τὸ ἄρθρον 131 τοῦ Ν.Δ. 3365/22-9-55 «περὶ Κώδικος Ἑλλην. Βασ. Χωροφυλακῆς» ἀναγράφει τὰ ἑξῆς :

«Ἵνα Ἀξιωματικὸς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου μέχρι καὶ τοῦ Ἀντ)χου συμπεριλαμβανομένου προταθῇ ἢ κριθῇ προακτέος κατ' ἀρχαιότητα δι' ἀνώτερον βαθμὸν δέον ἀπαραιτήτως νὰ κέκτηται τὰ κάτωθι προσόντα ἐπαρκῶς χαρακτηριζόμενα ἐκ τοῦ συνόλου τῆς καθ' ὅλου σταδιοδρομίας αὐτοῦ ἐν τῇ Χωρ)κῇ.

α) Σωματικὰ προσόντα : Ὑγείαν ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων του.

β) Διανοητικὰ προσόντα : Νοημοσύνην, ἀντίληψιν, κρίσιν καὶ προορατικότητα, ἀνάλογα διὰ τὸν βαθμὸν δι' ὃν προτείνεται.

γ) Ψυχικὰ προσόντα : Ἱκανὴν πρωτοβουλίαν, ψυχραιμίαν, τόλμην καὶ ἀποφασιστικότητα.

δ) Χαρακτῆρα : Εἰλικρινῆ, εὐθύν, ἀκέραιον, σταθερὸν καὶ ἀμερόληπτον.

ε) Ἠθικὰ προσόντα : Νὰ εἶναι δίκαιος, τίμιος, εὐσυνείδητος καὶ ἠθικός.

στ) Ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα καὶ γενικὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καλήν.

ζ) Διοικητικὴν ἱκανότητα : Ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ δι' ὃν προτείνεται.

η) Πειθαρχικότητα, ἐπιμέλειαν καὶ ζῆλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν: Εἰς καλὸν βαθμόν.

θ) Ἐπαγγελματικὴν συνείδησιν : Προσήλωσιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἐπαγγελματικὸν καθῆκον, ἰδίᾳ ν' ἀποφεύγῃ ἐξάσκησιν πολιτικῆς ἐπιρροῆς ἐν τῷ Σώματι καὶ αἱ πολιτικαὶ αὐτοῦ πεποιθήσεις νὰ μὴ ἐπηρεάζωσι τοῦτον εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐν γένει καθηκόντων του.

ι) Παράστασιν καὶ συμπεριφορὰν ἀτομικὴν καὶ οἰκογενιακήν : Ἀξιοπρεπῆ.

ια) Ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν : Καλήν.

ιβ) Εὐδόκιμον ἀποφοίτησιν ἐκ τῶν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του εἰδικῶν Σχολῶν.

ιγ) Τὴν προσήκουσαν ἀντίληψιν, περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀξιώματός του ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἁπάσας τὰς ἐκδηλώσεις.

Διὰ τὰς κατ' ἐκλογὴν προαγωγὰς ἐπαναλαμβάνονται σχεδὸν τὰ διὰ τὴν κατ' ἀρχαιότητα ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ ὑπάρχουν παρὰ τῷ προτεινομένῳ εἰς μεγαλυτέραν ἔντασιν.

Οὕτω, πλὴν τῶν ἄλλων, ἀπαιτεῖ ὁ νόμος ὀξεῖαν νοημοσύνην κλπ., ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν κλπ., γενικὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν λίαν καλήν, διοικητικὴν ἱκανότητα πλήρη διακρινομένην ἐκ τοῦ κύρους καὶ τῆς προσωπικότητός του μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων του, ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν ἐξαιρετικήν, κλπ.

Περαιτέρω αἱ διατάξεις περὶ μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων, εἶναι περίπου αἱ αὐταὶ μὲ τὰς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ μας ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὸ ἄρθρον 119, ἐδάφιον α', τὸ ἀφορῶν τὰς κατ' ἐκλογὴν προαγωγὰς ὡς ἐτροποποιήθη,

ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 3914/58. Τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ ἀνεύρῃ εἰς τὰς σχετικὰ ἄρθρα τοῦ 'Οργανισμοῦ καὶ παραλείπω νὰ τὰς παραθέσω χάριν συντομίας.

Συγκρίνων τὰ ἰσχύοντα παρ' ἡμῖν μὲ τὰ ἰσχύοντα εἰς ἄλλους ὀργανισμούς, στρατιωτικοὺς ἢ μή, ἕκαστος 'Αξιωματικὸς δύναται νὰ συναγάγῃ τὰ συμπεράσματά του, ἅτινα εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ συνεχισθοῦν διὰ τοῦ περιοδικοῦ ἢ δι' ἀναφορῶν, ὥστε νὰ ἐρευνηθῇ πλήρως τὸ θέμα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ διαζευκτικὴ εὐχέρεια, ἡ ὁποία ὑπάρχει, ὡς πρὸς τὰς κατ' ἐκλογὴν προαγωγάς, διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς «ἀστυνομικῆς δράσεως» καὶ ἡ γενικότης τῆς διατάξεως, τῆς ἀφορώσης τὰς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγάς, ἔχουν ἀνάγκην μιᾶς καλυτέρας διατυπώσεως, ἀλλὰ καὶ περαιτέρω ἐρεύνης τοῦ ὅλου θέματος. Κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε καταβληθῇ σχετικὴ προσπάθεια καὶ εἶχε μελετηθῇ τὸ θέμα παρ' εἰδικῶς συσταθείσης ἐπιτροπῆς, δὲν ἐσημείωσεν ὅμως οὐδεμίαν πρόοδον.

4. 'Εκθέσεις ἱκανότητος κρινομένων.

Μετὰ τὰ λεχθέντα εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἰσχυούσας εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους Διοικήσεως διατάξεις περὶ προαγωγῶν καὶ εἰδικώτερον περὶ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς προαγωγὴν οὐσιαστικῶν προσόντων, σκόπιμον εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ Διοίκησις ἐκφράζει τὴν περὶ τοῦ κρινομένου γνώμην της.

Πρόκειται περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν συντάσσονται αἱ προτάσεις ἱκανότητος πρὸς προαγωγὴν ἢ αἱ ἐκθέσεις ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος, ὡς παρ' ἄλλων ἀποκαλοῦνται.

'Υπάρχουν διάφοροι τύποι καθοριζόμενοι κατὰ κανόνα παρὰ τῆς Διοικήσεως περὶ τοῦ τρόπου συντάξεως τῶν προτάσεων ἱκανότητος.

Εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἀπαντᾷ μονολεκτικῶς ὁ προτείνων εἰς ἐκ τῶν προτέρων τεθειμένα ἐρωτήματα, εἰς ἄλλας ἐπὶ ὑπαρχόντων ἐρωτημάτων βαθμολογεῖ μὲ ἀριθμητικὴν κλίμακα, καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις δίδονται αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις καὶ ἀφίεται ἐλεύθερος ὁ προτείνων ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τεθειμένων περιθωρίων ν' ἀναπτύξῃ τὴν γνώμην του.

Πρὸς κατατοπισμὸν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος θὰ παραθέσω ὑποδείγματα διαφόρων ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων σχετικὰ μὲ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ποιότητος τῶν κρινομένων. 'Απὸ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ζητοῦνται παρ' ἑκάστης ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον ἀπαντήσεων δύνανται νὰ συναχθῶσι χρήσιμα συμπεράσματα.

Α'. 'Υπόδειγμα καθιερωθὲν διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

Τοῦ ..... ('Ονοματεπώνυμον κρινομένου)..... (τίτλος αὐτοῦ) ..... ἐπὶ βαθμῷ ..... τῆς ..... Κατηγορίας. Διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ..... ἕως..... Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ..... ('Ονοματεπώνυμον, τίτλος καὶ βαθμὸς κρίνοντος).

'Ο κρινόμενος κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα ὑπηρέτησεν εἰς .....(τίτλος καὶ ἕδρα τῆς 'Αρχῆς) καὶ ἀπησχολήθη εἰς τὰ ἀντικείμενα.....

I. Θεμελιώδη καθήκοντα καὶ περιορισμοὶ τοῦ ὑπαλλήλου .....
II. Εἰδικὰ καθήκοντα τοῦ ὑπαλλήλου .....
III. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα καὶ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ .....
IV. Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα .....
V. Συμπέρασμα καὶ πρότασις περὶ προαγωγῆς. .....

'Εν ..... τῇ 195

'Ο.....
'Υπογραφή

Γνώμη προϊσταμένου .....

'Εν.....τῇ.....

'Ο.....
'Υπογραφή

Ὁ προτείνων ἀπαντᾷ ὅπως αὐτὸς κρίνει σκόπιμον ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὰ ἄρθρα 44-45 τοῦ Ὑπαλλ. Κώδικος, εἰς ἃ καθορίζονται αἱ γενικαὶ ὑποχρεώσεις παντὸς δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, τὴν ἀπαιτουμένην διάθεσιν πρὸς ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτῶν, τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης καὶ τῆς νομιμότητος τῶν ἐνεργειῶν του, τὴν ὑπακοὴν εἰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων του, ὑπηρεσιακὴν ἐχεμύθειαν, διαγωγὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας, ἀπαγόρευσιν δημοσίων ἐκδηλώσεων κλπ.

Β'. Ὑπόδειγμα καθιερωθὲν διὰ τὸν Στρατὸν Ξηρᾶς.

Διὰ τὸν Στρατὸν ξηρᾶς, ἰσχύει τὸ ἀπὸ 1/28-8-1956 Β. Δ/γμα.

Οἱ σχετικοὶ χαρακτηρισμοὶ τίθενται εἰς τὰς κενὰς στήλας διὰ βαθμοῦ μὲν εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται τοιοῦτος, διὰ τῶν ἀπαντήσεων δὲ **Ναὶ** ἢ **Ὄχι** εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἀπάντησις π.χ.

ΗΘΙΚΑ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Ἀποφασιστικότης	Βαθμὸς	.....
Σταθερότης	»	.....
Θετικότης	»	.....
Κρίσις καὶ νοημοσύνη	»	.....
Πρωτοβουλία	»	.....
Προβλεπτικότης	»	.....
Πνεῦμα συνεργασίας εἰς ὁμάδα ἢ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων στρατιωτικῶν ἢ ἰδιωτῶν	»	.....
Ἐχεμύθεια.	»	.....
Εἶναι εὐθὺς	Ἀπάντησις	.....
Εἶναι ἀμερόληπτος	»	.....
Ἀναλαμβάνει εὐθύνας	»	.....
κ.λ.π.	»	.....
Γενικὴ ἐκτίμησις	Βαθμὸς	.....

Κατὰ τὴν ἀνωτέραν ἔννοιαν καὶ σειρὰν γίνεται ἡ βαθμολογία τῆς **Διοικητικῆς ἱκανότητος** (Προσωπικότης, Δύναμις Διοικήσεως, Κύρος, Ἱκανότης κρίσεως ὑφισταμένων του, Ψυχικὴ ἐπαφὴ μετὰ ὑφισσαμένων, κ.λ.π.), τῆς **Ἐπαγγελματικῆς ἀξίας** (Ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις εἰς κατεχόμενον βαθμόν, Κατάρτισις διὰ περαιτέραν ἐξέλιξιν, Γενικωτέρα μόρφωσις, Ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσις Ἐκπαιδευτικὴ ἱκανότης, Μεθοδικότης, Ζῆλος, Ἐνδιαφέρον καὶ πνεῦμα ἀνησυχίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, Προσπάθεια βελτιώσεως ἐπαγγελματικῶν του γνώσεων, Ποικίλη πεῖρα καὶ ἱκανότης εἰς τὴν Διοίκησιν, εἰς ὀργάνωσιν, εἰς ἐπιτελεῖα, εἰς ἐκπαίδευσιν κλπ. τῆς **Ὑγείας καὶ Σωματικῆς ἀντοχῆς**. Ἔχει σωματικὴν ἀντοχὴν καὶ ἱκανότητα πρὸς μακρὰν καταβολὴν προσπαθείας; Ἡ ὑγεία του εἶναι στερεά, διὰ τοὺς κόπους ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ πολέμου; **Τῶν λοιπῶν προσόντων ἢ ἐλαττωμάτων** ὡς π.χ. εἶναι προσηλωμένος εἰς τὸ καθῆκον, εἶναι σεμνὸς καὶ ἀθόρυβος; Ἔχει τάσιν νὰ φατριάζῃ; Ἀποφεύγει τὰ πλάγια μέσα, ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ περιβάλλον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του; Εἶναι μεμψίμοιρος, φιλοκατήγορος, φλύαρος, φίλερις ἐγωϊστής, ἐπιπόλαιος, κόλαξ, ἀρριβιστής, ἀκατάστατος εἰς τὴν στολὴν καὶ ἐμφάνισιν, καλὸς οἰκογενειάρχης, δι' ἃ δίδεται ἀπάντησις εἰς ἕνα ἕκαστον **Ναὶ** ἢ **Ὄχι**.

Τέλος γίνεται μνεία περὶ τῆς Πολεμικῆς Δράσεως τοῦ ἀξ/κοῦ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιαύτη, ἐπακολουθεῖ ἡ Γενικὴ ἐντύπωσις περὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ ἕπεται ἡ γνώμη τοῦ προτείνοντος καὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ ἀνωτέρων κλιμακίων.

Γ'. Ὑπόδειγμα καθιερωθὲν διὰ τοὺς 'Αξ/κοὺς Χωροφυλακῆς.

Ἡ Χωροφυλακὴ ἔχει ἐπίσης καθορίσει ὑπόδειγμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ προτείνων ἀπαντᾷ εἰς ἐκ τῶν προτέρων τεθέντα ἐρωτήματα.

Π.χ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐρώτημα χαρακτὴρ καὶ ἠθικὰ προσόντα, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν φρασεολογίαν τοῦ νόμου ἤτοι εἰλικρινής, εὐθύς, ἀκέραιος, δίκαιος τίμιος κ.λ.π.

(ΕΠΩΝΥΜΟΝ—Ὄνομα) .....
(Ὄνομα πατρὸς) .....
Βαθμὸς .....
Χρονολογία προαγωγῆς εἰς τὸν κατεχόμενον βαθμὸν .....
Χρόνος πραγματικῆς παραμονῆς εἰς τὸν βαθμὸν του. Μῆνες..... συμπεπληρωμένοι μέχρι 31-12-19.....
Χρόνος Διοικήσεως ἄρθρου 129 § 7 καὶ 8 Κ.Β.Χ. Μῆνες..... μέχρι 31-3-19.....
Προέρχεται ἐκ Σχολῆς καὶ ποίας; .....
Γραμματικαὶ γνώσεις .....
'Εκρίθη μὴ προακτέος ἄλλοτε; .....
Πότασις Διοικητοῦ .....

1) Χαρακτὴρ καὶ ἠθικὰ προσότα .....
2) Σωματικὰ προσόντα .....
3) 'Επαγγελματικὴ καὶ διοικητικὴ ἱκανότης καὶ γενικὴ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσις .....
4) Διανοητικὰ καὶ ψυχικὰ προσόντα .....
5) Πειθαρχικότης καὶ ζῆλος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν .....
6) 'Επαγγελματικὴ συνείδησις .....
7) Παράστασις καὶ συμπεριφορὰ ἀτομικὴ καὶ οἰκογενειακὴ .....
8) 'Αντίληψις περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀξιώματός του ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἁπάσας τὰς ἐκδηλώσεις.....
9) Εὐδόκιμος ἀποφοίτησις ἐξ εἰδικῶν Σχολῶν .....
10) Ὑπηρεσιακὴ ἀπόδοσις .....

Κρίνω τοῦτον .....

'Επακολουθεῖ ἡ γνώμη τοῦ 'Ανωτέρου Διοικητοῦ καὶ τοῦ 'Επιθεωρητοῦ.

Δ'. Παρ' ἡμῖν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων ἱκανότητος 'Αξ/κῶν ἰσχύει ὁ ὑπ' ἀριθ. 40/1934 Κανονισμὸς τοῦ 'Αρχηγείου «περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς προτάσεων ἱκανότητος» καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι σχετικαὶ ἑρμηνευτικαὶ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ 'Αρχηγείου. 'Ακολουθεῖται καὶ παρ' ἡμῖν σχεδὸν τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἀκολουθούμενον σύστημα, ἤτοι τίθενται αἱ γενικαὶ γραμμαὶ καὶ μετὰ ταῦτα ὁ προτείνων ἀφίεται ἐλεύθερος ν' ἀπαντήσῃ βάσει τῶν ἐν τῷ Κανονισμῷ ἀναγραφομένων ὁδηγιῶν.

Ε'. Δὲν θά ἤθελα νὰ κλείσω τὸ παρὸν κεφάλαιον χωρὶς ν' ἀναφέρω μερικὰ στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τοῦτο ἀπὸ τὴν 'Αστυνομίαν μιᾶς πόλεως τῆς 'Αμερικῆς. Ὁ ἀναγνώστης θὰ παρακολουθήσῃ μὲ πόσην λεπτομέρειαν καὶ ἀκρίβειαν ἐξετάζεται ἕκαστον προσὸν καὶ πόσην σημασίαν δίδουν εἰς τὴν ἐν γένει ἔρευναν τοῦ θέματος ἀξιολογήσεως τῶν προσόντων. Οὕτω π.χ. ἀναγράφουν:

'Εμφάνισις: Ποίαν ἐντύπωσιν προκαλεῖ. Εἶναι καλῆς ἐμφανίσεως; Εἶναι ἀδιάφορος εἰς τὸ φέρειν τὴν στολήν του ἢ περὶ τὴν ἐμφάνισίν του γενικῶς.

Συνεργασία: Ἔχει ἐπιδείξει πρὸς τοὺς συνεργάτας του, οἵαν τάσιν ἐπιδεικνύει καὶ πρὸς τοὺς προϊσταμένους του. Εἶναι φίλερις καὶ δύστροπος εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς σχέσεις του.

Κρίσις: Εἶναι αἱ ἀποφάσεις καὶ πράξεις του ὑγιεῖς ἀκόμη καὶ ὑπὸ πίεσιν;

Ἐξετάζει καλά; Ἔχει ἀνεξάρτητον κρίσιν ὅταν ἀναγκαίως ἐπιλαμβάνεται μιᾶς λεπτομερείας εἰς συνήθεις ἢ ἐπειγούσας περιπτώσεις; Γνωρίζει τὰς ἱκανότητας καὶ ἀδυναμίας τῶν κατωτέρων του καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν μεγίστην δραστηριότητα αὐτῶν; Εἶναι βιαστικός, προπέτης, ἐκκεντρικὸς ἢ ἀκατάλληλος νὰ ἐλέγχῃ τὸν θυμόν του;

Πρωτοβουλία: Ἐνεργεῖ ἐπὶ ἐντολῆς διδομένης εἰς αὐτὸν χωρὶς διαρκῆ ἐπίβλεψιν; Κέκτηται συνήθη φαντασίαν ἢ ἐποικοδομητικὴν καὶ πρωτότυπον; Προχωρεῖ εἰς τὴν ἐργασίαν του χωρὶς ν' ἀνακοινοῖ κάθε λεπτομέρειαν; Χρειάζεται ἐπιτήρησιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς;

Ἐργατικότης: Δεικνύει ὁλόψυχον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἐργασίαν του; Εἶναι ὀκνηρὸς καὶ ἄφροντις. Εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας; Ἀντιλαμβάνεται τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐργασίας μας καὶ ἐὰν ναὶ διαθέτει τὸν ἑαυτόν του νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Δημόσιον καὶ ὑποτάσσεται μὲ ἐνθουσιώδη τρόπον;

Κατέχει βασικὰς γνώσεις ἐργασίας τῆς Ἀστυνομικῆς τακτικῆς; Εἶναι ἡ ἐργασία του κατωτέρας ποιότητος λόγῳ ἐλλείψεως γνώσεων;

Δημόσιαι σχέσεις: Εἶναι ἀπὸ τοὺς λαμβανομένους ὑπ' ὄψιν, καὶ εἶναι ἀβρόφρων εἰς τὰς δημοσίας ἐπαφάς του; Εἶναι ἐνίοτε δυσάρεστος ἢ ἀνταγωνιστικὸς πρὸς τοὺς μεθ' ὧν ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν καὶ τοὺς πολίτας; Τὰ πηγαίνει καλὰ γενικῶς μὲ τὸ κοινόν, τοὺς ἀνωτέρους του καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συναναστρεφομένους;

Κάνει τοὺς ὑποδεεστέρους του νὰ ζητοῦν τὴν συμβουλήν του καὶ νὰ σέβωνται τὴν γνώμην του. Προσπαθεῖ νὰ μὴ δημιουργῇ ἀμηχανίας ταπεινώνων ἢ ἐνοχλῶν τὸ κοινὸν καὶ τοὺς συνανθρώπους του;

Σταθερότης: Δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν πίεσιν τῆς ἐπικρίσεως ἐναντίον ἐνοχλητικῶν καταστάσεων. Εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον αἰσθηματικὸς καὶ ἐπιρρεπὴς εἰς μετάνοιαν; Ὑπάρχει ἔνδειξις περιορισμένων ἱκανοτήτων εἰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας; Δύναται νὰ ἐνεργῇ ἀποφασιστικῶς καὶ ὀρθῶς εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν καὶ χρόνον;

Ἱκανότης τοῦ γράφειν καὶ ἐκφράζεσθαι: Εἶναι αἱ ἐπίσημοι ἀναφοραί του σαφεῖς, πλήρεις, καθαραί, περιληπτικαί, ἀκριβεῖς, εὐανάγνωστοι; Ἐκφράζεται καθαρὰ καὶ σθεναρὰ πρὸς τὸ προσωπικόν του, εἰς τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ἀνωτέρους ἀξ/κούς; Κάνει τοὺς ὑποδεεστέρους του νὰ καταλαβαίνουν καθαρὰ τί ἀναμένει ἀπὸ αὐτοὺς διὰ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποίου ἐκφράζεται;

Ἱκανότης τοῦ ἀποφασίζειν: Λαμβάνει νοήμονας ἀποφάσεις εἰς ἐπειγούσας ἀστυνομικὰς καταστάσεις; Εἰς περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι τίθενται ὑπ' ὄψιν του διευθύνει καὶ βοηθεῖ τοὺς ὑποδεεστέρους του; Βασίζει τὰς ἀποφάσεις του εἰς τὴν καλυτέραν δυνατὴν πληροφορίαν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν εἰς τὰ δυνατὰ ἀποτελέσματα τῆς πράξεώς του;

Κατὰ τὴν ἰδίαν σειρὰν ἐρεύνης ἐξετάζεται ἂν εἶναι ἀξιόπιστος, ἐὰν ἔχῃ προοδευτικὰς ἀντιλήψεις, ἐὰν ἔχῃ ἱκανότητας ἐρεύνης ἀστυνομικῶν ὑποθέσεων, ἐὰν ἔχῃ τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης κλπ. καὶ βαθμολογεῖται μὲ κλίμακα ἀριθμητικήν.

Τέλος ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο τῶν ὑποδειγμάτων δι' ὧν ἐκφράζομεν τὴν περὶ τοῦ κρινομένου γνώμην μας, νομίζω, ὅτι ἅπαντα τὰ συστήματα ἔχουν τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματά των.

Τὸ οὐσιῶδες εἶναι τὸ ἑξῆς : Εἴτε βαθμὸν 20 θέτομεν π.χ. εἰς τὸ προσὸν πρωτοβουλία, εἴτε δι' ἄλλων ἐκφράσεων ἀποδίδομεν εἰς τὸν κρινόμενον ὅτι κατέχει τὸ προσὸν τοῦτο εἰς τὸν ὕψιστον βαθμόν, θὰ πρέπῃ καὶ πράγματι νὰ τὸ κατέχῃ. Αἱ λέξεις δηλαδὴ δὲν θὰ πρέπει νὰ χάνουν τὴν σημασίαν των καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο θέμα καὶ τὸ μεγάλο προσὸν τοῦ προτείνοντος καὶ κρίνοντος.

(Συνεχίζεται)

Η ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΑ

—Η ΣΥΝΗΘΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΕΔ. ΠΟΕ—

Ὑπὸ τ. Ἀστυν. Δ/ντοῦ κ. **Δ. Μ. ΚΟΡΕΣΣΗ**

Μεταξὺ τῶν ποικίλων θεμάτων λογοτεχνικῆς μᾶλλον φύσεως μὲ τὰ ὁποῖα ἠσχολήθη ὁ περίεργος ἀμερικανὸς ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς Ἔδγαρδ Α. Πόε, κατὰ τὴν τόσον σύντομον, ἀλλὰ καὶ τόσον ἀποδοτικὴν ζωήν του(1) ἦτο καὶ ἡ κρυπτογραφία.

Χάριν τῶν νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν», ἐκθέτομεν κατωτέρω, μερικοὺς ἀπὸ τοὺς πλέον ἔξυπνους καὶ ἀπροσδόκητους τρόπους γραφῆς κρυπτογραφικῶν κειμένων, περιλαμβανομένους εἰς τὴν συλλογήν τοῦ Πόε, βέβαιοι ὅτι, ἂν μή τι ἄλλο, θὰ ὠφεληθῶσιν, ὀξύνοντες τὸν νοῦν των, ἐκ τῆς μελέτης τούτων, καὶ ἰδίᾳ, θὰ ἐξασκηθῶσιν εἰς τὸν τρόπον τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως παρομοίων κειμένων τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ τοὺς παρουσιασθοῦν κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν των.

Ἐὰν λοιπὸν λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας, ὅτι κρυπτογράφημα εἶναι τὸ κείμενον τὸ γραμμένο μὲ τρόπον ὥστε, νὰ δύναται νὰ «διαβασθῇ» μόνον ἀπὸ ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον προορίζεται καὶ ὁ ὁποῖος, φυσικά, γνωρίζει «τὴν κλεῖδα» πού μετεχειρίσθη ὁ ἀποστολεὺς διὰ νὰ τὸ διατυπώσῃ, καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι χρειάζεται κάποια εἰδικότης καὶ ὑπομονὴ διὰ νὰ τὸ «διαβάσῃ» (ντεσιφράρῃ, κατὰ τὴν γαλλικὴν ἔκφρασιν) ἕνας τρίτος.

Ἀλλὰ κάτι πού τὸ συνθέτει ἡ ἀνθρωπίνη ἐπινόησις, εἶναι μαθηματικῶς ἀποδεδειγμένο, ὅτι ἀπαραιτήτως θὰ πρέπει νὰ τὸ ἀναλύσῃ πάλιν ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος. Μόνον πού ὁ «ἄλλος» θὰ κουρασθῇ λιγώτερο ἢ περισσότερο, ἀναλόγως μὲ τὴν εἰδικὴν ἐπίκτητον ἱκανότητα ἢ τὴν εὐφυΐαν πού εἶναι προικισμένος ἀπὸ τὴν φύσιν. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς χρειάζεται (ὅπως εἴπαμε) ἐξάσκησις καὶ ὀλίγη...ὑπομονή.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι κατὰ κανόνα ἡ διπλωματικὴ ἀλληλογραφία γίνεται μὲ κρυπτογραφήματα, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἐμπιστευτικῶν ὑπηρεσιακῶν πληροφοριῶν μεταξὺ ἰδίως τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὰς ἐν προκειμένῳ περιπτώσεις χρησιμοποιεῖται, ὡς γνωστόν, εἷς «κῶδιξ» εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι καταχωρημέναι λεξικογραφικῶς αἱ συνηθέστεραι καὶ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν συνεννόησιν τῶν ἐνδιαφερομένων λέξεις. Ἡ συνεννόησις γίνεται μὲ τὴν ἐκ τῶν προτέρων σελίδωσιν τοῦ κώδικος καὶ τὴν σειρὰν ἀναγραφῆς τῶν στηλῶν τῶν λέξεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι τρεῖς ἢ τέσσαρες εἰς ἑκάστην σελίδα, ὡς καὶ τὴν σειρὰν τοῦ στίχου εἰς ἣν εἶναι καταχωρημένη ἡ λέξις. Οὕτω ἡ λέξις «αὔριον» εὑρισκομένη εἰς τὴν 15 σελίδα, στήλην 3ην καὶ στίχον 15 θὰ κρυπτογραφηθῇ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 15315.

Ἐννοεῖται, ὅτι τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων ἢ τῶν στηλῶν καὶ τῶν στίχων κατόπιν προσυνεννοήσεως τῶν ἀλληλογραφούντων.

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν καὶ τὰς μεθόδους τοῦ Πόε.

Μία μέθοδος εἶναι ἡ ἀντίστροφος γραφὴ κατὰ τὴν κρυπτογράφησιν τῶν ἀλφαβητικῶν στοιχείων. Μεταχειριζόμεθα δηλαδὴ τὸ ω ἀντὶ τοῦ α, τὸ ψ διὰ β, τὸ χ διὰ γ, τὸ φ διὰ δ, κ.ο.κ. ἀκολουθῶντας τὴν ἀντίστροφον σειρὰν τοῦ ἀλφαβήτου δηλαδή :

α	β	γ	δ	ε	ξ	η	θ	ι	κ	λ	μ	ν	κλπ.
ω	ψ	χ	φ	υ	τ	σ	ρ	π	ο	ξ	ν	μ	κλπ.

(1) Ἐγεννήθη τὸ 1809 καὶ ἀπέθανε τὸ 1849, δηλ. εἰς ἡλικίαν σαράντα μόνον ἐτῶν. Ἡ λογοτεχνική του ἐργασία, εἶναι καθ' ὁμολογίαν καὶ τῶν ἐπικριτῶν του ἀκόμη, μεγάλης ἀξίας. Τὰ ἔργα του ἔχουν μεταφρασθῇ εἰς πλείστας γλώσσας ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

Ἤ, μοιράζομεν εἰς τὴν μέσην τὸ ἀλφάβητον καὶ τοποθετοῦμεν τὰ δώδεκα πρῶτα στοιχεῖα ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἰσάρριθμα τελευταῖα :

α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ
ν	ξ	ο	π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

Οὕτω ἡ λέξις «ἐπιθυμῶ» π.χ. θὰ κρυπτογραφηθῇ «ρδφυθωμ».

Ἤ, ἀνακατέβομεν τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου καὶ παίρνωμεν εἰς τὴν τύχην λ.χ. :

ἀντὶ τοῦ α τὸ β
» » β τὸ ε
» » γ τὸ π
» » δ τὸ α
» » ε τὸ φ κλπ.

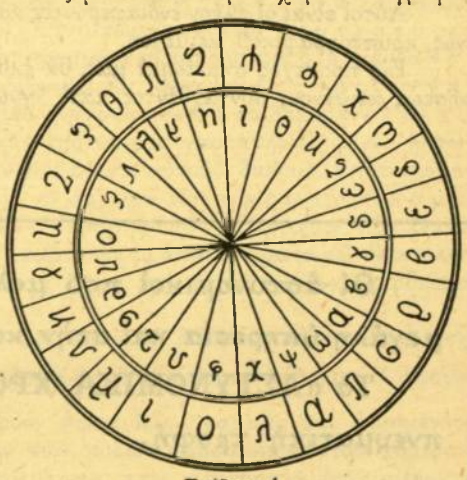
γράφοντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁλόκληρον τὸ ἀλφάβητον.

Τέλος μποροῦμεν ν' ἀντικαταστήσωμεν τὰ γράμματα διὰ σημείων τῆς στίξεως ἢ καὶ ἄλλων καί, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, νὰ ἔχωμεν ἕνα ἱερογλυφικὸν κατὰ τὴν ὄψιν, κρυπτογράφημα. Δηλαδή :

τὸ α	= :		τὸ ε	= η	
τὸ β	= !		τὸ ζ	= »	
τὸ γ	= ;		τὸ κ	= «	
τὸ δ	= ‖		τὸ θ	= ν	κλπ.

Μία ἄλλη μέθοδος ποὺ μᾶς δίνει ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ ἀπὸ κρυπτογραφικὰ ἀλφάβητα εἶναι ἡ ἑξῆς :

Πέρνομεν δύο κυκλικὰ χαρτονάκια καὶ τὰ τοποθετοῦμεν ὁμοκέντρως, ἀφοῦ χαράξωμεν ἀνὰ 24 ἀκτῖνες εἰς ἕκαστον. Καὶ εἰς μὲν τὸ ἐσωτερικὸ χαρτονάκι γράφομεν τὸ ἀλφάβητο μὲ τὴν φυσική του σειρά, εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικό, εἰς τὴν τύχην. Καὶ τὸ κρυπτογραφικὸ λεξικὸ εἶναι ἕτοιμο! Ὁ ἀποστολεὺς τοῦ κρυπτ γραφήματος θὰ πρέπει ἀπαραιτήτως, νὰ σημειώσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος (ὅπως ἔχει συμφωνηθῇ) τὰ δύο γράμματα εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται οἱ ὁμόκεντροι κύκλοι, ὅταν ἀρχίζῃ ἡ σ ν ταξις τοῦ κειμένου, διότι μὲ τὴν ἐλαχίστη μεταλλαγὴ τῶν κυκλικῶν ἀλφαβήτων, ἀλλάζει καὶ ἡ βάσις τοῦ «λεξικοῦ». Πρέπει, φυσικά, διὰ νὰ τὸ ἀποκρυπτογραφήσῃ καὶ ὁ παραλήπτης, νὰ ἔχῃ ἐμπρός του πανομοιότυπον τῶν κυκλικῶν χαρτονίων τοποθετημένων εἰς τὰ αὐτὰ γράμματα, ποὺ θὰ ὁρίζῃ ὁ ἀποστολεὺς ἑκάστοτε.

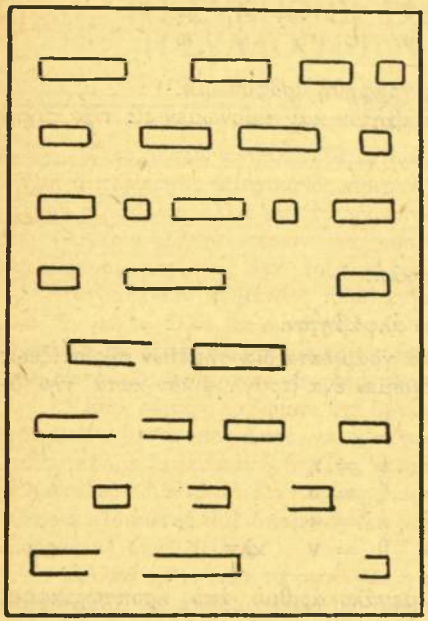

Σχέδιον 1

Ἄλλη μέθοδος ἀπὸ τὴν συλλογὴ τοῦ Πόε εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

Ἀπὸ ἕνα ψιλὸ χαρτόνι ἀναλόγου μεγέθους μὲ τὸ ἐπιστολόχαρτον, ποὺ μεταχειριζόμεθα συνήθως, κόβομεν μικρὰ διάκενα, σὰν παραθυράκια, ἂς ποῦμε (ἴδε σχέδιον 2) καὶ ὅταν θέλωμεν νὰ κρυπτογραφήσωμεν κάτι τοποθετοῦμεν τὸ χαρτόνι αὐτὸ μὲ τὰ διάκενα ἐπὶ τοῦ φύλλου χάρτου τῆς ἐπιστολῆς μας καὶ γράφομεν τὸ μήνυμά

μας εἰς τὰ διάκενα, πηδῶντας δηλαδὴ τὰ ἄκοφτα μέρη· ἀφαιροῦμεν κατόπιν τὸ χαρτόνι καὶ βλέπομεν, ὅτι ἡ ἐπιστολή μας, εἶναι, φυσικά, κομματιαστὰ γραμμένη. Τότε συμπληρώνομεν τὰ κενὰ μὲ λέξεις ἢ φράσεις ξένες πρὸς τὸ νόημα τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου καὶ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν καθίσταται ἀκατανόητον τοῦτο, διὰ πάντα τρίτον. Ὁ παραλήπτης, ὅστις εἶναι βέβαια ἐφοδιασμένος μὲ χαρτονάκι καθ' ὅλα ὁμοίου μὲ τὸ χρησιμοποιηθὲν διὰ τὴν γραφὴν τῆς ἐπιστολῆς, τὸ ἐπιθέτει ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀναγιγνώσκει εὐχερέστατα τὸ ἀκριβὲς κείμενον τῆς ἐπιστολῆς μας.

Σχέδιον 2

Τέλος ἕνας ἄλλος ἁπλοῦς τρόπος νὰ ἀλληλογραφοῦν δύο κρυπτογραφικῶς, εἶναι ὁ ἑξῆς :

Οἱ ἀλληλογραφοῦντες εἶναι ἐφοδιασμένοι μὲ ὅμοια ἀντίτυπα ὁποιουδήποτε βιβλίου τῆς ἰδίας ἐκδόσεως τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦν ὡς «κώδικα» οὕτως εἰπεῖν. Δηλαδὴ λαμβάνοντας ὁ ἕνας ἐπιστολὴν ποὺ ἀρχίζει μὲ «18-α-3-6» ἀνοίγει τὸ βιβλίο του εἰς τὴν σελίδα 18 στήλη πρώτη, στίχος τρίτος, ἕκτο γράμμα καὶ εὑρίσκει τὸ γράμμα Α. Δυνατὸν ἀντὶ τοῦ γράμματος νὰ ἔχῃ συμφωνηθῇ νὰ εἶναι ἡ ἕκτη λέξις, ὁπότε εἶναι εὐχερεστέρα καὶ ταχυτέρα ἡ ἀποκρυπτογράφησις.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ πλέον ἐνδιαφέροντες καὶ συνήθεις τρόποι κατὰ τὸν Πόε συντάξεως ἑνὸς κρυπτογραφικοῦ κειμένου.

Εἰς προσεχὲς σημείωμά μας, θὰ ἐκθέσωμεν μερικοὺς τρόπους ἀποκρυπτογραφήσεως κειμένου, συνταχθέντος κατ' ἄγνωστον μέθοδον.

Δ. Μ. ΚΟΡΕΣΣΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία καὶ στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίδουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΤΑ ΔΑΚΤΥΛΙΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ
— ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β'
κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια κ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

14.—Τρόπος ταξινομήσεως ἀκρωτηριασμένων ἢ ἐκ γενετῆς ἐλλειπόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

15.—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων μὴ ληφθέντων λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ δάκτυλα ἦσαν δεδεμένα συνεπείᾳ τραύματος κ.λ.π.

***

14. Τρόπος ταξινομήσεως ἀκρωτηριασμένων ἢ ἐκ γενετῆς ἐλλειπόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ὅσάκις ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἐλλείπει ἓν ἢ περισσότερα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, συνεπείᾳ ἀκρωτηριασμοῦ τοῦ δακτύλου τὸ δελτίον αὐτὸ δέον νὰ τοποθετῆται ἐπὶ ἰδιαιτέρου ἀρχείου, δηλαδὴ διαφόρου ἀπὸ τοῦ ἀρχείου, εἰς ὃ φυλάσσονται τὰ φέροντα ὅλα τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δελτία. Διευχεραίνεται οὕτως ἡ ἀναζήτησις καὶ ἀποτρέπονται τὰ λάθη. Πρὶν ἢ τοποθετηθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον δελτίον ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει ἀποτυπωθῇ δακτυλ. ἀποτύπωμα συνεπείᾳ ἀκρωτηριασμοῦ, ἐπὶ τοῦ δελτίου αὐτοῦ δέον νὰ τίθεται ἰδιαίτερόν τι σημεῖον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δηλοῦται ὅτι πρόκειται περὶ δελτίου μὲ ἀκρωτηριασμένον δακτυλικὸν ἀποτύπωμα, νὰ περιγράφεται δὲ λεπτομερῶς ποῖον ἢ ποῖα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἶναι ἠκρωτηριασμένα ἢ ἐλλείπουν ἐκ γενετῆς.

Δάκτυλον τοῦ ὁποίου τὸ ἀπυτύπωμα δὲν ἐλήφθη συνεπείᾳ ἀκρωτηριασμοῦ λαμβάνει πλήρη τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρὸς καὶ ὅλας τὰς πιθανὰς λοιπὰς ταξινομήσεις ὡς δευτερευούσας.

Ἂν δύο ἢ περισσότερα δάκτυλα εἶναι ἠκρωτηριασμένα λαμβάνουν τὴν ταξινόμησιν τῶν ἔναντι αὐτῶν δακτυλ. ἀποτυπωμάτων ἄνευ δευτερευουσῶν ταξινομήσεων. Ἂν δύο δάκτυλα ἠκρωτηριασμένα εὑρίσκωνται τὸ ἓν ἔναντι τοῦ ἄλλου, τότε ἀμφότερα χαρακτηρίζονται ὡς τύπου γόρς μίτινγκ.

Ὅτε ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἀναγράφεται ὅτι τὸ δάκτυλον ἐλλείπει ἐκ γενετῆς, τότε τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα χαρακτηρίζεται ὡς ἠκρωτηριασμένον καὶ λαμβάνει τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλ. ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρὸς καὶ τοποθετεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν ἠκρωτηριασμένων δακτυλ. ἀποτυπωμάτων. Ἐπίσης τὴν ταξινόμησιν τῶν ἔναντι δακτυλ. ἀποτυπωμάτων τῆς ἄλλης χειρὸς λαμβάνουν τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων τὰ ὁποῖα ἐλλείπουν ἐκ γενετῆς, ὅπως καὶ εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν περίπτωσιν.

Ἂν καὶ τὰ δέκα δάκτυλα ἐλλείπουν ἐκ γενετῆς ἡ διδομένη τότε ταξινόμησις εἶναι $\frac{M\ 32\ W\ M\ M\ M}{M\ 32\ W\ M\ M\ M}$. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ λάβωμε τ' ἀποτυπώματα τῶν ποδῶν διότι καὶ ταῦτα φέρουν θηλοειδεῖς γραμμὰς καὶ ὡρισμένους τύπους. Τὰ ἀποτυπώματα τῶν πελμάτων τῶν ποδῶν χρησιμοποιοῦνται σήμερον, ἰδίως ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ Μαιευτήρια, πρὸς ἀποτροπὴν ἐσκεμμένως ἢ οὐ ἀλλαγῆς τῶν βρεφῶν.

Καὶ ὁ μερικὸς ἀκρωτηριασμὸς τῶν δακτύλων συχνὰ δημιουργεῖ προβλήματα διὰ τοὺς τεχνικοὺς τῆς δακτυλοσκοπίας δι' ὃ πρέπει πάντοτε μετὰ προσοχῆς νὰ ἐξετάζηται. Πολλάκις γενᾶται τὸ ἐρώτημα εἰς ποῖον ἀρχεῖον δέον νὰ τοποθετηθῇ τὸ φέρον μερικὸν ἀκρωτηριασμὸν δακτυλικὸν ἀποτύπωμα, δηλαδὴ πρέπει νὰ τοπο-

θετηθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν ἠκρωτηριασμένων δακτυλ. ἀποτυπωμάτων ἢ εἰς τὸ κοινόν. Δὲν ὑφίσταται ὡρισμένος κανών, ἀλλ' ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πεῖραν καὶ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχειοθέτου καὶ τὴν ταξινόμησιν τὴν ὁποίαν οὗτος ἐφήρμοσε ἐπὶ τοῦ δακτυλ. αὐτοῦ ἀποτυπώματος. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ ἥμισυ ἢ πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ δακτυλ. ἀποτυπώματος ἔχει ἀποκοπῇ, εἴθισται νὰ δίδεται ἡ ταξινόμησις τοῦ ἔναντι δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός.

Τὸ δακτυλοσκοπικὸν δελτίον δέον νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν ἠκρωτηριασμένων δακτύλων, φέρον τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἔναντι δακτύλου τῆς ἄλλης χειρὸς καὶ ν' ἀναζητηθῇ μὲ ὅλας τὰς δευτερευούσας πιθανὰς ταξινομήσεις καὶ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν μὴ ἠκρωτηριασμένων δακτυλ. ἀποτυπωμάτων. Ἂν δύο ἢ περισσότερα δακτυλ. ἀποτυπώματα εἶναι ἠκρωτηριασμένα κατὰ τὸν προαναφερθέντα τρόπον, ταῦτα λαμβάνουν τὴν ταξινόμησιν τῶν ἔναντι αὐτῶν δακτύλων τῆς ἄλλης χειρὸς μόνον καὶ διέπονται ἀπὸ τοὺς κανόνας τῆς ταξινομήσεως τῶν ἀποκεκομμένων δακτύλων. Γενικῶς ἀποκοπὴ τοῦ ἡμίσεος ἢ ὀλιγώτερον ἐκ τῆς πρώτης φάλαγγος τοῦ δακτύλου θ' ἀποτυπώνεται βεβαίως πάντοτε εἰς τὸ μέλλον ὁσάκις λαμβάνονται τὰ δακτυλ. ἀποτυπώματα τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ. Ἑπομένως ἀποκοπὴ τμήματος ἐξ ἑνὸς δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος μικροτέρου τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐπιφανείας τῆς ραγός, ταξινομεῖται ὅπως ἀπεικονίζεται τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα, ἀλλὰ λαμβάνει καὶ τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός.

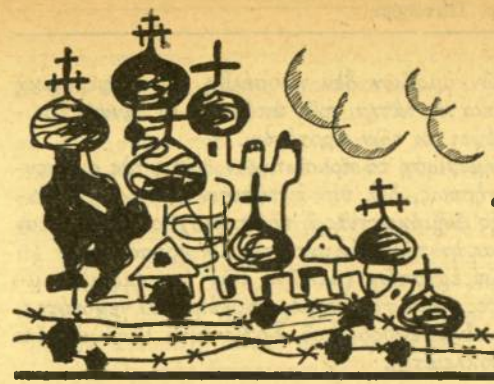
Τὸ δακτυλοσκοπικὸν αὐτὸ δελτίον δὲν τοποθετεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν ἠκρωτηριασμένων δακτύλων, ἀλλ' εἰς τὸ γενικὸν ἀρχεῖον, ἀναζητεῖται ὅμως καὶ εἰς τὰ δύο ἀρχεῖα καὶ μὲ τὴν ἰδικήν του ταξινόμησιν καὶ μὲ τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἔναντι δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός. Πρέπει νὰ ἀναζητῆται οὕτω πάντοτε, ἔστω καὶ ἂν οὐδέποτε τοῦ εἶχε δοθῇ ἡ ταξιόμησις τοῦ ἔναντι δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός.

15. Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων μὴ ληφθέντων λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ δάκτυλα ἦσαν δεδεμένα συνεπείᾳ τραύματος κλπ.

Ἡ μὴ λῆψις ἀποτυπώματος καὶ ἑνὸς μόνον ἐκ τῶν δακτύλων, δι' οἱανδήποτε αἰτίαν καθιστᾷ τὸ δακτυλοσκοπικὸν αὐτὸ δελτίον ἀκατάλληλον διὰ τὴν τοποθέτησίν του εἰς τὸ κοινὸν ἀρχεῖον τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Καὶ τοῦτο διότι τὸ δελτίον αὐτὸ μὲ τὴν ἐλλειπῆ ταξινόμησιν συνεπείᾳ δεδεμένου δακτύλου, δὲν δύναται νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον καταλλήλως. Ἂν τὸ τραῦμα εἶναι προσωρινόν, καὶ εἶναι δυνατόν, πρέπει τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα νὰ ληφθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπούλωσιν τοῦ τραύματος. Ἂν τὸ δάκτυλον φέρει τραῦμα, ὥστε νὰ μὴν δυνάμεθα νὰ ἐπιθέσωμεν ἐπ' αὐτοῦ μελάνην διὰ τὴν λῆψιν τοῦ ἀποτυπώματος, τότε τὸ μὴ ἀποτυπωθὲν δακτυλικὸν ἀποτύπωμα λαμβάνει τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός. Ἂν μόνον ἓν δακτυλικὸν ἀποτύπωμα δὲν ἔχῃ ληφθῇ, ἡ ἀναζήτησις αὐτοῦ δέον νὰ γίνῃ εἰς ὅλας τὰς πιθανὰς ταξινομήσεις. Ἂν ἐλλείπουν περισσότερα τοῦ ἑνὸς δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ταῦτα λαμβάνουν τὴν ταξινόμησιν τῶν ἔναντι αὐτῶν δακτύλων τῆς ἄλλης χειρός, ἀλλὰ δὲν δίδονται δευτερεύουσαι ταξινομήσεις πρὸς περαιτέρω ἀναζητήσεις. Ἂν τὰ ἐλλείποντα εἶναι τὸ ἓν ἔναντι τοῦ ἄλλου χαρακτηρίζονται ὡς τύπου γόρς μίτινγκ.

Ἂν ἡ διαπίστωσις τοῦ τύπου καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν γραμμῶν ἐγένετο δι' ἀπευθείας ἐξετάσεως τοῦ δακτύλου, τότε δίδομεν τὴν ταξινόμησιν ὡς τὴν διαπιστώσαμεν ἐκ τῆς παρατηρήσεως λ.χ. οὔλναρ, λούπ 8 γραμμαὶ καὶ τὸ ἀναζητοῦμεν ὡς ἴνερ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄουτερ, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὰς ἄλλας ὁμάδας, ἐκτὸς τῶν λούπς. Ἂν τὸ ἀποτύπωμα ἀνήκῃ εἰς ὠτίτην ἢ ἀντίχειρα δέον ν' ἀναζητηθῇ κατὰ τρεῖς ἔλαττον καὶ κατὰ τρεῖς πλέον τῶν 8 γραμμῶν, δηλαδὴ ἀπὸ 5 ἕως 11 γραμμάς, διὰ τυχὸν λάθος κατὰ τὴν ἀπευθείας ἐξέτασιν τοῦ δακτύλου.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

• Ἐξεδόθη μερίμνῃ τῆς
"ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΝΑΝΤΙΩΝ
ΤΩΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ"
ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ
κ. ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΡΟΥΣΣΕΤ

• Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ
Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡ. ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΙ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΤΟΠΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ, ΛΕΤΤΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ι. Γενικὴ κατάστασις.

Ἡ ἐκτόπισις τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν στοιχείων ἐκ τῶν Δημοκρατιῶν τῆς Βαλτικῆς, ἀποτελεῖ πρόβλημα μεγάλης πολιτικῆς σημασίας. Ἡ ἐπιτυχὴς ἐπίλυσις τοῦ προβλήματος τούτου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσοχῆς, τὴν ὁποίαν θὰ καταβάλουν αἱ ἐπιχειρησιακαὶ περιφερειακαὶ τριάδες καὶ τὰ ἐπιχειρησιακὰ ἐπιτελεῖα κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ σχεδίου ἐπιχειρήσεων, προβλέποντα ἁπάσας τὰς ἀναγκαίας λεπτομερείας.

Πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις πρέπει νὰ ὁλοκληρωθοῦν ἄνευ θορύβου ἢ πανικοῦ, ὥστε ν' ἀποκλεισθῇ πᾶσα ταραχὴ ἢ ἀνωμαλία ἐκ μέρους τῶν ὑπὸ ἐκτόπισιν ἢ τοῦ πληθυσμοῦ ποὺ διάκειται ἐχθρικῶς πρὸς τὸ Σοβιετικὸν καθεστώς.

Αἱ ἀκολουθητέαι ὁδηγίαι κατὰ τὴν διαδικασίαν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις παρατίθενται κατωτέρω. Αὐταὶ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν γενικῶς. Ὁπωσδήποτε ὅμως οἱ ἁρμόδιοι διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις πρέπει νὰ ἔχουν ὡς γνώμονα τὰς ἰδιορρυθμίας δεδομένης καταστάσεως καὶ νὰ ἐκτιμήσουν ἀκριβῶς τὰς περιστάσεις καὶ ἴσως παραστῇ δυνατότης ἢ ἀνάγκη τροποποιήσεων διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς, ἄνευ θορύβου καὶ πανικοῦ.

2. Ἐνημέρωσις ἐπὶ διαδικασίας.

Ἡ ἐνημέρωσις τῶν ὁμάδων ἐπιχειρήσεων νὰ διεξαχθῇ ὑπὸ τῶν περιφερειακῶν τριάδων τὴν προηγουμένην τῶν ἐπιχειρήσεων νύκτα, εἰς χρόνον ἀπέχοντα ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἀπὸ τῆς ὥρας ἐνάρξεως, ἀλλὰ νὰ παρασχεθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν διαδρομὴν μέχρι τοῦ τόπου τῶν ἐπιχειρήσεων.

Αἱ περιφερειακαὶ τριάδες πρέπει νὰ φροντίσουν ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μέσων μεταφορᾶς τῶν ἐπιχειρησιακῶν ὁμάδων εἰς τοὺς τόπους ἐπιχειρήσεων, εἰς τὰ χωρία.

Ἡ θέσις τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοκινήτων καὶ ζωηλάτων ὀχημάτων πρέπει νὰ συμφωνηθῇ μεταξὺ τῶν περιφερειακῶν τριάδων καὶ τῶν τοπικῶν ἡγετῶν τῶν ὀργανώσεων τοῦ Σοβιετικοῦ Κόμματος.

Ὁ χῶρος ὅπου θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐνημέρωσις, πρέπει νὰ προπαρασκευασθῇ μετὰ προσοχῆς, ἐκ τῶν προτέρων. Ἡ χωρητικότης τῶν κτιρίων, αἱ εἴσοδοι καὶ αἱ ἔξοδοι, ὡς καὶ αἱ δυνατότητες ξένων νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν χῶρον ἐνημερώσεως, πρέπει νὰ ληφθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνημερώσεως τὸ κτίριον πρέπει μετὰ προσοχῆς νὰ φρουρῆται ὑπὸ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἐὰν ἕνα μέλος τῶν ἐπιχειρησιακῶν ὁμάδων δὲν προσέλθῃ, ἡ περιφερειακὴ τριὰς πρέπει ἀμέσως νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀντικαταστάτην τοῦ ἀπόντος, δι' ἀναπληρωματικῶν, περὶ τῶν ὁποίων νὰ ἔχῃ προβλέψει ἐκ τῶν προτέρων.

Ἡ περιφερειακὴ τριὰς πρέπει νὰ ἐνημερώσῃ τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς συγκεντρώσεις περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἐκτόπισιν χαρακτηρισθέντων ὡς ἀντι-Σοβιετικῶν ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Δημοκρατίας ἢ τῆς περιοχῆς. Ἐπὶ πλέον αὐτοὶ πρέπει νὰ δώσουν βραχεῖαν περιγραφὴν τῶν «ἐκτοπιστέων» προσώπων.

Πρέπει νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τῶν ἐργατῶν (μελῶν) τῶν (τοπικῶν) κομματικῶν ὁμάδων, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι παρόντες κατὰ τὴν ἐνημέρωσιν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι αὐτοὶ ποὺ ἐκρίθησαν ὡς ἐκτοπιστέοι εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Σοβιετικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποίησις ὅπλων, δὲν ἀποκλείεται.

3. Διανομὴ ἐγγράφων.

Μετὰ τὴν γενικὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἐπιχειρησιακῶν ὁμάδων, τὰ μέλη των πρέπει νὰ ἐφοδιασθοῦν δι' ἐγγράφων, δι' αὐτοὺς ποὺ πρέπει νὰ ἐκτοπισθοῦν. Τ' ἀτομικὰ σημειώματα περὶ τῶν ἐκτοπιστέων πρέπει νὰ εἶναι κεχωρισμένα κατὰ ἐπιχειρησιακὴν ὁμάδα καὶ κατὰ περιοχὰς ἢ χωρία, ὥστε ν' ἀποφευχθῇ καθυστέρησις κατὰ τὴν διανομήν των.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀτομικῶν σημειωμάτων, ὁ ἀρχηγὸς ἑκάστης ὁμάδος πρέπει νὰ μάθῃ καλῶς τὰ στοιχεῖα δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ὑπὸ ἐκτόπισιν. Πρέπει νὰ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν ἑκάστης τούτων, τὴν ποσότητα τῶν ἀναγκαίων ἐντύπων ποὺ πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν διὰ κάθε ἄτομον ὑπὸ ἐκτόπισιν καὶ τὴν δυνατότητα μεταφορᾶς. Ὁ ἀρχηγὸς πρέπει νὰ διασαφηνίσῃ κάθε θέμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι σαφὲς δι' αὐτόν.

Ταὐτοχρόνως μὲ τὴν διανομὴν τῶν ἐγγράφων, ἡ περιφερειακὴ ὁμὰς πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν ἑκάστης ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος, τὸν τόπον διαμονῆς ἑκάστης οἰκογενείας ποὺ πρόκειται νὰ ἐκτοπισθῇ καὶ πῶς θὰ φθάσῃ ἐκεῖ. Ἡ διαδρομὴ ποὺ θ' ἀκολουθήσῃ τὸ προσωπικὸν τῆς ὁμάδος διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, ἵνα παραδώσῃ τὰς ὑπὸ ἐκτόπισιν οἰκογενείας πρέπει νὰ καθορισθῇ. Ἐπὶ πλέον πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν, εὑρίσκεται ἡ Στρατιωτικὴ ἐφεδρικὴ Μονάς, ὥστε νὰ γνωρίζῃ ποὺ θ' ἀπευθυνθῇ δι' ἐνίσχυσιν.

Ἐπίσης πρέπει νὰ διαπιστωθῇ καὶ νὰ ἐλεγχθῇ ὁ ἀτομικὸς ὁπλισμὸς καὶ ἡ κατάστασις ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ ἐπιχειρήσεων. Τὰ ὅπλα πρέπει νὰ εἶναι εἰς τελείαν ἑτοιμότητα διὰ χρῆσιν καὶ πλήρη, ἀλλ' ἄνευ φυσιγγίων εἰς τὴν θαλάμην. Ὅπλα πρέπει νὰ χρησιμοποιηθοῦν μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ὅταν μία ἐπιχειρησιακὴ ὁμὰς δεχθῇ ἐπίθεσιν ἢ ὅταν γίνῃ μία ἔνοπλος ἐπίθεσις ἢ ὅταν εὑρεθῇ εἰς περίπτωσιν ἀντιστάσεως.

4. Ἡ διαδικασία τῆς ἐκτοπίσεως.

Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως πολλῶν οἰκογενειῶν πρὸς ἐκτόπισιν, ἐκ τῆς αὐτῆς κατωκημένης περιοχῆς, ἕνας ἐκ τοῦ προσωπικοῦ πρέπει νὰ διορισθῇ ἀρχηγὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου εἰς ἕκαστον χωρίον.

Παρ' ὅ,τι αὐτοὶ πρέπει νὰ τηρήσουν τὴν ἀναγκαίαν ἐχεμύθειαν, αἱ ἐπιχειρησιακαὶ ὁμάδες ὅταν φθάσουν εἰς τὰ χωρία «των» θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς τοπικῆς διοικήσεως : τὸν πρόεδρον, τὸν γραμματέα ἢ τὰ μέλη τοῦ τοπικοῦ Σοβιὲτ καὶ νὰ βεβαιωθοῦν ἐξ αὐτῶν περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τόπου διαμονῆς ἑκάστης οἰκογενείας ποὺ θὰ ἐκτοπισθῇ. Κατόπιν αἱ ὁμάδες μετὰ τῶν κυβερνητικῶν ἀντιπροσώπων οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν ὁρισθῇ διὰ τὴν καταγραφὴν τῆς περιουσίας θὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν κατοικίαν ἑκάστης οἰκογενείας.

Αἱ ἐπιχειρήσεις θὰ ἀρχίσουν τὴν αὐγή. Μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὑπὸ ἐκτόπισιν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος θὰ καλέσῃ ὁλόκληρον τὴν

οἰκογένειαν τοῦ ἐκτοπιζομένου εἰς ἕνα δωμάτιον, λαμβάνων κάθε προφυλακτικὸν μέτρον ἐναντίον πάσης ἀντιστάσεως.

Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας εἰς τὸν πίνακα, ὁ ἀρχηγὸς πρέπει νὰ βεβαιοῦται περὶ τῶν ἀπόντων καὶ τοῦ μέρους ὅπου εὑρίσκονται καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὴν οἰκίαν. Νὰ καλέσῃ τοὺς ὑπὸ ἐκτόπισιν νὰ παραδώσουν κάθε ὅπλον ποὺ τυχὸν κατέχουν. 'Ανεξαρτήτως ἐὰν παραδοθοῦν ὅπλα, ἢ ὄχι, θὰ γίνῃ ἀτομικὴ ἔρευνα τῶν ἐκτοπιζομένων μετὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἔρευνα τῆς οἰκίας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ὅπλων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐρεύνης τῆς οἰκίας, ἕνα μέλος τῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος θὰ ὁρισθῇ διὰ νὰ παρακολουθῇ τοὺς ὑπὸ ἐκτόπισιν. 'Εὰν ἐκ τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης ἀνευρεθῇ μικρὰ ποσότης ὅπλων, ταῦτα θὰ κατασχεθοῦν καὶ θὰ διανεμηθοῦν εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος. 'Εὰν τὰ ὅπλα εἶναι πολλά, τότε θ' ἀφαιρεθοῦν τὰ κινητὰ οὐραῖα καὶ τὰ ὅπλα θὰ φορτωθοῦν εἰς τὸ κάρρον ἢ τ' αὐτοκίνητον τῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος.

Τὰ πυρομαχικὰ θὰ δεθοῦν εἰς δέματα καὶ θὰ φορτωθοῦν μετὰ τῶν ὅπλων.

'Εὰν παρίσταται ἀνάγκη, νὰ διατεθῇ εἰδικὸν ὄχημα μετὰ εἰδικοῦ φρουροῦ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὅπλων.

'Εὰν ἀνακαλυφθοῦν ὅπλα, ἀντιεπαναστατικὲς προκηρύξεις ἢ βιβλία, ξένα νομίσματα ἢ χαρτονομίσματα ἢ μεγάλη ποσότης τιμαλφῶν κλπ. νὰ συνταχθῇ ἔκθεσις κατ' οἶκον ἐρεύνης ἐπὶ τόπου, εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναφέρεται ἡ ἀνακάλυψις ὅπλων ἢ ἀντιεπαναστατικῶν βιβλίων.

'Εὰν προβληθῇ ἔνοπλος ἀντίστασις, αἱ περιφερειακαὶ τριάδες θ' ἀποφασίσουν ἂν οἱ ἐνόπλως ἀντισταθέντες πρέπει νὰ συλληφθοῦν καί... νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὴν περιφερειακὴν διοίκησιν τῆς Νικαβεντὲ (Λαϊκῆς 'Επιτροπείας 'Ασφαλείας τοῦ Καθεστῶτος).

Διὰ τοὺς δραπετεύσαντας πρὸ τῆς συλλήψεως δι' ἐκτόπισιν καὶ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ συνταχθῇ ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐρεύνης, νὰ ἐξηγηθῇ εἰς τοὺς ὑπὸ ἐκτόπισιν ὅτι οὗτοι πρέπει νὰ ἐπανεγκατασταθοῦν εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως δυνάμει διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἐκτοπιζόμενοι δύνανται νὰ πάρουν μαζί των τὸ ἀνώτατον μέχρις 100 κιλῶν πράγματα, ἤτοι : 1) 'Ενδύματα. 2) Ὑποδήματα. 3) 'Εσώρρουχα. 4) Εἴδη κλινοστρωμνῆς. 5) 'Επιτραπέζια. 6) Εἴδη τσαγιοῦ. 7) Εἴδη μαγειρείου. 8) Τρόφιμα ἑνὸς μηνὸς κατὰ οἰκογένειαν. 9) Ὅτι χρήματα ἔχουν. 10) Βαλίτσες ἢ μπαοῦλα διὰ τὰ πράγματα αὐτά.

Πρόσωπα ἐκτοπιζόμενα ἐξ ἀγροτικῶν περιοχῶν δύνανται νὰ πάρουν μαζί των μικρὰ ἀγροτικὰ ἐργαλεῖα, ἀξίνας, φτυάρια καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα νὰ δεθοῦν ὅλα μαζὶ καὶ νὰ γίνουν ξεχωριστὸν δέμα ἀπὸ τὰ ἄλλα πράγματα. Κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν τῶν ἐκτοπιζομένων τὰ εἴδη θὰ εἶναι χωριστὰ καὶ θὰ φορτωθοῦν μετέπειτα εἰς εἰδικὰ ὀχήματα.

Διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἀνωμαλία διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν εἰδῶν, πρέπει εἰς κάθε δέμα νὰ ἀναγραφῇ τὸ ὄνομα, τὸ πατρώνυμον καὶ τὸ ἐπώνυμον καθὼς καὶ τὸ χωρίον τοῦ ἐκτοπιζομένου. Μετὰ τὴν φόρτωσιν τῶν δεμάτων εἰς τὰ ὀχήματα, νὰ καταβληθῇ προσοχὴ ὥστε νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ὑπὸ τῶν ἐξορίστων χρησιμοποίησις αὐτῶν ὡς μέσων ἀντιστάσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κινήσεως τῆς φάλαγγος κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ.

Κατὰ τὸν χρόνον ποὺ ἡ ἐπιχειρησιακὴ ὁμὰς ἀσχολεῖται μὲ τὴν φόρτωσιν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Σοβιετικῶν Κομματικῶν 'Οργανώσεων, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι παρόντες, θὰ προβοῦν εἰς τὴν καταγραφὴν τῆς ὑπολοίπου περιουσίας τῶν ἐκτοπιζο-

μένων καὶ θὰ μεριμνήσουν διὰ τὴν κατάλληλον ἀποθήκευσιν τῶν κινητῶν πραγμάτων συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας.

Ἐὰν ὁ ἐκτοπιζόμενος δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ ἴδιον μέσον μεταφορᾶς, τότε τὰ πράγματά του θὰ φορτωθοῦν εἰς αὐτὸ καὶ θὰ ξεκινήσῃ μὲ τὴν οἰκογένειάν του διὰ τὸ ὁρισθὲν σημεῖον συγκεντρώσεως ἐκτοπιζομένων.

Ἐὰν ὁ ἐκτοπιζόμενος δὲν διαθέτῃ ἴδιον μέσον μεταφορᾶς, τότε θὰ ἐπιταχθοῦν ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος, κάρρα ἐκ τοῦ χωρίου.

Ἅπαντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκτοπιζομένου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ οἱονδήποτε ἄτομον εὑρεθῇ εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος, πρέπει νὰ κρατηθῇ μέχρι τέλους τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ τὰς σχέσεις του μετὰ τοῦ ἐκτοπιζομένου. Τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νὰ ἀκινητοποιηθοῦν αὐτοὶ ποὺ κρύπτονται ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, τὴν χωροφυλακὴν κλπ.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν κρατουμένων αὐτῶν καὶ τὴν διαπίστωσιν ὅτι αὐτοὶ δὲν εἶναι πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἐχθρούς μας, ν' ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι.

Ἐὰν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἀρχίσουν νὰ συγκεντρώνωνται πρὸ τῆς κατοικίας τοῦ ἐκτοπιζομένου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιχειρήσεως, πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς αὐτοὺς νὰ διαλυθοῦν καὶ νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς οἰκίας των, διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἡ δημιουργία συγκεντρώσεων.

Ἐὰν ὁ ὑπὸ ἐκτόπισιν ἀρνηθῇ ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τῆς οἰκίας του ὅταν ἀκούσῃ ὅτι πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεων τῆς Νικαβεντέ, τότε ἡ πόρτα θὰ παραβιασθῇ, ἔστω κι' ἂν σπάσῃ.

Θὰ ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας, μία ἐπιχειρησιακὴ ὁμὰς ἐργαζομένη εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν θὰ κληθῇ νὰ παράσχῃ συνδρομὴν εἰς ἄλλην τοιαύτην.

Ἡ παράδοσις τῶν ἐκτοπιζομένων εἰς τὸ σημεῖον συγκεντρώσεως εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν νὰ γίνῃ ὁπωσδήποτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν αἱ ἐπιχειρησιακαὶ ὁμάδες πρέπει νὰ καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ τελειώσουν τὴν διαδικασίαν σὲ κάθε οἰκογένειαν ἐντὸς δύο ὡρῶν τὸ πολύ. Αἱ ὁμάδες πρέπει νὰ ἐνεργοῦν σταθερῶς καὶ ἀποφασιστικῶς εἰς κάθε περίπτωσιν, χωρὶς τὸν παραμικρὸν θόρυβον, ἀμφιβολίαν ἢ πανικόν.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιχειρησιακῶν ὁμάδων νὰ λαμβάνουν διάφορα εἴδη τῶν ἐκτοπιζομένων, ἐκτὸς τῶν ὅπλων, ἀντιεπαναστατικῶν βιβλίων καὶ χρημάτων. Οὔτε δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ τρόφιμα τῶν ἐκτοπιζομένων.

Ἅπαντες οἱ συμμετέχοντες εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, εἰδοποιοῦνται ὅτι οὗτοι εἶναι αὐστηρῶς ὑπεύθυνοι ἔναντι τοῦ νόμου διὰ πᾶσαν ἀπόπειραν οἰκειοποιήσεως ἀντικειμένων ἀνηκόντων εἰς τοὺς ἐκτοπιζομένους.

5. Ἡ διαδικασία τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν ἐκτοπιζομένων οἰκογενειῶν ἐκ τῶν ἀρχηγῶν των.

Ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι τῶν ἐκτοπιζομένων πρέπει νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ ἀποσταλοῦν εἰς εἰδικὰ στρατόπεδα—φυλακὰς καὶ αἱ οἰκογένειαί των νὰ σταλοῦν εἰς ἀπομεμακρυσμένας περιοχάς, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ἀπομακρυνθοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκογενειῶν ἐξ αὐτῶν, χωρὶς νὰ γνωστοποιηθῇ ἡ ἐπικειμένη ὁριστικὴ ἀπομάκρυνσίς των. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀπαραιτήτων ἐγγράφων διὰ τὸν φάκελλον, αἱ ὁμάδες πρὶν ἀναχωρήσουν ἐκ τῆς κατοικίας τοῦ ἐκτοπιζομένου, νὰ συμπληρώσουν τὰ ἔγγραφα διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα νὰ θέσουν εἰς τὸν φάκελλον τοῦ ἱστορικοῦ των, τὰ δὲ ἔγγραφα διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του νὰ τεθοῦν εἰς ἴδιον φάκελλον.

Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια νὰ ὁδηγηθῇ μέχρι τοῦ σημείου συγκεντρώσεως διὰ τοῦ ἰδίου κάρρου. Εἰς τὸν σταθμὸν ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὴν

οἰκογένειάν του καὶ νὰ μεταφερθῇ εἰς εἰδικὸν ὄχημα διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς οἰκογενειῶν.

Ὅταν ἑτοιμάζεται ἡ οἰκογένεια εἰς τὴν κατοικίαν της, ὁ ἀρχηγὸς της πρέπε νὰ διαταχθῇ νὰ βάλῃ τὰ προσωπικά του εἴδη εἰς χωριστὴν βαλίτσαν, «διότι ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις τῶν ἀνδρῶν θὰ γίνῃ χωριστὰ ἀπὸ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά».

Εἰς τοὺς σταθμοὺς συγκεντρώσεως ἐκτοπιζομένων, οἱ ἀρχηγοὶ οἰκογενειῶν ποὺ ὑπόκεινται εἰς σύλληψιν, θὰ ἐπιβιβασθοῦν εἰς εἰδικὰ χωριστὰ ὀχήματα, καθ' ὑπόδειξιν τῶν ἐπιχειρησιακῶν ὁμάδων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

6. Ἡ διαδικασία μεταφορᾶς τῶν ἐκτοπιζομένων.

Ὁ φρουρὸς τῶν ὀχημάτων τῆς φάλαγγος τῶν ἐκτοπιζομένων ἀπαγορεύεται νὰ κάθεται ἐντὸς αὐτῶν. Οὗτος πρέπει ν' ἀκολουθῇ παραλλήλως τῆς φάλαγγος τῶν ἐκτοπιζομένων ἢ ὄπισθεν αὐτῆς. Κατὰ διαστήματα ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φάλαγγος πρέπει νὰ περιέρχεται ἕκαστον ὄχημα διὰ νὰ βεβαιοῦται περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς κινήσεως αὐτῆς.

Ὅταν ἡ φάλαγξ διέρχεται μέσῳ κατῳκημένης περιοχῆς ἢ δι' ὁδῶν ἔνθα ὑπάρχει πλῆθος, πρέπει νὰ καταβάλλεται μεγάλη προσοχή, διὰ ν' ἀποφευχθοῦν ἀποδράσεις ἢ συζητήσεις μεταξὺ τῶν ἐκτοπιζομένων καὶ τῶν προσώπων ποὺ συναντοῦν ἐκεῖ.

7. Ἡ διαδικασία ἐπιβιβάσεως ἐπὶ τῆς ἁμαξοστοιχίας κατὰ κλιμάκια.

Εἰς κάθε σημεῖον συγκεντρώσεως ἐκτοπιζομένων, τὸ ἁρμόδιον πρόσωπον διὰ τὴν ἐπιβίβασιν θὰ εἶναι ἕνα μέλος τῆς ἐπιχειρησιακῆς τριάδος, εἰδικῶς ὁρισθὲν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σημείου συγκεντρώσεως ἐκτοπιζομένων μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κλιμακίου καὶ τῆς στρατιωτικῆς μονάδος συνοδείας τῆς Νικαβεντέ, θὰ ἐπιθεωρήσουν τὰ βαγόνια ποὺ θὰ διαθέσουν οἱ σιδηρόδρομοι, διὰ νὰ ἐλέγξουν ἂν ὑπάρχουν εἰς αὐτὰ τ' ἀπαραίτητα εἴδη (ξύλινα κρεβάτια, δοχεῖα, λάμπες, σιδηροφράγματα κλπ.). Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σημείου συγκεντρώσεως ἐκτοπιζομένων, θὰ καθορίσῃ τὴν διαδικασίαν ἐπιβιβάσεως τῶν ἐκτοπιζομένων εἰς τὰς ἁμαξοστοιχίας.

Τμήματα 'Ερυθροῦ Στρατοῦ τῆς Νικαβεντὲ πρέπει νὰ ἔχουν περικυκλώσει τὸν σταθμὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιβιβάσεως.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος θὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἁμαξοστοιχίας ἕνα ἀντίγραφον τῆς καταστάσεως τῶν ἐκτοπιζομένων ἑκάστου ὀχήματος. Συμφώνως πρὸς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἁμαξοστοιχίας θὰ κάνῃ προσκλητήριον τῶν ἐκτοπιζομένων, θὰ «τσεκάρῃ» μετὰ προσοχῆς τὸ ὄνομα κάθε οἰκογενείας καὶ θὰ καθορίσῃ δι' ἑκάστην τούτων θέσιν εἰς τὸ βαγόνι. Τὰ πράγματα τῶν ἐκτοπιζομένων θὰ φορτωθοῦν εἰς τὸ ἴδιον «βαγόνι» μ' αὐτούς, ἀλλὰ τὰ μικροεργαλεῖα θὰ φορτωθοῦν χωριστά.

Οἱ ἐκτοπιζόμενοι θὰ ἐπιβιβασθοῦν εἰς τὰ βαγόνια κατὰ οἰκογενείας. Ἀπαγορεύεται ἡ διάσπασις τῶν οἰκογενειῶν (ἐξαιρέσει τῶν ἀρχηγῶν οἰκογενείας, οἱ ὁποῖοι ὑπόκεινται εἰς σύλληψιν). Νὰ ληφθοῦν μέτρα τακτοποιήσεως μέχρις 25 ἀτόμων εἰς κάθε βαγόνι.

Ὅταν ὁ ἀπαραίτητος ἀριθμὸς οἰκογενειῶν ἐπιβιβασθῇ εἰς κάθε βαγόνι, τοῦτο νὰ κλειδώνεται.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν καὶ ἐπιβίβασιν τῶν ἐκτοπιζομένων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἁμαξοστοιχίας εὐθύνεται διὰ τοὺς παραδοθέντας εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τὴν παράδοσίν των εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των.

Μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἐκτοπιζομένων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος θὰ συντάξῃ ἀναφοράν, περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τὸν ἀρχηγὸν

τῆς περιφερειακῆς ἐπιχειρησιακῆς ὁμάδος, εἰς τὸν ὁποῖον θ' ἀναφέρῃ τὸ ἐπώνυμον τῶν ἐκτοπισθέντων, ἐὰν ἀνευρέθησαν ὅπλα καὶ ἀντιεπαναστατικὰ βιβλία καὶ πῶς ἡ ἐπιχείρησις διεξήχθη.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐκτοπισθέντων καὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἀναφορῶν, περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν διεξαχθεισῶν ἐπιχειρήσεων, τὰ μέλη τῶν ἐπιχειρησιακῶν ὁμάδων θὰ εἶναι ἐλεύθερα καὶ ν' ἀκολουθήσουν τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως τῆς Νικαβεντέ.

ΣΕΡΟΒ

Ἀναπληρωτὴς Λαϊκοῦ Ἐπιτρόπου Ἀσφαλείας
τοῦ Καθεστῶτος τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.
Ἐπίτροπος Ἀσφαλείας Γ. τάξεως

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν: G. ΜΑΣΟΥΤ

Μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὑπεβλήθη πρὸς τὸν Ἐπίτροπον Σερὼβ καὶ τὸν βοηθόν του, οἱ ὁποῖοι μετέβησαν εἰς Ῥήγα, ἡ κάτωθι στατιστικὴ ἀναφορά :

Πρός : Σύντροφον Σερὼβ καὶ Σύντροφον Ἀβακουμὼβ						Ἀριθμὸς ἀτόμων
Ἐκ Λεττονίας, αἱ κάτωθι ἀποστολαὶ ἀνεχώρησαν:						
1.	Περιοχὴ	Ktasnovarshs,	Σταθμὸς	Kamsk,	ἀμαξοστοιχία Krasnovarsk	1.400
2.	Σταθμὸς	Klyukvennaya	–	»	» »	1.200
3.	»	Glabok	»	–	» »	850
4.	»	Achinsk	–	–	» »	900
5.	»	Bogotov	–	–	» »	500
6.	»	Venisey	–	–	» »	2.050
Κοιναὶ Γυναῖκες						
7.	Σταθμὸς	Osdkarekv	Ἀμαξοστοιχία		Karaganda	185
8.	»	Kharik	»		»	70
9.	»	Karaganda	»		»	65
10.	»	Akmolinsk	»		»	130
Ἀρχηγοὶ Οἰκογενειῶν						
11.	Σταθμὸς	Bobinino	Ἀμαξοστοιχία		Μόσχας—Κιέβου	5.000
12.	»	Solikamsk	Ἀμαξοστοιχία		Perm (κοινοὶ ἐγκληματίαι)	805
13.	»	Kukol	»		Βορεῖα (» »)	1.100
14.	»	Novosibirsk	»		Tosk	2.000
Ἀπὸ τὴν Σ.Σ.Δ. τῆς Λιθουανίας πρὸς περιοχὴν Altai						
15.	Σταθμὸς	Karasuk	Ἀμαξοστοιχία		Omsk	230
16.	»	Slovgorod	»		»	710
17.	»	Kulunda	»		»	150
18.	»	Kurino	»		»	100
19.	»	Chistoozernaya	»		»	100
20.	»	Bürega	»		»	150
21.	»	Biysk	»		Tomsk	3.940
22.	»	Barnaul	»		»	1.970
23.	»	Aliysk	»		»	645
24.	»	Rubtsovka	»		»	402
25.	»	Yezd-Zopalny	»		»	150
26.	»	Zagalnovo	»		»	75
27.	»	Bosnovo	»		»	125
28.	»	Pobobim	»		»	100
29.	»	Pospelikha	»		»	200
30.	»	Pavalikha	»		»	145
31.	»	Shipunovo	»		»	210
32.	»	Lekashi	»		»	250

33.	»	Kotlas	»	Gorky	3.600
34.	»	Mapat 'Αμαξοστοιχία	Orenburg	(κοιναὶ γυναῖκες)	364
35.	»	Stapobelovsk	»	Μόσχας-Donbadss (ἀρχηγ. Οἰκογεν.)	6.902
36.	»	Medvezhya-Gora	Kipov	(Κοινοὶ ἐγκληματίαι)	1.196
		'Από τὴν Σ.Σ.Δ. τῆς 'Εσθονίας			
37.	Σταθμὸς	Katolvichi	'Αμαξοστοιχία	Gorky	1.600
38.	»	Shakhuvya	»	»	300
39.	»	Kipov	»	»	500
40.	»	Slobodskoye	»	»	400
41.	»	Filenki	»	»	300
42.	»	Vekanskaya	»	»	300
43.	»	Murashi	»	»	100
44.	»	Orichi	»	»	100
45.	»	Yurya	»	»	100
46.	»	Kapariko	»	»	100
47.	»	Pnyuri	»	»	100
48.	»	Luza	»	»	100
49.	»	Novosibirsk	»	Tomsk	700
50.	»	Chany	»	»	1.000
51.	»	Kargat	»	»	1.000
52.	»	Pronishlennaya	»	»	1.000
53.	»	Stapobolsk	»	Μόσχας-Donbass (ἀρχηγοὶ Οἰκογενειῶν)	1.930
54.	»	Bobinino	»	Μόσχας—Κιέβου (ἀρχηγοὶ Οἰκογενειῶν)	1.000
55.	»	Solikamsk	»	Perm (κοινοὶ ἐγκληματίαι)	472

Διαταγαὶ ἀποβιβάσεως δέον νὰ συνταχθοῦν, συμφώνως πρὸς τοὺς προαναφερθέντας τόπους προορισμοῦ.

Καλέσατε ἀρχηγοὺς ἀμαξοστοιχιῶν ν' ἀναφέρουν ἀνὰ 24ωρον, περὶ τῆς διαδρομῆς των πρὸς τὸ Τμῆμα μεταφορῶν τῆς Νικαβεντέ.

CHERNISHEV

'Αριθ. 30/3698/016
13 'Ιουνίου 941

Παραδοθεῖσα ὑπό : Katlyarov
Παραληφθεῖσα ὑπὸ : Vorobyen
13 'Ιουνίου, ὥρα 2.30'

Τέλος ἂς ἀναφερθῇ, ὅτι ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερον, ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Ασφαλείας τοῦ Καθεστῶτος τῆς Λιθουανίας, Gladkov, ἐγνώρισεν ἐκ τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως τῆς Νικαβεντέ, ὅτι: «μερικὲς περιπτώσεις συμμοριτικῶν ἐνεργειῶν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Σ.Σ.Δ. τῆς Λιθουανίας ἀνεφέρθησαν τελευταίως. Διεπιστώθη ὅτι ἕνα ποσοστὸν τῶν ἐχθρικῶν στοιχείων ποὺ ἔπρεπε νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ ἐκτοπισθοῦν, διέφυγε κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Δημοκρατίας, πέρασε εἰς τὴν παρανομίαν καὶ ὠργάνωσε ἀνταρτικὰς ὁμάδας...».

Κατὰ συνέπειαν ὁ Gladkov διέταξε σειρὰν μέτρων, τὰ ὁποῖα μᾶς δίδουν ἐπιπρόσθετα στοιχεῖα, σχετικῶς μὲ τὰς μεθόδους τῆς Νικαβεντέ :

Διατάσσω :

(1) Νὰ διεξάγεται ἀνάκρισις διὰ κάθε περίπτωσιν ἐμφανίσεως ἀνταρτῶν καὶ νὰ διαλύωνται αἱ ὁμάδες αὐταὶ χωρὶς καθυστέρησιν.

.....

(3) Νὰ συνταχθοῦν πλήρεις ἐκθέσεις τῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτῶν ἀμέ-

σως, αἱ ὁποῖαι νὰ μελετηθοῦν καὶ ν' ἀρχίσῃ ἡ «παρακολούθησις» αὐτῶν, διὰ νὰ ἀνακαλυφθοῦν καὶ νὰ δαλυθοῦν αἱ ὁμάδες τῶν ἀνταρτῶν.

(4) Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν, νὰ ἀνεύρετε δοκιμασμένους πράκτορας, πρῴην Ἐλευθέρους Σκοπευτὰς (Sauliu), Κουλάκους, Ἀξιωματικοὺς κ.λ.π., ποὺ νὰ περάσουν εἰς τὴν παρανομίαν. Νὰ συνεννοηθῆτε, ὥστε νὰ δραπετεύσουν εἰς τὰ δάση, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι θέλουν νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας, διευκολύνοντες ἔτσι τὴν ἀνακάλυψιν καὶ διάλυσιν αὐτῶν. Κάθε ἐνέργεια τοῦ εἴδους αὐτοῦ νὰ μοῦ ὑπρβληθῇ πρὸς ἔγκρισιν.

.....

(7) Στρατολογῆστε πράκτορας μεταξὺ τῶν Δημάρχων τῶν χωρίων, ποὺ τὰ καθήκοντά τους τοὺς δίδουν τὴν δυνατότητα νὰ ξέρουν τὰ πρόσωπα τῆς περιοχῆς των καλῶς καὶ μποροῦν νὰ σᾶς πληροφορήσουν περὶ τῶν ὑπόπτων συγκεντρώσεων, περὶ τῶν ἀτόμων ποὺ λείπουν ἀρκετὸν καιρόν, περὶ τῆς ἐμφανίσεως ὡρισμένων ὑπόπτων ἀτόμων καὶ περὶ αὐτῶν ποὺ ἔχουν πρόθεσιν νὰ περάσουν εἰς τὴν παρανομίαν.

(8) Ὁ πρωταρχικὸς σκοπὸς εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν στρατολογίαν πρακτόρων, πρέπει νὰ εἶναι ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν ἀνάμεσα εἰς τοὺς Κουλάκους, τοὺς Ἐλευθέρους Σκοπευτάς, καὶ τοὺς ἄλλοτε ἀξιωματικούς.

.....

GLADKOV

Ἐννοεῖται, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἐπεξηγήσεως, ὅτι εἰς μίαν ἐπιχείρησιν τοιαύτης ἐκτάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν συνελήφθησαν δεκάδες χιλιάδες ἄτομα καὶ ἡ ὁποία ἐξετελέσθη κατὰ τόσον ἀστραπιαῖον τρόπον, ἦτο ἀδύνατον νὰ προηγηθῇ οἱαδήποτε ἐξέτασις τῶν ἀτομικῶν φακέλλων ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου. Ὡς καταφαίνεται ἐκ συγκεκριμένων περιπτώσεων, ποὺ ἀνεφέρθησαν ὑπὸ πρῴην τροφίμων τῶν Σοβιετικῶν Στρατοπέδων, ἀρκεταὶ περιπτώσεις ἐτακτοποιήθησαν Post Facto (ἐκ τῶν ὑστέρων) μετὰ παρέλευσιν μηνῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως καὶ ἐκτοπίσεως, ὅταν ὁ ἐκτοπισθεὶς ἐπληροφορεῖτο εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅτι εἶχε καταδικασθῇ εἰς ποινὴν τριῶν ἢ πέντε ἢ ὀκτὼ ἐτῶν φυλακίσεως ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου.

Ὁμαδικαὶ ἐκτοπίσεις ἔγιναν ἐπίσης, συμφώνως πρὸς παρόμοιον σχέδιον τὸ 1939--41 εἰς τὰς ἀνατολικὰς περιοχὰς τῆς Πολωνίας (ὅπου μάλιστα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτοπισθέντων ἀνῆλθεν εἰς μεγαλύτερον ποσοστόν, εἰς ἀναλογίαν μὲ τὸν πληθυσμὸν [1]) εἰς τὰς Δημοκρατίας Κριμαίας, τῶν Τσετσὲν [2] καὶ τῶν Ἰνγκούσων [3]), αἱ ὁποῖαι κυριολεκτικῶς διελύθησαν. [4])

Σχετικῶς πρὸς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς παρατίθεται κατωτέρω ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Ρ.Ο.Σ.Σ.Δ. (συνεδρίασις τῆς 25 Ἰουνίου 1946), δημοσιευθὲν εἰς τὸν Ἰζβέστια :

ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤ ΤΗΣ Ρ.Ο.Σ.Σ.Δ.

Ἔκθεσις τοῦ Γραμματέως τοῦ Προεδρείου τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Ρ.Ο.Σ.Σ.Δ., Ρ. V. ΒΑΚΗΜΙΡΟΥ

Ἐπιτρέψατέ μου, σύντροφοι ἀναπληρωταί, νὰ σᾶς διαβιβάσω τὰς γενικὰς γραμμὰς τοῦ νόμου ποὺ ὑπεβλήθη πρὸς ἔγκρισιν :

1. Ὁ ὑπολογιζόμενος ἀριθμὸς τῶν ἐκτοπισθέντων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Πολωνίας ὑπερβαίνει τὸ ἓν ἑκατομμύριον.

2. Ὁ πληθυσμὸς τῶν δύο αὐτῶν Δημοκρατιῶν ἦτο ἀντιστοίχως 1.127. 000 καὶ 655.000 (Μεγάλη Σοβιετικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία, XXXV, σελ. 294, VXI, σελ. 525).

3. Σ. Μ. Τσετσὲν ἢ Τσενσὲν (τσ)οι εἶναι Βορειοκαυκασιανὸς λαός, πρεσβεύων τὸν Μωαμεθανισμὸν (σουνῖται). Ὑπετάγησαν εἰς τοὺς Ρώσους τὸ 1818, ἐστασίασαν τὸ 1848 καὶ μετὰ πολυετεῖς διωγμοὺς καὶ ἀγῶνας ὑπετάγησαν ἐκ νέου τὸ 1877 διὰ νὰ ἐξολοθρευθοῦν τὸ 1941. Ἔκτασις 10.800 τ. χιλμ.

4. Ἰνγκοῦσοι, λαὸς κατοικῶν τὴν Ὀμώνυμον τέως Αὐτόνομον Περιοχὴν καὶ Δημοκρατίαν, ἐκτάσεως 3.200 τ.χ.

«'Ο Νόμος διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Αὐτονόμου Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῶν Τσετσὲν καὶ 'Ινγκούσων καὶ διὰ τὴν συγχώνευσιν τῆς Αὐτονόμου Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Κριμαίας εἰς τὴν Περιοχὴν τῆς Κριμαίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Μεγάλου Πατριωτικοῦ Πολέμου (Β' Παγκοσμίου Πολέμου), ὅταν οἱ λαοὶ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἠμύνοντο ἡρωϊκῶς διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας ἐναντίον τῶν Γερμανοφασιστικῶν εἰσβολέων, ὡρισμένοι Τσετσὲν καὶ Κριμαιο—Τατάροι, μὲ τὴν ὑποκίνησιν τῶν Γερμανῶν πρακτόρων, προσεχώρησαν θελληματικῶς εἰς τὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας ποὺ ὠργάνωσαν οἱ Γερμανοὶ καὶ ἔλαβον μέρος παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, εἰς ἐνόπλους συγκρούσεις ἐναντίον Μονάδων τοῦ 'Ερυθροῦ Στρατοῦ. 'Ακόμα ἐσχημάτισαν, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν Γερμανῶν, ἀντιπερισπαστικὰς συμμορίας διὰ νὰ κτυπήσουν τὰ νῶτα τῶν Σοβιετικῶν Δυνάμεων, ἐνῷ ἡ μεγάλη μᾶζα τοῦ λαοῦ τῆς Κριμαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῶν Τσετσὲν—'Ινγκούσων δὲν μποροῦσε ν' ἀνεχθῇ τὴν ὕπαρξιν τῶν προδοτῶν αὐτῶν εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ Τσέτσεν καὶ οἱ Ταρτάροι τῆς Κριμαίας μετεφέρθησαν εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., ὅπου τὸ Κράτος τοὺς ἔδωσε κτήματα καὶ τὴν ἀπαραίτητον βοήθειαν διὰ τὴν ἐγκατάστασίν των.

Συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ Προεδρείου τοῦ 'Ανωτάτου Σοβιὲτ τῆς Ρ.Ο.Σ.Σ.Δ., διάταγμα τοῦ Προεδρείου τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. διαλύει τὴν Δημοκρατίαν τῶν Τσέτσεν—'Ινγκούσων καὶ συγχωνεύει τὴν Κριμαϊκὴν Δημοκρατίαν εἰς τὴν Περιοχὴν τῆς Κριμαίας.

Τὸ 'Ανώτατον Σοβιὲτ τῆς Ρ.Ο.Σ.Σ.Δ. ἀποφασίζει :

«1. Νὰ ἐγκρίνῃ τὴν διάλυσιν τῆς Δημοκρατίας Τσέτσεν—'Ιγκούσων καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς Αὐτονόμου Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Κριμαίας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κριμαίας.

2. Νὰ τροποποιήσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Συντάγματος τῆς Ρ.Ο.Σ.Σ.Δ. ἀναλόγως».

'Ενδιαφέρει νὰ τονισθῇ, ὅτι ἀπὸ τοὺς λαοὺς τοῦ Καυκάσου οἱ Τσέτσεν ἦταν οἱ μόνοι ποὺ ἀντεστάθησαν μετὰ μεγάλου σθένους εἰς τὴν βιαίως ἐπιβληθεῖσαν Ρωσικὴν ἐξουσίαν κατὰ τὸν 19ον καὶ 20ὸν αἰῶνα. Εἰς τὴν Ρωσικὴν λαογραφίαν ὡς καὶ εἰς τὰ ποιήματα τοῦ Πούσκιν καὶ τοῦ Λερμοντώβ, οἱ Τσέτσεν παρουσιάζονται ὡς θρυλικοὶ ἀήττητοι ἀντάρται. 'Η ἐπίσημος Σοβιετικὴ ἱστοριογραφία ἐπιβεβαιώνει τοῦτο. "Οταν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογοτεχνῶν καὶ καλλιτεχνῶν τοῦ 1948, ἤρχισεν ἡ κριτικὴ τῆς "Οπερας τοῦ Μουραντέλι «'Η Μεγάλη Φιλία» οἱ κριτικοὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐτόνισαν ὅτι :

«... Τὸ λιμπρέττο (ἱστορικὸν) τῆς ὄπερας, ποὺ θέλει νὰ περιγράψῃ τὸν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Σοβιετικῆς δυνάμεως καὶ τὴν σφυρηλάτησιν τῆς φιλίας ἀνάμεσα εἰς τοὺς λαοὺς τοῦ Βορείου Καυκάσου τὸ 1918—21, ἱστορικῶς εἶναι ἐσφαλμένον. 'Η ὄπερα δίδει τὴν εἰρωνικὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οἱ Γεωργιανοὶ καὶ οἱ 'Οσσετιανοὶ ἦσαν, κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἐχθρικῶς διακείμενοι πρὸς τὸν Ρωσικὸν λαόν. Αὐτὸ δὲν εἶναι αὐθεντικόν. Οἱ Τσετσὲν καὶ οἱ 'Ινγκοῦσοι ἐπολέμησαν διὰ νὰ καταστρέψουν τὴν φιλίαν ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τοῦ Βορείου Καυκάσου». (1)

Εἰς τὸν εἰσαγωγικόν του λόγον κατὰ τὴν συζήτησιν, μεθ' ἣν ἐψηφίσθη ἡ ἀπόφασις αὐτή, ὁ 'Ανδρέας Ζντάνωβ, εἶπε τὰ ἑξῆς :

«'Ολίγαι λέξεις διὰ τὸ λιμπρέττο. Τὸ λιμπρέττο τῆς ὄπερας εἶναι φανταστικὸν καὶ τὰ γεγονότα ποὺ ἀναφέρονται εἰς αὐτὸ εἶναι ἀνακριβῆ καὶ ἐσφαλμένα, ἀπὸ ἱστορικῆς σκοπιᾶς.

Νὰ πῶς ἔχει εἰς συντόμους γραμμὰς τὸ θέμα. 'Η ὄπερα ἀναφέρεται εἰς τὸν

1. 'Απόφασις τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1948, σχετικῶς πρὸς τὴν ὄπερα «'Η Μεγάλη Φιλία» τοῦ V. Murandeli.

ἀγῶνα ποὺ ἔκαναν οἱ λαοὶ τοῦ Βορείου Καυκάσου τὸ 1918—20, διὰ τὴν φιλίαν. Ὁ λαὸς τοῦ Καυκάσου, τὸν ὁποῖον ἡ ὅπερα ἀναφέρει, οἱ Ὀσσέται, οἱ Λέσγγιν καὶ οἱ Γεωργιανοί, ξέχασαν τὴν ἐχθρότητα πρὸς τὸν Ρωσικὸν λαὸν καὶ εἰδικώτερα κατὰ τῶν Κοζάκων, μπῆκαν εἰς τὴν εἰρήνην καὶ ἀνέπτυξαν φιλίαν μ' αὐτούς, χάρις εἰς τὴν βοήθειαν ἑνὸς Ἐπιτρόπου ποὺ ἡ Μόσχα ἔστειλεν ἐκεῖ.

Ἡ ἱστορικὴ ἀνακρίβεια ἐδῶ εἶναι, ὅτι οἱ λαοὶ αὐτοὶ ποτὲ δὲν εἶχαν ἐχθρικὰς σχέσεις μὲ τὸν Ρωσικὸν λαόν. Ἀντιθέτως, εἰς τὴν ἱστορικὴν περίοδον, ποὺ ἡ ὅπερα ἀναφέρεται, ὁ Ρωσικὸς λαὸς καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Στρατὸς ἀδελφωμένος μὲ τοὺς Ὀσσέτας, τοὺς Λεσγγίνους καὶ τοὺς Γεωργιανούς, κατεπολέμησε τὴν ἀντεπανάστασιν καὶ ἐξησφάλισε τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Σοβιετικῆς δυνάμεως εἰς τὰς Βορείους περιοχὰς τοῦ Καυκάσου καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς φιλίας ἀνάμεσα εἰς τοὺς λαούς.

Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν μόνον οἱ Τσέτσεν καὶ οἱ Ἰνγκοῦσοι ἔδειχναν μῖσος. Καὶ ἀντ' αὐτῶν, παρουσιάσθησαν εἰς τὸ κοινὸν οἱ Ὀσσέται καὶ οἱ Γεωργιανοί. Αὐτὸ εἶναι χονδροειδέστατον ἱστορικὸν ψεῦδος. Ἀποτελεῖ παραποίησιν τῆς ἱστορίας καὶ συνιστᾷ ἐγκληματικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας».

6. Διοικητικὴ Ποινικὴ Διαδικασία ἀπὸ τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Ὡς ἀλλαχοῦ ἀνεφέρθη, ἀπὸ τοῦ 1937, τὰ Σοβιετικὰ ἐπίσημα κείμενα ποινικοῦ δικαίου, εἶναι σπανιώτατα καὶ ἡ ἀπόκτησίς των δυσχερεστάτη. Οἱ Σοβιετικοὶ συγγραφεῖς δεικνύουν ἐξαιρετικὴν ἐπιφυλακτικότητα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Κατὰ τὴν σχετικῶς περισσότερον φιλελευθέραν περίοδον μεταξὺ 1945—47, ὁ Σοβιετικὸς Δικαστὴς Gertsenson, ἕνας ἐκ τῶν συγγραφέων τοῦ ἐπισήμου «Ἐγχειριδίου Ποινικοῦ Δικαίου», ἐξεδήλωσεν ὡρισμένας σκέψεις κατ' ἀρμοδιότητα, κατὰ τὴν διάρκειαν διαλέξεως ἀφιερωμένης εἰς τὴν ἀνέλιξιν τοῦ ποινικοῦ δικαίου εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ., εἰς τὴν ὁποίαν ἀπηρίθμησε τὰς ἀποτυχίας τῶν νεωτέρων Σοβιετικῶν ἐγκληματολόγων.

«Ἡ ἰδία δειλία καὶ ὁ αὐτὸς φόβος κατηγορίας δι' ἕνα ἀπὸ τὰ «ἑπτὰ καπιτα-» λιστικὰ ἁμαρτήματα» μπορεῖτε νὰ παρατηρήσετε καὶ εἰς ἐμᾶς, σχετικῶς μὲ τὸ » πρόβλημα τοῦ (ποινικοῦ) κολασμοῦ. Εἰς τὰ ἐλάχιστα βιβλία τῶν τελευταίων ἐτῶν » τῆς Σοβιετικῆς ποινολογίας, ποὺ πραγματεύονται περὶ αὐτοῦ, τὸ πρόβλημα τοῦτο » ἀναλύεται εἰς πολὺ γενικὰς μόνον γραμμάς. Πολὺ λίγο φῶς ἔχει ριφθῆ ἐπὶ τοῦ θέ-» ματος τῆς σχέσεως μεταξὺ τῆς εἰδικῆς προλήψεως καὶ γενικῆς προλήψεως τῆς » ἐγκληματικότητος εἰς τὸν Σοβιετικὸν Ποινικὸν Νόμον. Ἐπίσης πολὺ λίγο φῶς ἔχει » χυθῆ εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἐπανορθώσεως καὶ τῶν μεθόδων ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ » αὐτοῦ. Τὰ θέματα τῶν μέτρων Δημοσίας ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐπιβάλ-» λωνται ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὰ ἄτομα, ποὺ εἶναι κοινωνικῶς ἐπικίνδυνα, συμφώνως » μὲ τὴν ὑπάρχουσαν Σοβιετικὴν νομοθεσίαν, ἔχουν παρέλθει ἐντελῶς ἀπαρατήρητα».

«Ὁπωσδήποτε ὅμως, τὸ πρόβλημα τῆς δικαστικῆς φύσεως τῶν μέτρων αὐτῶν » καὶ τῆς σχέσεώς των πρὸς τὰ ποινικὰ μέτρα ἐν στενῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου, φαίνονται » ὅτι εἶναι ἐξαιρετικὰ περίπλοκα». (1)

Εἰς τὴν αὐτὴν διάλεξιν, ὁ Gertsenson, ἐξετάζων τὴν δυνατότητα τῆς πλήρους ἀναδιαμορφώσεως τοῦ Σοβιετικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ποὺ συνετάχθη εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου, ἐτόνισεν ὅτι τὸ σχέδιον «δὲν περιελάμβανε τὸ σύστημα ἐπιβολῆς » τῶν κατασταλτικῶν μέτρων ποὺ ἐλαμβάνοντο ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς Ἀσφαλείας τοῦ » καθεστῶτος, ἐναντίον στοιχείων κοινωνικῶς ἐπικινδύνων, ἀναθέτοντας τὴν ἁρμο-» διότητα αὐτὴν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας». (2)

Ἡ ὡς ἄνω τάσις ἐξηγεῖ ἴσως διατὶ δὲν περιλαμβάνεται ἀνάλυσις τῆς διοικη-

1. A. A. Gertsenson, «Ἡ Σοβιετικὴ Ἐπιστήμη τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ αἱ προοπτικαὶ ἐξελίξεώς της». Περιοδικὸν «Σοβιετικὸν Καθεστὼς καὶ Νόμος», Νοέμβριος 1947, σελ. 85, Ρωσιστί.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω. σελ. 81.

τικῆς ποινικῆς διαδικασίας, τόσον εἰς τὸν Ποινικὸν Κώδικα, ὅσον καὶ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον Ποινικοῦ Δικαίου. Ἐνῷ εἰς τὸ «Ἐγχειρίδιον Διοικητικοῦ Δικαίου» ὑπὸ Εὐτυχιὲβ καὶ Βλασώβ, δημοσιευθὲν εἰς Ε.Σ.Σ.Δ. τὸ 1947, ταῦτα ἀναπτύσσονται εὐρέως :

Τὸ Εἰδικὸν Συμβούλιον τῆς Νικαβεντὲ εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ., ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰ ἄτομα ποὺ ἀποδεικνύονται κοινωνικῶς ἐπικίνδυνα τ' ἀκόλουθα μέτρα : α) ἐξορίαν διὰ περίοδον μέχρι πέντε ἐτῶν ὑπὸ ἀνοικτὴν παρακολούθησιν, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Νικαβεντὲ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., β) ἐκτόπισιν διὰ περίοδον μέχρι πέντε ἐτῶν, ὑπὸ ἀνοικτὴν παρακολούθησιν, μὲ ἀπαγόρευσιν διαμονῆς εἰς τὰς πρωτευούσας, εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ τῆς βιομηχνικὰς περιοχὰς τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., γ) φυλάκισιν εἰς ἐπανορθωτικὰ στρατόπεδα ἐργασίας διὰ περίοδον μέχρι πέντε ἐτῶν, δ) ἀπέλασιν ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. τῶν ἀλλοδαπῶν ποὺ θεωροῦνται κοινωνικῶς ἐπικίνδυνοι.

Ὁ χρόνος ἐξορίας καὶ ἐκτοπίσεως πρέπει νὰ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συλλήψεώς του, ἡ ὁποία πρέπει ν' ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου. Καὶ ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν κρατῆται, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποὺ γνωστοποιεῖται εἰς αὐτὸν ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου.

Εἰς περίπτωσιν διοικητικῆς ἐξορίας ὑπὸ ἀνοικτὴν παρακολούθησιν, τὸ ἄτομον ἐξορίζεται εἰς τὴν καθωρισμένην περιοχὴν καὶ παρακολουθεῖται συνεχῶς.

Εἰς περίπτωσιν ἐκτοπίσεως ὑπὸ ἀνοικτὴν παρακολούθησιν, τὸ ἄτομον κρατεῖται μακρὰν ὡρισμένης περιοχῆς ὑπὸ παρακολούθησιν, μὲ τὴν ἀπαγόρευσιν διαμονῆς του εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., πρωτευούσας, μεγάλας πόλεις καὶ βιομηχανικὰ κέντρα.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου ποὺ ἀφοροῦν ἐξορίαν καὶ φυλάκισιν εἰς ἐπανορθωτικὸν στρατόπεδον ἐργασίας, πρέπει εἰδικῶς ν' ἀναφέρουν διὰ κάθε ἄτομον τοὺς λόγους ἐπιβολῆς τῶν μέτρων αὐτῶν καθὼς καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν διάρκειαν τούτων.

Εἰς περίπτωσιν ἐκτοπίσεως, τὸ ἐκτοπιζόμενον ἄτομον δικαιοῦται νὰ ἐπιλέξῃ τὴν περιοχὴν ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐκτόπισίν του, ἐκτὸς τῶν περιοχῶν ὅπου ἀπαγορεύεται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν τὸ ἐκτοπιζόμενον ἄτομον ἀλλάξῃ κατοικίαν ἢ ὁ ἐξόριστος ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐξορίας του χωρὶς ἄδειαν, τιμωρεῖται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῆς Ρ.Ο.Σ.Σ.Δ. καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῆς Ἑνώσεως τῶν Δημοκρατιῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου, ποὺ ἀφοροῦν ἐξορίαν καὶ ἐκτόπισιν ὑπὸ ἀνοικτὴν παρακολούθησιν, ἀνατίθενται διὰ τὴν ἐκτέλεσίν τους εἰς τὴν Νικαβεντὲ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Ἄτομα ποὺ ἐξετοπίσθησαν ἢ ἐξωρίσθησαν μποροῦν νὰ ἐργασθοῦν εἰς δημοσίας ὀργανώσεις, ἱδρύματα καὶ ἐπιχειρήσεις ἢ εἰς κρατικοὺς συνεταιρισμούς, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸν νόμον.

Ἄτομα ποὺ ἐξετοπίσθησαν ἢ ἐξορίσθησαν διὰ διοικητικῆς πράξεως καὶ εἶναι ἀνίκανα νὰ ἐργασθοῦν, ἐνισχύονται δι' ἐπιδόματος ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Νικαβεντέ.

Μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ἐκτοπίσεως ἢ τῆς ἐξορίας, τὸ ἄτομον ἐλευθερώνεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τῆς Νικαβεντέ, τὴν ἀκριβῆ ἡμέραν ποὺ λήγει ἡ τιμωρία του.

Ὅταν ὁ ἐκτοπισθεὶς ἢ ὁ ἐξορισθεὶς ἐλευθερώνεται, ἐφοδιάζεται διὰ διαβατηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς διατάξεις, ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν τὰ στρατιωτικά του ἔγγραφα καὶ ὑπογράφει δήλωσιν, ὅτι θὰ παρουσιασθῇ δι' ἐγγραφὴν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου τῆς νέας του κατοικίας. Ταὐτοχρόνως τοῦ παραδίδονται πιστοποιητικὸν ἐξορίας καὶ διαβατήριον.

Ἡ ἀπόλυσις τοῦ ἐκτοπισμένου ἢ τοῦ κρατουμένου εἰς ἐπανορθωτικὸν στρατό-

πεδον ἐργασίας, μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου, ποὺ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μειώσῃ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτοπίσεως ἢ τῆς κρατήσεως εἰς ἐπανορθωτικὸν στρατόπεδον ἐργασίας, ἀναλόγως μὲ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἐκτοπισμένου ἢ τοῦ κρατουμένου καὶ μὲ βάσιν τὰς ἐκθέσεις τῶν ὀργάνων τῆς Νικαβεντέ. Τὸ Εἰδικὸν Συμβούλιον ἐπίσης ἔχει δικαίωμα ἀπολύσεως κρατουμένων εἰς τὰς εἰδικὰς ἐργατικὰς κατοικίας.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀπολύσεως τῶν κρατουμένων εἰς τὸν καθωρισμένον χρόνον, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ποινῆς τῆς ἐξορίας ἢ τῆς ἐκτοπίσεως, ἀπόκειται εἰς τὴν εὐχέρειαν τῶν ὀργάνων τῆς Νικαβεντὲ τοῦ τόπου τῆς ἐξορίας ἢ τῆς ἐκτοπίσεως.(1)

Τέλος πρέπει ν' ἀναφερθῇ ὅτι ὁ πεντηκοστὸς δεύτερος τόμος τῆς «Μεγάλης Σοβιετικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας» τῆς Ρωσικῆς γλώσσης, ἐκδοθείσης τὸ 1947, διαλαμβάνει τ' ἀκόλουθα εἰς τὸ ἄρθρον «ἐξορία» :

«Ἐξορία ἐπιβάλλεται διὰ χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τριῶν ἕως δέκα ἐτῶν. Ἡ » ἐπιβολὴ τῆς ποινῆς τῆς ἐξορίας ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐγκλη- » μάτων, τὰ ὁποῖα προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῆς » Ρ.Ο.Σ.Σ.Δ. καὶ τῶν ἀντιστοίχων ἄρθρων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν ἄλλων Δημο- » κρατιῶν τῆς Ἑνώσεως..... Τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς ἐξορίας διὰ διοι- » κητικῆς διαδικασίας, ἐπαφίεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσω- » τερικῶν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. (Ἰδὲ Συλλογὴ Νόμων τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. 1934, ἀρ. 36, ἄρθρον » 283)».

Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν στοιχείων τούτων δὲν παραμένει καὶ τὸ παραμικρὸν ἴχνος ἀμφιβολίας, σχετικῶς μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ διοικητικὴ ποινικὴ διαδικασία καὶ σήμερον ἀκόμη ἐφαρμόζεται κατὰ σύστημα εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Ὡς γράφει ὁ Βισίνσκυ : «Δὲν » συμφωνοῦμε μὲ τὴ μπορζουοδημοκρατικὴν ἄποψιν, κατὰ τὴν ὁποίαν θέματα σχε- » τικὰ μὲ κολασίμους ἐγκληματικὰς πράξεις πρέπει νὰ ἐξετάζωνται εἰς κάθε περί- » πτωσιν ἀπὸ τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν μόνον».

Συνεπῶς εἶναι πλέον ἡ σαφές, ὅτι ἡ στοιχειωδεστέρα προσωπικὴ ἐγγύησις ὑπὲρ τοῦ ἀτόμου—ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς ἐλευθερίας—δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀπεδείχθη ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν νόμων της, διὰ τῶν διαταγμάτων της καὶ διὰ τῶν ἐπισήμων αὐτῶν σχολιαστῶν. Εἶναι ἀδύνατον πλέον νὰ ἔχωμεν οἱανδήποτε ἀμφιβολίαν. Ἡ διοικητικὴ ἐπιβολὴ ποινῶν, ἡ ὁποία ἐκρίθη πάντοτε ὑπὸ τῶν δημοκρατῶν, τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῶν Μαρξιστῶν, ὡς ἡ πλέον ἀντιδραστικὴ μέθοδος, ὡς ἡ πλέον ἀπαράδεκτος καὶ ἐχθρικὴ εἰς πᾶσαν προσπάθειαν κατακτήσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπιτεύξεως τῆς προόδου—ἔχει λάβει σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ ἔχει υἱοθετηθῇ πλήρως, τόσον ὑπὸ τῆς θεωρίας τοῦ δικαίου, ὅσον καὶ τῆς ποινικῆς πρακτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

1. Σελ. 244—246.

ΤΕΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

— ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΟΛΑΤΡΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΖΟΓΡΑΦΟΣ —

Ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Ὅ,τι θὰ γίνῃ εἶναι γιὰ μένα ἀγνώριστο,
δὲν ἔχει καμμιὰν ὄψη, καμμιὰ χάρη.
Ὅ,τι ἔχει γίνει εἶναι δικό μου, χτῆμα μου,
κανένας δὲ μπορεῖ νὰ μοῦ τὸ πάρῃ.

Κι' ἂν θέλω τὸ σφαλῶ βαθειὰ στὴ μνήμη μου
κι' ἀπὸ τὸ χαμὸ τοῦ χρόνου τὸ γλυτώνω·
κι' ἂν θέλω, τὸ πατῶ μὲ καταφρόνηση
Καὶ μὲ τὴ λησμονιὰ τὸ θανατώνω».

(Ἀπὸ τὴ συλλογὴ «Φωτερὰ σκοτάδια»)

Ὅσο κι' ἂν ἡ ποιητικὴ παρουσία τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ δὲν ἀφίνει τόπο ἀρκετὸ γιὰ νὰ λαμπυρίσῃ καὶ δεύτερο ἀστέρι στὸ αὐτὸ μέγεθος, δὲν παύει ὡστόσο ἡ χαραυγὴ τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα νὰ φωτίζεται ἄπλετα κι' ἀπὸ τὸ ἄστρο τοῦ Γεωργίου Δροσίνη. Γιατὶ ὁ μεγάλος Μεσολογγίτης Ἀκαδημαϊκὸς Γεώργιος Δροσίνης γόνος τιμημένος κι' αὐτὸς τῆς μετασολωμικῆς ἐποχῆς καὶ πιστὸς ὁραματιστὴς τῆς Σολωμικῆς Ἰδέας, ἐλάμπρυνε μὲ τὸ διάβα του τὴν ἀλησμόνητη ἐκείνη περίοδο τῆς ἄνθησης τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ Ἐπικολυρικὸ στοιχεῖο σὲ ὅλη της τὴν ἔκταση. Ἀκόμα περισσότερο θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε γιὰ τὸν Μεσολογγίτη βάρδο, πὼς αὐτὸς ὕμνησε ταπεινὰ καὶ ἁπλᾶ, χωρὶς ἀλλαλαγμοὺς καὶ τυμπανοκρουσίες τὴν ὁμορφιὰ ὅ,τι τοῦ Ἑλληνικοῦ. Πὼς αὐτὸς συνεκέντρωσε πλούσιο τὸ περιεχόμενο τῆς ὑπαίθριας Ἑλληνικῆς ζωῆς, πὼς τραγούδησε καὶ ὕμνησε τὸ ἰδανικὸ τοῦ ξερότοπου ὅσο κανένας ἄλλος στὶς ἡμέρες του. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀρκετό, θαρροῦμε, γιὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ Δροσίνης ἦταν διαλεχτὸς ἀνάμεσα στὰ φωτεινὰ πνεύματα τοῦ Χατζόπουλου, τοῦ Μαλακάση, τοῦ Γρυπάρη, τοῦ Πορφύρα, τοῦ Ἐπισκόπουλου, τοῦ Βλαχογιάννη, τοῦ Καμπύση, τοῦ Ξενόπουλου, τοῦ Μάνου, τοῦ Πασαγιάννη, τοῦ Μαβίλη, τοῦ Παπαδιαμάντη τοῦ Χριστομάνου, τοῦ Παπαντωνίου, τοῦ Καρκαβίτσα, τοῦ Μαρτζώκη καὶ ἄλλων ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ Χορὸ τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ στὸ τέλος τοῦ δέκατου ἕνατου αἰώνα καὶ στὴν ἀνατολὴ τοῦ Εἰκοστοῦ.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Τελευταῖος βάρδος τῆς λογοτεχνικῆς αὐτῆς πλειάδας, τοῦ Νεοελληνικοῦ Παρνασσοῦ, ὅπως ἀποκλήθηκε, ὑπῆρξε ὁ Γεώργιος Δροσίνης. Ἐνεννῆντα δύο χρόνια κράτησε ἡ δημιουργική του σταδιοδρομία ἀπὸ τὸ Δεκέμβρη 1859 ποὺ γεννήθηκε, μέχρι τὸν Ἰανουάριο 1951 ποὺ σφάλισε γιὰ πάντα τὰ βλέφαρα. Ἕνας ὁλόκληρος αἰώνας σχεδὸν ὑπῆρξε ἡ ζωὴ τοῦ Δροσίνη καὶ πρέπει νὰ εἰπωθῇ πὼς αὐτὸς ἀκριβῶς ὁ αἰώνας ἦταν καὶ ὁ σημαντικώτερος γιὰ τὰ γνήσια Ἑλληνικὰ γράμματα. Στὴν περίοδο αὐτὴ ὑμνήθηκε ἀπὸ τὸ Δροσίνη ἡ ὁμορφιὰ τοῦ τόπου μας, ἡ αἴγλη τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, ἡ πνοὴ καὶ ἡ ψυχοσύνθεση τοῦ αἰώνιου Ἕλληνα. Καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίοδο δόθηκε ἡ μεγάλη μάχη τοῦ δημοτικισμοῦ ἐναντίον τοῦ λογιωτατισμοῦ. Μ' ἀποτέλεσμα ἦταν ἡ πλήρη νίκη τῆς καθαρῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ τοῦ ἀνόθευτου πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς διαύγειας κατὰ τοῦ πεισιθάνατου ρομαντισμοῦ τοῦ Παράσχου, τῶν Σού-

τσων, τοῦ Ραγκαβῆ, τοῦ Βασιλειάδη, τοῦ Παπαρρηγόπουλου καὶ ἄλλων ποιητῶν τῆς χλωμάδας καὶ τῆς ἀπαισιοδοξίας.

Περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς λογοτέχνες καὶ ποιητὲς τοῦ Νεοελληνικοῦ Παρνασσοῦ ἀγωνίστηκαν οἱ δύο τελευταῖοι βάρδοι τῆς λογοτεχνικῆς πλειάδας : Ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς καὶ ὁ Γεώργιος Δροσίνης. Γεννημένοι καὶ οἱ δυὸ ἀπὸ «Ἐλεύθερους πολιορκημένους» στὴν Ἀθήνα τοῦ 1859, ἔταξαν ἀπὸ τὰ πρῶτα τους βήματα τὴ ζωή των στὴ διακονία τοῦ γνήσιου Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Παρέα τους ἦταν καὶ ὁ Καμπᾶς, ὁ λαμπρὸς ποιητὴς ποὺ γρήγορα τοὺς ἄφισε κυνηγῶντας τὴ χίμμαιρα τοῦ πλούτου στὴν Αἴγυπτο. Καὶ συνέχισαν μόνοι τους τὸ δρόμο τὸ φωτεινὸ γιὰ νὰ φύγουν τελευταῖοι ἀπὸ τὴν λογοτεχνικὴ πλειάδα καὶ νὰ σφραγίσουν τὴν παρουσία τους μὲ ὁλοκάθαρη ποίηση ὅ,τι τοῦ Ἑλληνικοῦ.

***

Χαράματα τῆς 9 Δεκεμβρίου 1859 καὶ ἐνῷ ἔπεφταν κανόνια γιὰ τὰ γενέθλια τῆς Ἀμαλίας, εἶδε τὸ φῶς ὁ Δροσίνης. Κι' ὅσο κι' ἂν οἱ γονεῖς του ἦταν ἀπὸ «Ἐλεύθερους πολιορκημένους», ὅσο κι' ἂν βροντοῦσαν τὰ κανόνια στὴ γεννηρή του, δὲν πῆρε κανένα γνώρισμα παλληκαριᾶς καὶ πολεμικῆς ὁρμῆς, ὅπως μᾶς λέει ὁ ἴδιος στὴν αὐτοβιογραφία του «Σκόρπια φύλλα τῆς ζωῆς μου». Τὰ ἄφισε αὐτὰ τὰ γνωρίσματα γιὰ τὸν μεγάλο Ἐθνικὸ τροβαδοῦρο Κωστῆ Παλαμᾶ, τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγάπησε καὶ τὸν ἀκολούθησε πιστὰ σ' ὅλη του τὴ ζωή. Γιατί, πρέπει νὰ τὸ τονίσουμε, Παλαμᾶς καὶ Δροσίνης ὑπῆρξαν δυὸ ἀχώριστοι φίλοι, δυὸ πιστοὶ συνοδοιπόροι στοὺς δρόμους τῶν γραμμάτων, δύο ἰδεαλισταὶ τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς διαύγειας. Ἄλλο ζήτημα εἶναι τὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι πίκραναν τὸν Κωστῆ Παλαμᾶ, τὸν εἶδαν ὡς σκοτεινό, καὶ «ἀκαταλαβίστικο» καὶ τοῦ ἐπέρριψαν εὐθῦνες γιὰ ζητήματα ποὺ ποτὲ δὲν διανοήθηκε.

Στὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκε ὁ Δροσίνης, στὸ δεξιὸ γώνιασμα τῶν ὁδῶν Ἀδριανοῦ καὶ Θέσπιδος, ἔζησε τὰ πρῶτα παιδικά του χρόνια. Παρέα του οἱ μασκαράδες τῆς Ἀποκριᾶς, οἱ χαρτοετοὶ καὶ τὰ βιβλία μέχρι τὰ δεκαοχτώ του χρόνια ποὺ παρουσίασε τὴν πρώτη του ποιητικὴ συλλογὴ «Ἱ σ τ ο ὶ Ἀ ρ ά χ ν η ς». Πλῆθος ἀπὸ ἐκφραστικοὺς καὶ τεχνικοὺς στίχους, ἐμπνευσμένους ἀπὸ ἐφηβικὲς σκηνὲς μὲ πεταλοῦδες, ἀγάπες, ὑπναροῦδες κοπέλλες, παρελαύνουν στὰ ποιήματα τῆς συλλογῆς ποὺ δείχνουν τὸν ἀδόκιμο νεανία. Ἔχουν ὅμως οἱ στίχοι αὐτοὶ τὴ δροσιὰ καὶ τὴ χάρη τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ γι' αὐτὸ μελοποιήθηκαν ἀπὸ πολλοὺς μουσουργοὺς τῆς ἐποχῆς καὶ τραγουδήθηκαν στὴ ρομαντικὴ Ἀθήνα τῆς παληᾶς ζωγραφιᾶς. Γνωστὴ σὲ ὅλους εἶναι ἡ «Ἀ μ α ρ τ ω λ ὴ» τῆς συλλογῆς, χιλιοτραγουδημένο εὔθυμο ποίημα, μὲ μουσικὴ τοῦ Ρόδιου. Μὰ τὸ περισσότερο γνωστὸ εἶναι τὸ ἀθάνατο ποίημα τῆς συλλογῆς «Ἀ ν θ ι σ μ έ ν η Ἀ μ υ γ δ α λ ι ὰ» ποὺ πάνω σ' αὐτὸ στηρίχθηκαν σενάρια γιὰ κινηματογραφικὲς ταινίες, ὑποθέσεις γιὰ ὀνομαστὰ δημιουργήματα τῆς τέχνης. Δὲν ἔμειναν χείλη ποὺ νὰ μὴ τραγουδήσουν στὶς φεγγαρόλουστες βραδυὲς τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ χωριοῦ τοὺς μελοποιημένους στίχους τοῦ Ἐθνικοῦ ποιητοῦ :

Ἐκούνησε τὴν ἀνθισμένη μυγδαλιὰ
μὲ τὰ χεράκια της
κι' ἐγέμισε ἀπὸ ἄνθη ἡ πλάτη, ἡ ἀγκαλιά,
καὶ τὰ μαλλάκια της.

*

Ἄχ! Χιονισμένη σὰν τὴν εἶδα τὴν τρελλή,
γλυκὰ τὴ φίλησα,
τῆς τίναξα τὰ ἄνθη ἀπὸ τὴν κεφαλὴ
κι' ἔτσι τῆς μίλησα :

Τρελλή, νὰ φέρῃς στὰ μαλλιά σου τὴ χιονιὰ
τί τόσε βιάζεσαι;
Μόνη της θὲ νὰρθῇ ἡ βαρυχειμωνιά,
δὲν τὸ στοχάζεσαι·

*

Τοῦ κάκου τότε θὰ θυμᾶσαι τὰ παληὰ
τὰ παιχνιδάκια σου,
κοντὴ γοητούλα μὲ τὰ κατάσπρα μαλλιὰ
καὶ τὰ γυαλάκια σου!

Σὰν πανελλήνιο τραγούδι ἡ «Ἀμυγδαλιὰ» καὶ περνῶντας ἀπὸ στόμα σὲ στόμα

τόσα χρόνια τώρα, ἔφτασε στὶς ἡμέρες μας κουτσουρεμένη καὶ ἀνάπηρη. Γράφηκε ἀπὸ τὸν ποιητὴ γιὰ μιὰ πεντάμορφη ἐξαδέλφη του, τὴ Δροσίνα, ποὺ ἕνα πρωϊνὸ ἐτίναξε τὴν ἀνθισμένη νερατζιὰ τοῦ κήπου του στὸ καινούργιο σπίτι, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Ἀρσάκειο καὶ ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται σήμερα ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα. Τὸ σπίτι ἐκεῖνο ἦταν δίπατο καὶ εἶχε μεγάλο κῆπο. Σὰν εἶδε ὁ ποιητὴς τὴν ἐξαδέλφη του, μαθήτρια στὸ Ἀρσάκειο ἀκόμα, νὰ τινάζῃ τὴν ἀνθισμένη νερατζιά, ἔκαμε στίχους τὴν ὄμορφη εἰκόνα. Ἡ νερατζιὰ ἔγινε ἀμυγδαλιὰ γιατὶ τοῦ φάνηκε ποιητικώτερο δέντρο.

Νέος πολὺ ἀκόμα ὁ Δροσίνης κυκλοφορεῖ στὰ 1884 τὴν ποιητικὴ συλλογὴ «Εἰδύλλια», τὸ ἔργο ποὺ τὸν ἔκαμε γνωστὸ πλέον καὶ στερέωσε τὴ φήμη του ὡς ποιητοῦ. Ἕνα μεγάλο μέρος τῶν «Εἰδυλλίων» ὀφείλεται στὸν μεγάλο λαογράφο μας Ν. Πολίτη, ποὺ τὸν γνώρισε στὸν κορυφαῖο λογοτεχνικὸ κύκλο τῆς «Ἑστίας» μὲ τὸ ποίημα «Ποτάμι». Ὁ ἴδιος ὁ Ν. Πολίτης τὸν συμβούλεψε ν' ἀγαπήσῃ τὴν Ἑλληνικὴ φύση καὶ νὰ κυττάξῃ νὰ βρῇ τὶς κρυμμένες ὁμορφιές της. Ἀκόμα τὸν συμβούλεψε ἀπὸ τὰ δέκα ἕξη χρόνια του νὰ πάῃ στὴ Γερμανία καὶ νὰ σπουδάσῃ, γιὰ νὰ γίνῃ ὕστερα Καθηγητὴς στὴν Ἱστορία τῆς Τέχνης καὶ στὶς ξένες λογοτεχνίες στὸ Ἀθηναϊκὸ Πανεπιστήμιο. Καὶ τὰ βρῆκε αὐτὰ ὁ νεαρὸς Δροσίνης «σὰν πρωτοβρόχι σὲ διψασμένη γῆ» ὅπως ἀφηγεῖται ἀργότερα ὁ ἴδιος. Γι' αὐτὸ ἀκολούθησε πιστὰ τὶς συμβουλές του.

Μιὰ ἄδολη ἀγάπη πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ βουνοῦ, τοῦ κάμπου καὶ τῆς θάλασσας, βρίσκεται διάχυτη στὰ «Εἰδύλλια». Κάποιος ἀτέλειωτος χορὸς ἀπὸ τραγούδια τῆς Χώρας μας, ἀπὸ παραδόσεις, ἀπὸ ἔθιμα γραφικά, ἀπὸ γνωμικά, προλήψεις - δεισιδαιμονίες καὶ θρύλους εἶναι ἁπλωμένος στὶς σελίδες τῆς συλλογῆς αὐτῆς μαζὶ μὲ ὡραῖες μεταφράσεις στίχων τοῦ Θεοκρίτου, τοῦ Μόσχου καὶ τῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἀνθολογίας. Νὰ μερικοὶ στίχοι ἀπὸ θαλασσινὰ μοτίβα :

Παντέρημη στὴν ξενιτειά,
δὲν θἄχῃς ποιὸς νὰ σ' ἀγαπάῃ
κι' ἂν ἀρρωστήσῃς, κι' ἂν πονῇς
πάλι δὲ θὰ βρεθῇ κανεὶς
μὲ δακρυσμένη τὴ ματιά,
μερόνυχα νὰ ξαγρυπνάῃ
στοῦ προσκεφάλου σου τὸ πλάϊ.

Κι' ἂν πᾷς κι' ἐρθῇς μὲ τὸ καλὸ
στοὺς τόπους τοὺς ἀγαπημένους,
πάλι μὲ πόνο θὰ κυττᾷς
μήπως ἐκείνους π' ἀγαπᾷς
μέσα στὸν κόσμο τὸν τρελλὸ
τοὺς εὕρεις ἀλλαγμένους,
ἀγνώριστους καὶ ξένους...

Εἰκόνες ἀπὸ τὴ φύση καὶ τὴν ὑπαίθρια ζωὴ πλημμυρίζουν τὰ «Εἰδύλλια», ὅπου τὰ πανηγύρια τοῦ Χωριοῦ, ὁ πιστικὸς μὲ τὰ ζωντανά, οἱ παραδόσεις μὲ πρώτη τὴν ἀνάμνηση τῆς προδότρας λοιδωριᾶς ποὺ πρόδωσε τὸν Χριστό, τὰ τραγούδια τοῦ χοροῦ, τὰ μάτια τῆς βασιλοπούλας, ἡ κόρη τῆς Ρούμελης, τὰ θαλασσινὰ τραγούδια, τὰ λόγια τῆς γρηᾶς καὶ ἄλλα πολλὰ δίνουν ὅλο τὸ θυμίαμα καὶ τὴ χάρη πραγματικῶν εἰδυλλίων ἀνθρώπων καὶ φύσεως. Τὸ ἴδιο παρατηροῦμε καὶ στὴ συλλογὴ «Ἀμάραντα» ποὺ ἐκυκλοφόρησε τὸ 1891. Ἕνα ὁλάκαιρο πλῆθος ἀπὸ λουλούδια, ἀπὸ κοιλάδες κι' ἐρημιές, ἀπὸ βουνοκορφὲς κι' ἐρημοκκλήσια, ἀπὸ πρωϊνὰ ἀνοιξιάτικα καὶ βράδια χρυσωμένα, κάνουν τὸ Δροσίνη ἐδῶ νὰ μοιάζῃ μὲ βουκόλο ἢ ἀγρότη, μὲ ψαρᾶ ἢ ἀνέμελο περπατητὴ τῆς ἐξοχῆς, χωρὶς πουθενὰ νὰ φαίνεται ὁ πρωτευουσιάνος, ὁ ἄνθρωπος τῶν τριάντα χρόνων, ὁ σπουδαγμένος καὶ στὴ Γερμανία νομικὸς καὶ φιλόλογος ποὺ προορίζεται γιὰ τὸ ἀνώτατο πνευματικὸ ἵδρυμα τῆς Χώρας του, τὴν Ἀκαδημία. Ἡ μυστικὴ θεὰ ποὺ λατρεύει ὁ Δροσίνης, ἡ Μοῖρα, παρουσιάζεται ἔτσι στὰ «Ἀμάραντα» :

Ἦρθε μιὰ μοῖρα καὶ σ' ἐμένα
χάρισμα ἀνέλπιστο νὰ φέρῃ:
Κίτριν' ἀμάραντα πλεγμένα
μὲ τὸ πολύτεχνό της χέρι:

«Πάρτα, μ' αὐτὰ νὰ στεφανώσῃς
μι' ἀγάπη μόνη κ' ἁγιασμένη·
τὴ χάρη πῶχουν νὰ τῆς δώσῃς,
γιὰ πάντ' ἀμάραντη νὰ μένῃ».

«Τ' ἄνθη ποὺ φέρνω τἄχει ράνει
τοῦ ἀθανάτου νεροῦ μιὰ στάλα
καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ μαράνῃ
ὁ χρόνος ποὺ μαραίνει τ' ἄλλα».

«Μ' ἂν ἡ ἀγάπη σου πεθάνῃ
κι' ἡ χάρη μου δὲν τὴν προφτάσει,
βάλε τ' ἀμάραντο στεφάνι,
στὸ μνῆμα ποὺ θὰ τὴ σκεπάσῃ...».

Μὲ τὸν «Ἐ ρ η μ ί τ η» τῶν «Ἀμάραντων» ἀντιμετωπίζουμε τὴ γύμνια τῆς ἀνθρώπινης ὑπόστασης. Νἆναι εἰκόνα ξεκάθαρη τῆς φαντασίας του τὸ λείψανο τοῦ Ἐρημίτη ἢ νὰ εἶναι ἐσώτερη ἀπαισιοδοξία τοῦ ποιητῆ γιὰ τὴ ματαιότητα τοῦ ἀνθρώπου τὰ ὅσα κρύβονται στοὺς στίχους :

Ψηλὰ στὸν ἔρημο τὸ βράχο
εἶν' ἕνα λείψανο μονάχο.
Ἔχει προσκέφαλο καὶ στρῶμα,
τὶς κρύες πέτρες καὶ τὸ χῶμα.

*

Σέρνουνται κάτω στὰ ποδάρια,
τοῦ ράσου του τ' ἀπομεινάρια
καὶ λάμπουνε σὰν ἀσημένια
τ' ἄσπρα μαλλιὰ καὶ τ' ἄσπρα γένεια.
.....

*

Λάμπουν τρεμόφεγγα τ' ἀστέρια
τριγύρω του σὰ νεκροκέρια.

Ψηλὰ στὸν ἔρημο τὸ βράχο
εἶν' ἕνα λείψανο μονάχο,
τὰ χέρια του κρατεῖ καὶ τώρα,
καθὼς στῆς προσευχῆς τὴν ὥρα.

*

Βουβὸ καὶ σφαλιστὸ τὸ στόμα
κι' ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια ἀκόμα,
στὸ στῆθος τὸ ξεγυμνωμένο
ἔχει χλωμὸν ἐσταυρωμένο.
.....

*

Καὶ ξενυχτάει, ἐκεῖ στὰ πλάγια
μοιρολογίστρα κουκουβάγια.

Ἄφθονα λαογραφικὰ στοιχεῖα συγκεντρώνονται σ' ὅλη τὴ συλλογή, μὲ πρώτη θέση στὰ γνωμικά. Σκύβει μὲ πολλὴ ἀγάπη ὁ ποιητὴς στὸ ταπεινὸ ἀγριοβότανο καὶ τοῦ ψιθυρίζει λόγια ἀγάπης καὶ θαυμασμοῦ γιὰ τὸ εἶναι του. Εὐγένεια ψυχῆς, εὐγένεια αἰσθημάτων, διδαχὴ γιὰ τὴν ὁμορφιὰ τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, νὰ τὰ γνωρίσματα ποὺ ἔδωσε ἡ ποιητική του δημιουργία καὶ τὰ μεταλαμπάδευσε σ' ὁλόκληρες γενεές. Ποιὸ ἀπὸ τὰ πρὸ τοῦ 1940 Ἑλληνόπουλα δὲν θυμᾶται καὶ σήμερα ἀκόμα τοὺς στίχους τοῦ Δροσίνη ποὺ συναντοῦσε στὰ δημοτικὰ καὶ τὰ γυμνασιακά του ἀναγνώσματα! Ἡ «ἀ ν ο ι ξ ι ά τ ι κ η α ὐ γ ή» ἔξαφνα, δὲν μπορεῖ νὰ σβυστῆ ἀπὸ τὴ μνήμη ὅσο κι' ἂν πέρασε ὁ χρόνος, ὅσο κι' ἂν οἱ ἰδέες ἐξαφανίζονται ἡ μιὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλλη :

Τ' ἄστρα σβύστηκαν· ἡ μέρα
γλυκοφέγγει ντροπαλλή,
καὶ στὸν ξάστερο ἀέρα
κελαδοῦν κορυδαλλοί.

*

Γύρω στ' ἄνθη τὰ περίσσια
τῆς λευκῆς ἀγραμπελιᾶς,
φτερουγίζουνε τὰ μελίσσια
μὲ τὴν ἔννοια τῆς δουλειᾶς.

Σὲ χωράφια ἀνθοσπαρμένα
καὶ γεμᾶτα χλωρασιά,
κύρια ἀρνάκια σκορπισμένα
βόσκουν χόρτο καὶ δροσιά.

*

Κι' ἀνασαίνουνε τὰ δάση
μέσ' στὴ διάπρεπη γιορτή,
ποὺ γιορτάζει ὅλ' ἡ πλάση,
ἀνθισμένη φτερωτή.

Σπάνια περισυλλογὴ συναντᾶμε στὸ ποίημα «Ἴ σ ω ς» τῶν «Ἀμάραντων» :

Ἐκεῖ στὰ βάθη τ' οὐρανοῦ φεγγοβολᾷ ἓν' ἀστέρι·
μ' ἂν εἶν' ἀστέρι ἀληθινά, κανένας δὲν τὸ ξέρει.
Τὸ φῶς του γιὰ ναρθῇ στὴ γῆ καιρὸ καὶ χρόνια τρέχει·
τὸ φῶς ποὺ εἶχε βλέπουμε κι' ὄχι τὸ φῶς ποὺ ἔχει.

*

Ἴσως τ' ἀστέρι ἐσβύστηκεν, ἐσκόρπισεν, ἐχάθη,
μὰ θὰ περάσουνε καιροὶ κ' ἡ γῆ δὲ θὰ τὸ μάθῃ.

Πρωτόγνωρη εἶναι ἡ νοσταλγία του γιὰ τὴν Πατρίδα, μιὰ νοσταλγία ποὺ τὴν

ἔννοιωσε ὅσο καιρὸ παρέμεινε στὴ Γερμανία γιὰ σπουδές. Στὸ ποίημα «Χ ῶ μ α Ἑ λ λ η ν ι κ ὸ» ἀντικατοπτρίζεται ὅ,τι ἱερὸ καὶ ὅσιο ἔνιωσε γιὰ τὸ βράχο ποὺ λούζει ἡ Μεσόγειος. Πόσα μάτια ξενητεμένων δὲν δάκρυσαν στὴ θύμηση τῶν στίχων τοῦ ποιητῆ καὶ πόσες φορὲς δὲν ἔκλαψε ὁ ἴδιος ὁ Δροσίνης, γέρος πλέον, ὅταν μαθηταί του ἐπισκέφτονταν στὴν «Ἀμαρυλλίδα» του στὴν Κηφισιὰ γιὰ νὰ τοῦ φιλήσουν τὸ μέτωπο καὶ νὰ ἀπαγγείλουν τὸ «Χῶμα Ἑλληνικό». Μεγάλη ἦταν ἡ συγκίνηση τοῦ Δροσίνη γιὰ τὰ θερμὰ γράμματα ποὺ λάβαινε ἀπὸ ξενητεμένους μὲ ἀληθινὴ λατρεία γιὰ τὸ ποίημα τοῦ χωρισμοῦ τοῦ Ἕλληνα ἀπὸ τὴν πάτρια γῆ. Τὰ φύλαγε μὲ συγκίνηση καὶ στὰ τελευταῖα του λόγια ἦταν καὶ τοῦτα : «Τὰ γράμματα... νὰ μοῦ φυλάξετε τὰ γράμματα μὲ τὸ «χῶμα»...»

Ἀλήθεια, τὸ «Χ ῶ μ α Ἑ λ λ η ν ι κ ὸ» θὰ λιγοστέψῃ τὴν πίκρα τῆς ξενητειᾶς καὶ θὰ κάνῃ πιὸ γλυκὸ τὸ θάνατο, ὅταν ὁ Ἕλληνας θαφτῇ μὲ λίγο κι' ἀπ' αὐτό. Τὸ λένε οἱ στίχοι :

Τώρα ποὺ θὰ φύγω καὶ θὰ πάω στὰ ξένα
καὶ θὰ ζοῦμε μῆνες χρόνους χωρισμένοι,
ἄφισε νὰ πάρω κάτι τι ἀπὸ σένα,
γαλανὴ πατρίδα πολυαγαπημένη.
Ἄφισε μαζί μου φυλαχτὸ νὰ πάρω
γιὰ τὴν κάθε λύπη, κάθε τί κακό,
φυλαχτὸ ἀπὸ ἀρρώστεια, φυλαχτὸ ἀπὸ χάρο,
μόνο λίγο χῶμα, χῶμα Ἑλληνικό.

Χῶμα δροσισμένο μὲ νυχτιᾶς ἀγέρι,
χῶμα βαφτισμένο μὲ βροχὴ τοῦ Μάη,
χῶμα μυρισμένο ἀπ' τὸ καλοκαίρι,
χῶμα εὐλογημένο, χῶμα ποὺ γεννάει,
μόνο μὲ τῆς πούλιας τὴν οὐράνια χάρη,
μόνο μὲ τοῦ ἥλιου τὰ θερμὰ φιλιά,
τὸ μοσχᾶτο κλῆμα, τὸ ξανθὸ σιτάρι,
τὴ χλωρὴ τὴ δάφνη, τὴν πικρὴν ἐλιά...

Ὁ θρῦλος τῆς «Διογέννητης» καὶ τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα ἔδωσε ἀφορμὴ γιὰ πολλὰ πεζοτράγουδα στὰ χέρια τοῦ Δροσίνη. Τὰ συναντᾶ μέσ' τὰ «Ἀμάραντα» νωπὰ ἀκόμη γιατί, τότε ἀκριβῶς, κοντὰ στὰ 1890, εἶχε ἐκδηλωθῆ καὶ ἡ κίνηση γιὰ τὸ δημοτικά μας τραγούδια καὶ περισσότερο τὰ ἀκριτικά.

***

Στὴ συλλογὴ «Γ α λ ή ν η» ποὺ κυκλοφόρησε στὰ 1902, βλέπουμε κάποια ἐπίδραση τῶν τραγουδιῶν τοῦ Χάϊνε καὶ τοῦ Γκαῖτε, τῶν ἀγαπημένων ποιητῶν τοῦ Δροσίνη. Εἴκοσι δύο χρόνια ποιητικῆς σταδιοδρομίας καὶ γόνιμης πνευματικῆς προσφορᾶς ἔχουν περάσει ἀπὸ τὰ 1880 ποὺ ἔδωσε τοὺς «Ἱστοὺς Ἀράχνης» καὶ ὅμως ἐξακολουθεῖ καὶ στὴ «Γαλήνη» νὰ εἶναι ὁ ἴδιος νοσταλγὸς τῆς ἀγαπημένης πατρίδας, ὁ ἴδιος ὁραματιστὴς καὶ ἐμπνευστὴς τῆς Εἰδυλλιακῆς ὁμορφιᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ, τοῦ βουνοῦ, τῆς θάλασσας καὶ τοῦ κάμπου. Παντοῦ ὑψώνει χωριουδάκια τῆς πατρίδας, παντοῦ βρίσκει χαρὰ μὲ τὸ σήμαντρο τοῦ Ἑσπερινοῦ, τὴ φωνὴ τοῦ καλογιάννου, τὴν ἐνόραση κάποιας ρεματιᾶς καὶ κάποιας ἥσυχης ἢ ταραγμένης ἀκροθαλασσιᾶς. Τὰ περισσότερα ποιήματα τῆς συλλογῆς αὐτῆς μελοποιήθηκαν ἀπὸ τοὺς μουσουργοὺς Λαυράγκα καὶ Σαμάρα καὶ ἔγιναν πασίγνωστα. Νὰ «τ ὸ χ ω ρ ι ό μ α ς» ποὺ ὅλοι τραγουδήσαμε στὰ ἀνέφελα παιδικά μας χρόνια :

Τ' ἄσπρα σπιτάκια του ἕνα- ἕνα,
σκόρπια, ἀσυντρόφευτα κι' ἀνάρια,
στὴ θάλασσα ἀντικρὺ ἁπλωμένα,
σὰ μονοκόμματα λιθάρια.

Τ' ἄσπρα σπιτάκια του κρυμμένα,
μέσα σὲ πράσινα κλωνάρια,
ἡλιόφωτα, χαριτωμένα,
μικρά, ἀσβεστόχριστα, καθάρια...

Ὁ Καλογιάννος εἶναι τὸ μήνυμα τῆς αἰσιοδοξίας καὶ τὸ σύμβολο γαληνότητος τοῦ ποιητῆ. Τὸν γνώρισε στὸ σπίτι τὸ καινούργιο, στὴ σημερινὴ Ἰονικὴ Τράπεζα καὶ τὸν τραγούδησε σὲ πολλὰ ποιήματα. Ἐδῶ μᾶς λέει:

Χειμώνιασε καὶ φεύγουν τὰ πουλιά,
γοργὸς ὁ γερανὸς τὰ πελαγώνει.
Ἡ φλύαρη χελιδονοφωλιά,
χορτάριασε παντέρημη καὶ μόνη.

.....
Στῆς λυγαριᾶς τ' ὁλόξερο κλαδί,
τοῦ φθινοπώρου φτωχικὸ παιδί,
ὁ καλογιάννος πρόσχαρος προβάλλει.

Μὲ λόγια σιγαλὰ καὶ ταπεινά,
μικρὸς προφήτης φτερωτὸς μηνᾷ
τὴν ἄνοιξη ποὺ θὰ γυρίσῃ πάλι...

Γραφικὴ εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ «Ἑσπερινοῦ»:

Στὸ ρημαγμένο παρακλήσι,
τῆς ἄνοιξης τὸ θεῖο καντήλι,
εἰκόνες ἔχει ζωγραφίσει
μὲ τ' ἀγριολούλουδα τ' Ἀπρίλη.

Ὁ ἥλιος γέρνοντας στὴ δύση,
μπροστὰ στοῦ Ἱεροῦ τὴν πύλη,
μπαίνει δειλὰ νὰ προσκυνήσῃ,
κι' ἀνάφτει ὑπέρλαμπρο καντήλι...

Μὲ τὴ συλλογὴ «Φωτερὰ σκοτάδια» (1903—1914) ποὺ ἔλαβαν τὸ «Ἐθνικὸ ἀριστεῖο τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν», ὁ Δροσίνης ἔχει καθιερωθῆ σὰν μεγάλος ποιητής. Ἡ πολιτεία τὸν βραβεύει, ὁ Παλαμᾶς γράφει διθυράμβους στὸν «Νουμᾶ» καὶ σ' ἄλλα ἔντυπα τῆς ἐποχῆς καὶ τὸ Λονδῖνο καὶ τὸ Βερολῖνο μεταφράζει τὰ ἔργα του, ἐνῷ ἡ Ἑλλάδα τὸν ὑμνεῖ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Ἀρχίζουν μὲ τοὺς στίχους: «Ὦ θαλασσοθεμέλιωτα κ' ἡλιόσκεπα παλάτια» καὶ συναντᾶμε τὸ στοχασμὸ καὶ τὴ φιλοσόφηση τῆς ζωῆς σ' ὅλη τους τὴν ἔκταση. Πρυτανεύει ἡ γνωμικὴ ποίηση καὶ ἡ βαθειὰ παρατήρηση τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου. Βροντοφωνεῖ ὁ Δροσίνης τὸ παγκόσμιο πλέον χαρακτηριστικὸ τοῦ τέλειου ἀνθρώπου ἐδῶ:

Δὲν θέλω τοῦ κισσοῦ τὸ πλάνο ψήλωμα
μὲ ξένα ἀναστηλώματα δεμένο.
Ἂς εἶμαι ἕνα καλάμι, ἕνα χαμόδεντρο,
μὰ ὅσο ἀνεβαίνω μόνος ν' ἀνεβαίνω.

Δὲν θέλω τοῦ γιαλοῦ τὸ λαμπροφέγγισμα,
ποὺ δείχνεται ἄσπρο μὲ τοῦ ἥλιου τὴ χάρη.
Θέλω νὰ δίνω φῶς ἀπὸ τὴ φλόγα μου
κι' ἂς εἶναι ἕνα ταπεινὸ λυχνάρι...

Καὶ στὴ συλλογὴ «Κλειστὰ βλέφαρα» (1914—1918) μᾶς γυρίζει στὴν ἀγροτικὴ εἰδυλλιακὴ ζωή. Ὁ κύκλος τοῦ Ἕλληνα ἀγρότη μὲ τὴ «σπορά»:

Θἄρθουν οἱ μέρες τῆς σπορᾶς, τοῦ ζευγολάτη ἐλπίδα.
Βαρὺ τ' ἀλέτρι σέρνεται στὸ βαλτωμένο χῶμα...

Ἀκολουθεῖ τὸ «Θέρος» ποὺ «μὲ τοῦ καιροῦ τὸ γύρισμα τ' ὄνειρο θ' ἀληθέψῃ», τὸ «ἀλώνισμα», ὅπου «θὰ ξαπλωθοῦν οἱ θυμωνιές, ξανθόμαλλες πλεξίδες», τὸ «ψωμί», ὅταν «καλόδεχτο τὸ φόρτωμα...» θὰ ἔρθῃ ἀπὸ τὸ μῦλο. Καὶ στὴ συνέχεια, στὴ συλλογὴ «Θὰ βραδυάζει» (1915—1922) θὰ μποῦμε σὲ ἄγνωστους ὡς κάποιο σημεῖο χώρους παραμυθένιας χαρᾶς:

Θὰ βραδυάζῃ ἡ μέρα ὅταν θὰ φτάσωμε
στοῦ χωριοῦ τ' ἀποσκιωμένα ἁλώνια·
θὰ φανοῦν λευκὰ τὰ χωριατόσπιτα,
πίσω ἀπ' τῶν πεύκων τ' ἀκροκλώνια.

Μακρυνὰ θ' ἀκούωνται ἀρνιῶν βελάσματα.
βραδυνὴ καμπάνα θὰ σημαίνῃ·
στὴ βρυσούλα βώδια θὰ ποτίζωνται,
θὰ καπνίζουν φοῦρνοι φλογισμένοι.

Στὴν ἴδια συλλογὴ ὑπάρχει καὶ τὸ ἀριστούργημα «Δάφνη καὶ Χλόη», ἡ σουίτα ὑπ' ἀριθμὸν 2 τοῦ M. Ravee, ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ Θεόκριτο. Ἀργότερα στὰ 1932 κυκλοφορεῖ ἡ συλλογὴ «Εἶπε», καὶ στὰ 1945 ἡ συλλογὴ «Φευγάτα Χελιδόνια» ὅπου βρίσκουμε τὸ περίφημο «Μοιρολόϊ τῆς ὄμορφης», τὸ πιὸ ἀγαπημένο ποίημα —τραγοῦδι τοῦ Δροσίνη. Τὸ θαυμαστὸ «Μοιρολόϊ τῆς ὄμορφης» ἔχει τὴν ἔμπνευση ἀπὸ μιὰ αἰθέρια χωριατοπούλα τῆς Εὔβοιας τὴ Μορφούλα Κόλλια ποὺ νέα κοπέλλα εἶχε γνωρίσει ὁ ποιητὴς χορεύτρια στὸ κτῆμα του τῶν Γουβῶν. Παντρεύτηκε ἡ ὄμορφη νέα κάποιον πλούσιο ξυλέμπορο καὶ πέθανε ἀπὸ μαρασμό. Μόλις ἔμαθε ὁ Δροσίνης τὸ θάνατο τῆς γυναίκας ποὺ τόσο ἀγάπησε, ἔγραψε τὸ φημισμένο «Μοιρολόϊ», καὶ διεκήρυττε παντοῦ, ὡς τὶς τελευταῖες του στιγμές, πὼς ἦταν τὸ καλλίτερο ποίημα τῆς ζωῆς του:

«Τὸ σπίτι σου ἦταν φτωχικὸ κι' ἐγὼ τὸ εἶδα παλάτι
καὶ στὸ κατώγι καθιστὴ βασιλοπούλα ἐσένα».

Ὅταν ρωτήσαν τὸν Δροσίνη Ἄγγλοι καὶ Ἕλληνες δημοσιογράφοι ποιὸ ποίημα εἶναι τὸ καλλίτερό του, ὁ ποιητὴς ἀπάντησε: «Θυμᾶστε τὴν ἱστορία τοῦ Πραξιτέλη; Κάποτε ἡ Φρύνη πῆγε νὰ τὸν δῇ στὸ ἐργαστήρι του καὶ τὴν κάλεσε νὰ διαλέξῃ καὶ

νὰ πάρῃ ὅποιο νόμιζε καλλίτερο ἀπ' τὰ ἔργα του. 'Η Φρύνη στάθηκε ἀνίκανη ν' ἀποφασίσῃ, μὰ κι' ἐκεῖνος ἀρνήθηκε νὰ τῆς διαλέξῃ. Μιὰ μέρα ποὺ ὁ καλλιτέχνης ἔλειπε, ἡ Φρύνη τοῦ μήνυσε πὼς τὸ ἐργαστήρι του πῆρε φωτιά. 'Ο Πραξιτέλης φώναξε τότε: «Τρέξτε, σώσετε τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Σάτυρο!». Ἔ, λοιπόν, ἐγὼ θὰ ἔλεγα : «Τρέξτε! Σώσετε τὸ μοιρολόϊ τῆς ὄμορφης...».

Μὲ τὶς συλλογὲς «Πύρινη ρομφαία», «'Αλκυονίδες», «Δημοτικὰ δίστιχα», «Δημοτικὰ τραγούδια τῆς ἀγάπης» καὶ «Σπίθες στὴ στάχτη», κλείνει τὸ προπολεμικὸ ἔργο τοῦ ποιητῆ. Παράλληλα ὁ Δροσίνης ἔγραψε καὶ πεζὰ λαμπρὰ μυθιστορήματα, διηγήσεις, περιγραφικὰ βιβλία, ὅπως τὸ «Βοτάνι τῆς 'Αγάπης», τὶς «'Αγροτικὲς 'Επιστολές», τὸν «Μπαρπαδῆμο», τὴν «Ἔρθη», τὴν «'Αμαρυλλίδα», τὶς «Μέλισσες», «Ὄρνιθες», «Ψάρεμα», «Κυνηγός», «Τρεῖς ἡμέραι ἐν Τήνῳ», «Διηγήματα τῶν ἀγρῶν καὶ τῆς πόλεως», «Πεντάμορφη», «'Ελληνικὴ Χαλιμᾶ», «Παιδικὰ παραμύθια» καὶ τελευταία τὴν αὐτοβιογραφία του «Σκόρπια φύλλα τῆς ζωῆς μου» ποὺ κυκλοφόρισε τὸ 1941.

Σ' ὅλη του τὴ ζωὴ ὑπῆρξε λάτρης τῆς 'Ελληνικῆς ὑπαίθρου καὶ ἄλλοτε ὡς κυνηγός, ἄλλοτε ὡς ψαρὰς καὶ ἄλλοτε ὡς περιπατητὴς γνώρισε ὅσο κανένας ἄλλος καὶ τραγούδησε τὴν 'Ελληνικὴ ζωή. Τὸ κτῆμα του στὶς Γοῦβες Εὐβοίας, τὸ ἄλλο του κτῆμα στὸ Πήλιο καὶ τὸ 'Εξοχικὸ σπιτάκι τοῦ 'Ωρωποῦ τὸν βοήθησαν πολὺ στὴ φυσιολατρεία του. Καὶ τοῦτο σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν ἀγαπημένο του φίλο Κωστῆ Παλαμᾶ, ποὺ πέρασε τὴ ζωή του κλεισμένος στοὺς τέσσερις τοίχους τοῦ γραφείου του.

Στὸν κοινωνικὸ τομέα δὲν ὑστέρησε. Ἵδρυσε τὴ Σχολὴ τῶν Τυφλῶν καὶ τὴν Σεβαστοπούλειο 'Εργατικὴ Σχολή. Στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, ὡς Διευθυντὴς τῆς «Δημοτικῆς 'Εκπαιδεύσεως» ἀνέβασε τὰ 'Ελληνικὰ γράμματα σὲ ζηλευτὰ ὕψη. Καθιέρωσε τὴν 'Εορτὴ τῆς Σημαίας καὶ ἵδρυσε Γραφεῖο Σχολικῆς Ὑγιεινῆς. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας στὰ 1923, ἄφισε νὰ συνεχίσῃ τὸ δημιουργικό του ἔργο ὁ Γρυπάρης. Ἔπειτα αὐτὸς διοργάνωσε τὸν Σύλλογο 'Ωφελίμων Βιβλίων καὶ ἐξέδωσε τὸ ὀνομαστὸ «'Ημερολόγιο τῆς Μεγάλης 'Ελλάδος», ἀπὸ τὸ 1922 ὡς τὰ 1936. Παροιμιώδης θὰ μείνῃ ἡ ἀγάπη του γιὰ τὸν μεγάλο βάρδο Κωστῆ Παλαμᾶ, ὅπως καὶ ὁ θαυμασμός του γιὰ τὸν ποιητὴ τῆς «Φλογέρας τοῦ Βασιλῆα». Ἔλεγε τακτικά : «Ὅπως ὅλα τὰ δέντρα, ἔτσι καὶ τὸ δέντρο τῆς τέχνης ἔχει μιὰ μονάχα ψηλὴ κορφή. Κι' ὁ Παλαμᾶς εἶναι ἡ ψηλότερη κορφὴ στὴν ποίηση».

'Η μετριοφροσύνη καὶ ἡ ἀνεξικακία τοῦ Δροσίνη εἶχεν ἀναπτυχθῆ σὲ μεγάλο βαθμό. Δὲν εἶχε ἐχθροὺς ποτέ, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς κακοὺς κριτικοὺς ποὺ ἀποκαλοῦσε «κυνάρια ὑλακτοῦντα». Ζητοῦσε τὴν ἀγάπη παντοῦ καὶ πάντοτε, μέχρι καὶ τὰ μεσάνυχτα τῆς 2 'Ιανουαρίου 1951 ποὺ σφάλισε τὰ μάτια φεύγοντας τελευταῖος ἀπὸ τοὺς Παρνασσικούς μας. Μπόρεσε νὰ πῇ στὰ βαθειά του γηρατειὰ σὲ Γαλλίδα πολυβραβευμένη ποιήτρια :

«Ὑπῆρξα ὁ ἀπόστολος τῆς λατρείας στὴν 'Ελλάδα μας καὶ πολλοὶ Ἕλληνες θάφτηκαν στὰ ξένα μὲ λίγο χῶμα 'Ελληνικό, ἐπάνω στὴν καρδιά τους.' Αγαπᾶτε με. Θέλω νὰ μ' ἀγαποῦν, γι' αὐτὸ ἀγωνίστηκα 80 ὁλόκληρα χρόνια καὶ τὸ ἀπόκτησα...».

Κι' ὅταν κάποτε τοῦ εἶπαν πὼς ἡ 'Ακαδημία καὶ τὸ Πανεπιστήμιο τὸν προτείνουν γιὰ τὸ βραβεῖο Νόμπελ, ὁ Δροσίνης ἀπάντησε :

«Τὸ μεγαλύτερο Νόμπελ γιὰ μένα εἶναι νὰ ξέρω πὼς δυὸ ἐρωτευμένοι μὲ τὰ κεφάλια τους ἑνωμένα διαβάζουν στίχους μου...».

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἰωάννης Πανόπουλος

Ξημερώματα τῆς Πέμπτης, 24ης τρέχοντος μηνός, πέθανε στὸ Μεγάλο Πεῦκο ἀπὸ καρδιακὴ προσβολή, ὁ τέως Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυν. Πόλεων Ἰωάννης Πανόπουλος.

Στὸ βιβλίο τῆς Ἀστυν. Πόλεων, προσετέθη μία ἀκόμη πένθιμη καὶ λυπητερὴ σελίδα. Ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας μιὰ ξεχωριστὴ ἀστυνομικὴ φυσιογνωμία. Χάθηκε, τόσο ἐνωρίς, ἕνας ὑπέροχος κοινωνικὸς ἄνθρωπος. Τὸ κενὸ μεγάλο. Ὁ πόνος μας ἀπερίγραπτος.

† Ι. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἰωάννης Πανόπουλος, γεννήθηκε τὴν 22αν Φεβρουαρίου τοῦ 1898 στὸ Μοναστηράκι τῆς Γορτυνίας. Νεαρὸς ἀκόμη, πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς, κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄ τὴν 10-4-22. Ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰ πρῶτα στελέχη τοῦ Σώματος Ἀστυν. Πόλεων καὶ χάρις στὶς ἱκανότητές του ἐσταδιοδρόμησε καὶ ἔφθασε τὴν ἀνωτάτη βαθμίδα τοῦ Σώματος, προαχθεὶς εἰς Ἀρχηγόν. Τὴν 26-4-51 ἐτοποθετήθη στὴ Γεν. Δ/νσι τῆς Ἀστυν. Πόλεων, ὅπου καὶ ὑπηρέτησε μέχρι τῆς ἐκ τοῦ Ἀστυν. Σώματος ἀποχωρήσεώς του, τὸ 1957.

Εὐρύτατη ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσις, ἄριστη ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης, πλουσιώτατη ὑπηρεσιακὴ ἀπόδοσις, ἰδιάζουσα διοικητικὴ ἱκανότης, ὑπῆρξαν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ἀστυνομικῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἐκλιπόντος Ἀρχηγοῦ. Μὲ ἰδιαίτερες ἱκανότητες στὰ ζητήματα Ἀσφαλείας, παρέσχε σημαντικὲς ὑπηρεσίες στὴν δίωξη τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, πολλὲς φορὲς μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του. Φοίτησε ἐπὶ 6μηνον στὸ Ἐγκληματολογικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Βιέννης, σπουδάζοντας γραφολογία καὶ τὰ συναφῆ πρὸς αὐτὴν θέματα.

Ὁ Ἰωάννης Πανόπουλος δὲν ἦτο ἀστυνομικὸς ἁπλοῦς. Ὑπῆρξεν ὁ ἄνθρωπος ποὺ γεννήθηκε ὡς ἀστυνομικός. Στὸ πρόσωπό του συνεδυάζοντο τὰ προσόντα τοῦ «μεγάλου λαγωνικοῦ», μὲ τὰ προσόντα τοῦ ὀργανωτικοῦ Διευθυντοῦ. Ἦτο ἀστυνομικὸς μὲ ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, μὲ ταχεῖαν ἀντίληψιν, δίκαιος, ἐπιεικής, ἀλλὰ καὶ αὐστηρὸς ὅταν ἔπρεπε. Ἦτο ὁ ἄνθρωπος ποὺ «ἔβλεπε καὶ ἀπὸ τὰ νῶτα», ὅπως χαρακτηριστικὰ τὸν ἀπεκάλουν. Διεκρίνετο γιὰ τὸ ἦθος του, τὸν χαρακτῆρα του, τὴν κοινωνική του παράσταση, τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν συμπεριφορά του ἐν γένει, καθὼς καὶ γιὰ τὶς κοινωνικές του σχέσεις. Ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξε, ἀληθινά, ἐξαιρετική.

Τιμήθηκε μὲ πολλὰ μετάλλια καὶ παράσημα, καθὼς καὶ μὲ πολλὲς ἠθικὲς καὶ ὑλικὲς ἀμοιβές.

Αὐτὸς ὑπῆρξε σὲ λίγες γραμμές, ὁ Ἀρχηγὸς Ἰωάννης Πανόπουλος. Ἀκλόνητος στὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ πιστὸς στὸν ὅρκο του πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἀστυνομίαν εἰδικώτερα, ὑπῆρξε μιὰ σημαντικὴ προσωπικότης. Ποτὲ δὲν λιποψύχησε. Ἀγωνιζόταν μὲ αὐτοθυσία στὸ πεδίο τῶν ἰδανικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ πάντοτε ἡ δάφνη τῆς Νίκης στόλιζε τὸ πρόσωπό του.

Ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία ἐψάλη τὴν 11ην π.μ. ὥραν τῆς 25-9-59 στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖον, ἀπὸ νωρὶς εἶχεν κατακλύσει πλῆθος κόσμου. Παρέστησαν πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων :

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος Παναγιώτης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸς κ. Καλαντζῆς Εὐάγ., οἱ τέως Ὑπουργοὶ κ.κ. Λυκουρέζος Παυσ. καὶ Μαῦρος Γεώργ., ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κιουσόπουλος,

ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Τσουκαλᾶς Ἄγ., ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν κ. Κατσώτας Παυσαν., οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι κ.κ. Κανελλόπουλος Ἀν. καὶ Μαρκόπουλος Ἀβρ., οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας κ.κ. Μακρυνιώτης Γ., Κόκκινος Νικ. καὶ Μπουραντᾶς Νικ., ὁ τέως Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος Στρατηγὸς κ. Σπηλιωτόπουλος, οἱ τέως καὶ πρώην Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυν. Πόλεων κ.κ. Καλυβίτης, Σπύρου, Σαμπάνης, Κίνας καὶ Λεονταρίτης, ὁ Ἀντιστράτηγος κ. Βρεττός, ὁ τέως Βουλευτὴς κ. Γλύκας Μιχ., ὁ κ. Ἀθανασιάδης—Μποδοσάκης, ὁ Ναύαρχος ἐ.ἀ. κ. Λούντρας, ὁ ἰδιοκτήτης καὶ Δ/ντὴς ἐφημερίδων κ. Λαμπράκης Χρ., ὁ Ἐπιθ/τὴς τοῦ Ἀστυν. Σώματος Ἀστυν. Δ/ντὴς α′ κ. Νέρης Νικ., οἱ τέως Γεν. Δ/νταὶ τῆς Ἀστυν. Πόλεων κ.κ. Δασκαλάκης Ἰω. καὶ Κόλλιας Δ., οἱ Γενικοὶ Δ/νταὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐσωτερικῶν κ.κ. Βαρδουλάκης Γ. Ὑποστράτηγος Χωροφυλακῆς καὶ Ἀρχιμανδρίτης Νικ. Ἀστυν. Δ/ντὴς α′, οἱ τέως Ἀστυν. Δ/νταὶ α′ κ.κ. Κουτσουμάρης, Τσαούσης Ν., Πολιτόπουλος Σ., οἱ Ἀστυν. Δ/νταὶ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κ.κ. Καραμπέτσος Ε. καὶ Κορωνᾶκος Δ., οἱ Ἀστυν. Δ/νταὶ α′ κ.κ. Λιαρομάτης Γερ., Ζαγκλῆς Δ., Πουλικᾶκος Παντ., Καρανάσος Δ., ὁ Ὑποδ/τὴς τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν Ἀστυν. Δ/ντὴς β′ κ. Μπαρδόπουλος Π., ὁ Δ/ντὴς Ἀσφαλείας Πειραιῶς Ἀστυν. Δ/ντὴς β′ κ. Ταβουλάρης Ἀντ., οἱ Διοικητικοὶ Δ/νταὶ α′ κ.κ. Τζηρίτης Κ., καὶ Ἀργυράκης Α., πολλοὶ Ἀστυν. Δ/νταὶ β′ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει, ὁ δικηγόρος κ. Πουλατζᾶς καθὼς ἐπίσης κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυν. Πόλεων καὶ Χωρ/κῆς καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ ἄλλοι.

Ἐπικηδείους λόγους ἐξεφώνησαν, ἐκ μέρους τῶν φίλων του πολιτῶν, ὁ πολιτευτὴς Κολιαλέξης Θ. καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυν. Σώματος ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς α′ κ. Καθάρειος Ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος εἶπεν τὰ ἑξῆς:

«Τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων πενθεῖ σήμερον τὸν τέως Ἀρχηγόν του, Ἰωάννην Πανόπουλον καὶ μὲ καρδιὰ βαρυαλγῆ προσέρχεται ν' ἀποτίσῃ τὸν ὕστατον φόρον τιμῆς πρὸς αὐτόν.

Ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ μεταξύ μας μία ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία, ἕνας χαλύβδινος χαρακτήρας, ἕνας ὑπέροχος πατριώτης, ἕνα δυνατὸ πνεῦμα ποὺ δὲν μπόρεσε ν' ἀντισταθῇ εἰς τὸν τόσον πρόωρο καὶ ἀδυσώπητο νόμο τοῦ θανάτου.

Ἀπέθανεν ὁ Ἰωάννης Πανόπουλος, ἀλλὰ τὰ ἰδιαίτερα ἠθικά του προσόντα, ἡ μόρφωσίς του, τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος του, ἡ ἐργατικότης του καὶ γενικῶς ἡ ἰδιαιτέρα μορφὴ τῆς προσωπικότητός του, θὰ παραμείνωσι γιὰ πάντα στὸν ἀστυνομικὸ κόσμο καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὰ ἀνώτερα στελέχη του καὶ θ' ἀποτελῶσι δι' αὐτὰ παραδείγματα μιμήσεως.

Ἐγεννήθη τὸ 1898 εἰς τὸ Μοναστηράκιον Γορτυνίας. Νεώτατος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν Κερκύρας καὶ τυγχάνων πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐξῆλθεν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1922 ἐκ ταύτης, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β′ τάξεως. Ἡ πρώτη τοποθέτησίς του ἐγένετο εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν, ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεξετάθη εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας. Ἀκολούθως ὑπηρέτησεν καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις ἀλληλοδιαδόχως ὅπου ἀνέλαβε καθήκοντα τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. Ὑπηρέτησεν εἰς πολλὰς νευραλγικὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἀστυνομίας, κατὰ τὸ πλεῖστον ὅμως εἰς τὰς τοιαύτας Ἀσφαλείας καὶ Ἀλλοδαπῶν, παρουσιάσας ἐξαιρετικὰ δείγματα ἀστυνομικῆς ἱκανότητος, ἐργατικότητος, τιμιότητος καὶ εὐθυκρισίας.

Μὲ τοιαῦτα ἐξαιρετικὰ προσόντα ἀνῆλθεν ἐπαξίως ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος προαχθεὶς εἰς Ἀρχηγὸν καταλαβὼν τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης Πανόπουλος, ἦτο φυσιογνωμία μὲ ἰδιάζουσαν διορατικότητα καὶ ἰδιοφυΐαν. Ἡ σαφήνεια τῶν σκέψεών του καὶ ἡ ὁλοκληρωτικὴ διερεύνησις τῶν ὑποθέσεων αἵτινες τὸν ἀπησχόλουν τὸν ἐχαρακτήριζαν ἰδιαιτέρως. Ἦτο

δίκαιος, αὐστηρὸς καὶ ἀμερόληπτος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του μὴ ἐπιδεχόμενος συμβιβασμούς. Παρεῖχε τὸν ἑαυτόν του παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ ἠξίου ἀπὸ τοὺς ὑφισταμένους του νὰ ἐφαρμόζωσι τὰς ἀρχάς του.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι ὑπηρεσίας του προσέφερε πλείστας καὶ ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τοῦτο καὶ τὴν Πολιτείαν. 'Η ἀπαρίθμησις τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν του θὰ κατελάμβανεν πολλὰς σελίδας. 'Ιδιαιτέρα ἡ συμβολή του εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν δραστῶν διαρρήξεων καὶ πλαστογράφων. Μετέβη ἐπανειλημμένως καὶ εἰς τὸ 'Εξωτερικὸν πρὸς σύλληψιν ἐπικινδύνων λῃστῶν καὶ δραστῶν σοβαρῶν ἀξιοποίνων πράξεων. 'Η ἀνάμιξίς του εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῆς δολοφονίας τοῦ 'Αμερικανοῦ δημοσιογράφου Πὸλκ ἦτο οὐσιαστικὴ καὶ χάρις εἰς τὰς μεθοδικὰς ἐνεργείας του ἐξιχνιάσθη αὐτη. 'Ο ὑπηρεσιακός του φάκελλος εἶναι πλήρης ἀπὸ ἐπαίνους καὶ ἀμοιβάς, διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐργατικότητα, ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητά του καὶ ἐν γένει ἀξιέπαινον ὑπηρεσιακήν του ἀπόδοσιν.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ἐπέδειξεν ἀξιοθαύμαστον αὐτοθυσίαν καὶ ἀκραιφνῆ πατριωτισμόν. Συμμετέσχεν ἐνεργῶς μὲ πραγματικὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς του, εἰς Πατριωτικὰς ἀπελευθερωτικὰς ὀργανώσεις καὶ προσέφερεν ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ "Εθνος, ἀναγκασθεὶς τελικῶς λόγῳ τῆς Πατριωτικῆς του δράσεως νὰ μεταβῇ εἰς Μ. 'Ανατολὴν ὅπου καὶ ἐκεῖ ἐσυνέχισεν τὴν 'Εθνικήν του ἀποστολὴν ὑπηρετήσας εἰς μίαν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, 'Ελληνικῶν 'Υπηρεσιῶν τοῦ 'Εξωτερικοῦ.

'Ιδιαιτέρως ὑψίστην 'Εθνικὴν ὑπηρεσίαν προσέφερεν εἰς τὸν τομέα διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ. 'Υπῆρξεν ἀδυσώπητος διώκτης πρὸς τοὺς ὑπονομευτὰς τῆς 'Εθνικῆς μας 'Ανεξαρτησίας. Μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἀγχίνοιαν, μεθοδικότητα καὶ ἀστυνομικὴν ἱκανότητα κατηύθυνε τὰ ἐντεταλμένα ἀστυνομικὰ ὄργανα διὰ τὴν δίωξιν τῶν ἀναρχικῶν στοιχείων μὲ ἀποτέλεσμα, τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., βαρυνομένων μὲ σωρείαν ἐγκληματικῶν πράξεων δι' ἃς καὶ κατεδικάσθησαν, ἐξαρθρωθέντος τελείως τοῦ κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ ἐν τῇ Χώρᾳ μας, ἰδίᾳ διὰ τῆς τελευταίας ἀνακαλύψεως καὶ συλλήψεως κατασκοπευτικοῦ δικτύου τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς κατασχέσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας λειτουργούντων ἐν 'Αθήναις ἀσυρμάτων του, προσενεγκὼν οὕτω ὑψίστην 'Εθνικὴν ὑπηρεσίαν.

'Η Πολιτεία ἐκτιμῶσα τὰς Πατριωτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ 'Ιωάννου Πανοπούλου ἀπένειμεν εἰς τοῦτον πολλὰ μετάλλια καὶ παράσημα διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν προσφερθείσας 'Εθνικὰς ὑπηρεσίας του.

Τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα φόρου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς προσφερθείσας εἰς αὐτὸ καὶ τὴν Πολιτείαν ὑπηρεσίας του, ἀείμνηστε 'Ιωάννη Πανόπουλε δι' ἐμοῦ καταθέτει ἐπὶ τῆς σοροῦ σου τὸν στέφανον τοῦτον καὶ εὔχεται ὅπως ἡ 'Αττικὴ γῆ ποὺ θὰ σὲ σκεπάσῃ σὲ λίγο νὰ εἶναι ἐλαφρὰ καὶ ἡ μνήμη σου νὰ παραμείνῃ αἰώνια».

Τῆς νεκρωσίμου πομπῆς προηγεῖτο Τμῆμα τῆς Σχολῆς 'Αρχ/κων, ἀκολουθοῦσε ἡ Μουσικὴ τῆς 'Αστυνομίας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ σορὸς τοῦ μεταστάντος, μ' ὅλα τὰ παράσημα καὶ μετάλλια καὶ τιμητικὴ συνοδεία τεσσάρων 'Αστυνόμων, οἱ ὁποῖοι καὶ κρατοῦσαν τὶς ταινίες. Τὴν πομπὴν ἔκλεινε ἕτερον τμῆμα τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων.

Στέφανοι κατετέθησαν ἀρκετοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων τοῦ 'Υφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν, τῶν 'Αρχηγείων Χωρ/κῆς καὶ 'Αστυν. Πόλεων, τοῦ Ο.Φ.Α., τοῦ κ. Τσαούση, τοῦ κ. Μποδοσάκη, τοῦ κ. Λαμπράκη κ.ἄ.

Τὰ «**'Αστυνομικὰ Χρονικὰ**» διερμηνεύοντας τὰ αἰσθήματα πένθους ὁλοκλήρου τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὑποβάλλουν εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος τὰ θερμὰ συλλυπητήρια καὶ εὔχονται, ὅπως ὁ Κύριος, ὁ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, χαρίσῃ σ' αὐτοὺς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Αἰώνια ἂς εἶναι ἡ μνήμη του καὶ τὸ χῶμα τῆς 'Αττικῆς ἐλαφρό.

Κωνσταντῖνος Παρδάλης

Καὶ πάλι τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα πενθεῖ. Πρὶν ἀκόμη συνέλθουμε ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ 'Ιωάννου Πανοπούλου, μιὰ πένθιμη ἀκόμη σελίδα ἀνοίχθηκε.

Τὴν 22αν ὥραν τῆς 25-9-59 στὸ 424 Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης, πέθανε ἀπὸ καρδιακὴ προσβολὴ ὁ Ὑγειον. 'Αστυν. Διευθυντὴς Β', ἰατρὸς καρδιολόγος—παθολόγος, Παρδάλης Κωνσταντῖνος. Δὲν πρόφθασε νὰ διανύσῃ τὴν κανονικήν του ἄδειαν, ὅταν ἡ ἄπονη μοῖρα τοῦ ἔκοψε ξαφνικὰ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς, σὲ μιὰ ἡλικία πλήρους ὡριμότητος καὶ ἐπιτυχοῦς σταδιοδρομίας. Βρισκόταν στὴν Θεσσαλονίκη μαζὶ μὲ τὴν γυναῖκα του, ὅταν ξαφνικὰ ἀρρώστησε καὶ εἰσῆλθε ἐκτάκτως στὸ ἐκεῖ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον. Οἱ ὧρες του, ἦσαν λίγες. Ὑπέκυψε σύντομα στὸ μοιραῖο. Νικήθηκε ἀπὸ τὸν θάνατο, ἀπὸ μιὰ ἀρρώστεια, γιὰ τὴν ὁποία τόσα πρόσφερε στοὺς ἄλλους. Ὁ καρδιολόγος ἰατρὸς πέθανε ἀπὸ καρδιακὴ προσβολή. Τὶ εἰρωνεία τοῦ πετρωμένου!

† Κ. ΠΑΡΔΑΛΗΣ

Ὁ Κωνστ. Παρδάλης γεννήθηκε στὸ Κάϊρο τῆς Αἰγύπτου τὸ 1911. Πτυχιοῦχος τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν καὶ τῆς τοιαύτης τῶν Παρισίων, κατετάγη στὸ Σῶμα τῆς 'Αστυν. Πόλεων ὡς Ὑγειονομικὸς 'Αξιωματικὸς μὲ τὴν εἰδικότητα τοῦ καρδιολόγου-παθολόγου καὶ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τὴν 11-4-41. Κάτοχος τῆς Γαλλικῆς, τῆς 'Αραβικῆς καὶ 'Αγγλικῆς γλώσσης, ἄρτια ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένος, ἔχαιρε μεγάλης ἐκτιμήσεως στὸν ἀστυνομικὸ καὶ ἰατρικὸ κόσμο. Τὴν 30-9-1942 προήχθη στὸ βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' καὶ τὴν 21-8-52 στὸν τοῦ Διευθυντοῦ Β'.

Ὁ ἐκλιπὼν ἰατρὸς διεκρίνετο γιὰ τὸ στοργικὸ ἐνδιαφέρον του, γιὰ τὴν κατανόησι καὶ προθυμία ποὺ ἐπεδείκνυε στοὺς ἀσθενεῖς του. Σ' αὐτὸν οἱ ἀσθενεῖς ἐξετάζοντο πρωτίστως μὲ τὸ πρῖσμα τοῦ ἀνθρωπιστοῦ ἰατροῦ.

Τύπος κοσμοπολίτου, μὲ ἄριστες κοινωνικὲς σχέσεις καὶ ἀρτίαν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισι, ἄφισε σ' ὅλους μας τὶς καλύτερες ἀναμνήσεις.

Οἱ ὑπηρεσίες του στὸ Σῶμα τῆς 'Αστυν. Πόλεων ὑπῆρξαν ἀληθινὰ πολύτιμες. Πολιτισμένος καὶ εὐγενής, εὐπροσήγορος καὶ καταδεκτικός, ὑπῆρξε γιὰ ὅλους τοὺς ἀστυνομικούς, ὁ φίλος καὶ ὁ ἀδελφός.

Ἔφυγε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ 'Αστυν. Σώματος τόσο γρήγορα. Ποιὸς μπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ στὴν εἱμαρμένη. Φεύγοντας ὅμως, πῆρε μαζί του τὶς καρδιές μας, ποὺ τόσο τὸν ἀγαποῦσαν.

Τὰ «**'Αστυνομικὰ Χρονικὰ**» ἐκφράζοντας τὰ αἰσθήματα λύπης ὁλοκλήρου τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὑποβάλλουν στὴν οἰκογένεια τοῦ ἀλησμόνητου γιατροῦ μας, τὰ ὁλόψυχα συλλυπητήρια καὶ εὔχονται ὅπως ὁ Θεὸς τοὺς χαρίσῃ παρηγορίαν.

Ἡ Μνήμη σου αἰώνια, ἀείμνηστε Κωνσταντῖνε Παρδάλη.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν

Ἀνθίου.

Πάροδος Ἀγνάντων 28, στοῦ Φιλοπάππου.

Τὸ Ἄνθιον ἢ «Ἀνθινὸν φρέαρ» βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐλευσῖνα. Ἐκεῖ, κατὰ τὸν ποιητὴν Πάμφιον, οἱ κόρες τοῦ Κελεοῦ, βρῆκαν τὴν Δήμητρα.

Ἀνθίππου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρχιμήδους 33, στὸ Παγκράτι.

Ὁ Ἄνθιππος, ποιητὴς καὶ μουσικός, εἶναι, κατὰ τὸν Πολυδεύκη, ὁ ἐφευρέτης τῆς «Λυδίου κλίμακος».

Ἄννινου Θέμου.

Ἀπὸ Κρυστάλλη 3, στὸ συνοικισμὸ Κυπριάδου (τέρμα Πατησίων).

Ὁ Ἄννινος Θέμος, γυιὸς τοῦ Ἀναστασίου (ἰατροῦ καὶ βουλευτοῦ τῆς Κεφαλληνίας μετὰ τὴν Ἕνωσι), γεννήθηκε στὸν Πύργο τῆς Ἠλείας τὸ 1845 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1916. Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν γελοιογραφία καὶ ἐπλαισίωσεν αὐτὴ μὲ τὴν πολιτικοκοινωνικὴν σάτιραν. Μαζὶ μὲ τὸν Ποΐδην, ἐξέδωκε τὸ περίφημο σατιρικὸ περιοδικὸ «Ἀσμοδαῖος». Μὲ τὸν ἀδελφό του, Μπάμπη, ἐξέδωκε τὸ «Ἄστυ» κατ' ἀρχὰς σατιρικό, ἀργότερα δὲ μὲ τὸν Κακλαμάνο, ὡς πολιτικὴ καθημερινὴ ἐφημερίδα.

Ἄννινου Μπάμπη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἠλ. Ζερβοῦ 95, στὰ κάτω Πατήσια.

Ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου, λογογράφος καὶ ποιητής, γεννήθηκε στὸ Ἀργοστόλι τὸ 1852 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1934. Ἐγκατεστημένος στὴν Ἀθήνα, ἐπεδόθη στὴν δημοσιογραφία καὶ ἦτο ὁ κυριώτερος συνεργάτης τῆς «Ἐφημερίδος» τοῦ Κορομηλᾶ. Ἐξέδωκε ἔργα ἱστορικὰ καὶ λογοτεχνικὰ καθὼς καὶ θεατρικά. Ἀσχολήθηκε ἐπίσης μὲ τὴν μετάφρασι Γαλλικῶν καὶ Ἰταλικῶν λογοτεχνικῶν κειμένων καθὼς καὶ μὲ τὴν ποίησι. Εἶχε τιμηθῆ μὲ τὸ ἀριστεῖον τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν.

Ἀνταίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη 93, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Σύμφωνα μὲ τὴν μυθολογία, ὁ Ἀνταῖος, γυιὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Γῆς, ἦτο ἡγεμὼν τῆς Λιβύης, μεγάλης δυνάμεως γίγας καὶ τοῦτο γιατὶ πατῶντας τὸ χῶμα τῆς μητέρας του Γῆς, ἀποκτοῦσε νέες δυνάμεις. Τοῦτο ἔχοντας ὑπ' ὄψιν του ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν πῆγε κάποτε στὴν πατρίδα του, τὸν ἅρπαξε ξαφνικὰ στὴν ἀγκαλιά του καὶ ἔτσι, μὴ ἔχοντας τὴν δύναμι τῆς Γῆς, τὸν σκότωσε.

Ἀντήνορος.

Ἀπὸ Σπύρου Μερκούρη 70, στὸ Παγκράτι.

Ὁ Ἀντήνωρ, γυιὸς τοῦ Ἱκατέωνος καὶ τῆς Κλεομήστρας, σύζυγος τῆς Θεανοῦς (ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς), ἦτο ὁ σοφὸς σύμβουλος τῶν Τρώων, κάτι ἀνάλογο μὲ τὸν Νέστορα τῶν Ἑλλήνων. Ὅταν ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς πῆγαν στὴν Τροία γιὰ νὰ ζητήσουν τὴν Ἑλένη, φιλοξενήθηκαν ἀπὸ τὸν Ἀντήνορα. Γιὰ τοῦτο, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἅλωσι τῆς Τροίας, τόσον ὁ Ἀντήνωρ, ὅσον καὶ ἡ οἰκογένειά του, ἔτυχον ἰδιαιτέρας εὐνοίας.

Ἀντιγόνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κηφισσοῦ 44, στὴν Κολοκυνθοῦ.

Ἡ Ἀντιγόνη, κατὰ τὴν μυθολογία, εἶναι κόρη τοῦ Οἰδίποδος, ὄχι ὅμως ἀπὸ τὴν Ἰοκάστη (τὴ μητέρα του ποὺ παντρεύτηκε ἐξ ἀγνοίας), ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Εὐρυγανεία, ὅπως ἡ Ἰσμήνη, ὁ Ἐτεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης. Κατ' ἄλλους ὅμως τὰ παιδιὰ αὐτὰ εἶναι καρπὸς τῆς αἱμομιξίας τοῦ Οἰδίποδος.

Ὅταν πέθανε ὁ πατέρας της, ἐπέστρεψε στὴ Θήβα, ὅπου καὶ φονεύθηκε κατόπιν διαταγῆς τοῦ Κρέοντος, γιατὶ ἐνταφίασε τὸν ἀδελφό της Ἐτεοκλῆ, παρὰ τὴν σχετικὴν ἀπαγόρευσιν. Πάνω στὸ τάφο της, αὐτοκτόνησε ὁ γυιὸς τοῦ Κρέοντος, Αἵμων, ὁ ὁποῖος τὴν ἀγαποῦσε ὑπερβολικά. Τόσο οἱ τραγικοὶ Εὐριπίδης καὶ Σοφοκλῆς, ὅσο καὶ νεώτεροι συγγραφεῖς, ἔγραψαν θεατρικὰ ἢ ἄλλα ἔργα, ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς Ἀντιγόνης.

Ἀντιλόχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχιλλέως 63, στὸ Μεταξουργεῖο.

Ὁ Ἀντίλοχος, γυιὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Πύλου Νέστορος καὶ τῆς Εὐριδίκης, πῆρε μέρος στὸν Τρωϊκὸ πόλεμο, ὅπου καὶ πολέμησε μὲ τόλμη καὶ ἀνδρεία. Ὕστερα ἀπὸ τὸν Πάτροκλο, αὐτὸς εἶναι ὁ πιὸ ἀγαπητὸς στὸν Ἀχιλλέα. Ὁ Ἀντίλοχος σκοτώθηκε ἀπὸ τὸν Μέμνονα στὴν προσπάθεια του νὰ σώσῃ τὸν κινδυνεύοντα πατέρα του.

Ἀντιμαχίδου.

Ἀπὸ Καλλιρρόης 33, στοῦ ΦΙΞ.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της στὸν Ἀθηναῖο ἀρχιτέκτονα τοῦ ΣΤ' π.Χ. αἰῶνος, Ἀντιμαχίδην.

Ἀντιμάχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀντιφίλου 12, στὰ Ἠλύσια.

Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, ἐλεγειακὸς ποιητής, γεννήθηκε στὴ Κλάδο, ἀργότερα ὅμως ἐγκατεστάθηκε στὴ Κολοφῶνα. Μὲ τὴν ποίησι του, συνέβαλε σημαντικὰ στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ λογοτεχνία.

Ἀντιόπης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τρελλώνη 2, στὴν Κυψέλη.

Ἡ Ἀντιόπη, κόρη τοῦ Βοιωτικοῦ ποταμοῦ Ἀσωποῦ ἢ τοῦ βασιλέως τῆς Ὑδρίας Νεκτέως καὶ τῆς Πολιξοῦς, θρυλικὴ γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ ὁμορφιά της, στὴν ἀρχαιότητα, γέννησε ἀπὸ τὸν Δία τὸν Ἀμφίονα. Ἀργότερα, παντρεύτηκε τὸν Ἐποπέα, βασιλέα τῆς Σικυῶνος. Ἀπὸ τὸν μῦθο τῆς Ἀντιόπης, ἐνεπνεύσθησαν πολλοὶ καλλιτέχνες. *(Συνεχίζεται)*

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

.....

...Χωρὶς νὰ περιμένῃ κανένα, ξεκίνησε μὲ μεγάλες δρασκελιές, μὲ τὸ φορτίο του σφιγμένο ἐπάνω του μὲ στοργή... Οἱ σκύλοι ζευγαρωμένοι κλαψούριζαν καὶ καθυστεροῦσαν... Κι' ὁ χωροφύλακας κάθε τόσο ἐπιχειροῦσε νὰ τοὺς φέρῃ κοντά του...

—«Ταράρ! Μαρώ! Πᾶμε... Ψίτ! Ἐλᾶτε!... Πᾶμε!...».

Δὲν χιόνιζε πιά, καὶ τὸ δάσος εἶχε χάσει τὸ μυστήριό του... Αὐτὸ δὲν ἦταν παρὰ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλά, χειμωνιάτικα δάση... γυμνό, εὔθραστο, ἔρημο...

Ὁ «Ἄσπρο Δόντι» κι' ὁ Προβίνς, μὲ τὴν καρδιὰ ζεστή, παρατηροῦσαν νὰ βαδίζῃ μπροστά τους ὁ Ἅγιος Βασίλης μὲ τὸ πολὺ βαρὺ φορτίο του... Κι' αὐτὸς πάλι ἄκουγε νὰ κτυπᾷ μέσα του μιὰ καρδιά, ποὺ δὲν γνώριζε ἂν ἦταν μονάχα ἡ δική του... Μιὰ στιγμὴ νόμισε ὅτι εἶδε τὸν Ὀλὰφ ν' ἀνοίγῃ τὰ μάτια του καὶ νὰ χαμογελᾷ... Ἔγειρε τότες ἐπάνω του τὸ χοντρό, ζεστὸ κεφάλι του καὶ τοῦ φάνηκε ὅτι ἄκουσε καλὰ νὰ μουρμουρίζῃ μιὰν ἀκατανόητη λέξη, κάτι παρόμοιο μέ: «Ταρζάν»...

Ὅλα τὰ δεινὰ ποὺ μποροῦν νὰ ταλαιπωρήσουν ἕνα ἀνθρώπινο σῶμα, δηλαδὴ τὸ κρύο, ὁ τρόμος, ἡ κούραση, ὅλα ὁ Ὀλὰφ τὰ δοκίμασε... Ὑπέφερε... Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα: διπλῆ πνευμονία, νευρικὲς κρίσεις, δυσκολίες κυκλοφοριακές...

Μά, ἀντιθέτως, ὅλα τὰ θεραπευτικὰ μέσα ποὺ ἔχει γιὰ ἄμυνα ἡ Ἰατρική, δηλαδὴ τεχνητὴ θρέψη, ἐνέσεις, μεταγγίσεις, ὅλα τοῦ προσέφεραν πλούσια... Κι' ἔπειτα περίμεναν.

Οἱ γιατροὶ τοῦ Νοσοκομείου δὲν ἔκαναν κρίσεις, δὲν μιλοῦσαν καθόλου κι' ὅταν ἦταν ἀνάγκη νὰ ἀνταλλάξουν τὶς γνῶμες τους, τὸ ἔκαναν πολὺ σιγανά, σχεδὸν ψιθυριστά...

Ὁ Κλεμανσὼ ἐγκατεστάθη στὰ πόδια τοῦ μεγάλου λευκοῦ κρεβατιοῦ, χωρὶς νὰ βγάλῃ λέξη ἀπὸ τὸ στόμα του... Κι' ἔμεινε ἐκεῖ μερόνυχτα ἀτέλειωτα...

Τὸ βράδυ χαλάρωνε τὰ παπούτσια του, ξεκούμπωνε τὸ γιλέκο του κι' ἔπαιρνε τὴν ἄδεια ν' ἁπλώσῃ τὰ πόδια του... Ἡ περίφημη γενεάδα του τῶν «τριῶν ἡμερῶν» ἔγινε γενεάδα τῶν «τεσσάρων», «πέντε», «ἕξη», ἡμερῶν...

Ἔκλεισε τὸ σπίτι του, ἐμπιστεύτηκε τὸ κοτέτσι του στὸ «Δέσμιο Ἀερόστατο» καὶ σὲ μερικοὺς ἄλλους...

Ὁ κῆπος, κάτω ἀπὸ τὸ χιόνι, εἶχε λιγώτερη ἀνάγκη ἀπ' αὐτόν, ἐτοῦτες ἐδῶ τὶς ἡμέρες...

Τώρα προεῖχε ἡ ὑγεία τοῦ μικροῦ Ὀλάφ.

...Ὅταν τὸ παιδὶ ξαναβρῆκε τὶς αἰσθήσεις του, πῆρε μίαν ἔκφραση τρόμου, σὰν εἶδε αὐτὸ τὸ σκέπασμα... Νόμισε γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅτι ἐξακολουθοῦσε νὰ βρίσκεται σκεπασμένος κάτω ἀπ' τὸ χιόνι... Ἔπειτα ἀντελήφθη τὸν Κλεμανσώ... τότε τὸ πρόσωπό του πῆρε μιὰν ἀπελπισμένη ἔκφραση...

—«Ποιὸν ἄλλον λοιπὸν περίμενε;» διερωτήθηκεν ὁ δυστυχὴς γέρος μὲ μιὰ βαθειὰ μελαγχολία. Μὲ σύντομες, καυτερὲς λέξεις, τὸ ἀγόρι τοῦ διηγήθηκε τὴν θαυμά-

σια περιπέτειά του... τὸ γνώριμο δάσος, τὰ ζῶα ποὺ τὸν ὑποδέχτηκαν... Κάτι σὰν τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσεια... Ὁ γέροντας συγκατένευσε... Ὁ γέροντας ἐθαύμαζε... Θὰ φύλαγε γιὰ πάντα μέσα στὴ θύμησή του αὐτὴν τὴν φρικτὴ ἀλήθεια: Τὴ διήγηση τῆς πρώτης νύκτας... ὅταν τὸ παιδί, μέσα στὸ παραλήρημά του, ξαναζοῦσε τὴν ἀξιολύπητη ἐποποιΐα του. Τὸ παγωμένο σῶμα... τὸ νερὸ ποὺ σουρώνει μέσα στὰ παπούτσια του... τὰ παγωμένα πόδια του... ἔπειτα ἡ ἀναισθησία... τὸ χιόνι ποὺ παραπλανᾶ, ποὺ τυφλώνει... Καὶ τέλος ἡ τρελλὴ ἐπιθυμία νὰ ξαναγυρίσῃ... Μά, πῶς νὰ βρῇ τὸ δρόμο του;... Τὸ ξυλιασμένο αὐτί του τεντώνεται μέσα στὰ σκοτάδια... τὸν κυριεύει τρόμος γιὰ τοὺς λύκους, τὶς ἀρκοῦδες, τὰ ὄρνια, τοὺς λῃστάς... Πέφτει μέσα στὸ βάλτο καὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ ξανασηκωθῇ...

Ἔτσι τὸν Γολγοθᾶ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, ποὺ πίστευε στὸν Ταρζάν, κανεὶς ἄλλος δὲν θὰ τὸν μάθαινε, παρὰ μονάχα ὁ Κλεμανσώ... ὁ μόνος, δηλαδὴ κάτοικος τοῦ Τερνεραὶ ποὺ δὲν ἐγνώριζε τὸν Ταρζὰν καὶ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τίποτε ἀπ' αὐτόν...

Ὁ γιατρὸς ἐπέτρεψε τὶς ἐπισκέψεις ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ εἶναι σιωπηλές... Αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος τρόπος γιὰ ν' ἀπαλλάξῃ τὸν γέροντα ἀπὸ τὴν ἀκατάπαυστη καὶ ἄγρυπνη φρουρά του...

.....

... Ἡ Ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ ἔτρεξεν ἀμέσως... Καὶ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἐπέτυχε νὰ τὴν συνοδεύσῃ...

Ὅταν μπῆκαν στὸ μικρὸ δωμάτιο, ποὺ μύριζε αἰθέρα καὶ ἰώδιο καὶ μέσα στὸ ὁποῖο ἀπαγορεύονταν κάθε ὁμιλία, ἀλληλοκυττάχθηκαν... Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴ σιωπηλὴ ἀνταλλαγὴ τῶν βλεμμάτων τους ἔκλεισαν ὅσα σἰσθήματα κυριαρχοῦσαν στὶς καρδιές τους... Πόσο... περιέργεια... ἀποδοκιμασία... οἶκτο... φόβο... ἐλπίδα...

Μπροστά τους ὁ Ὀλάφ... Κτενισμένος γιὰ πρώτη φορά, πεντακάθαρος.. Καὶ μέσα σ' ὅλα ἐτοῦτα τὰ λευκὰ (τὸ λευκὸ δωμάτιο, τὰ λευκὰ σκεπάσματα, τὸ κατάλευκο πρόσωπό του), μονάχα τὰ μάτια του ἀποτελοῦσαν παραφωνία...

Ναί! Αὐτὰ τὰ μάτια του, ποὺ ἔκρυβαν συνήθως πολὺ πεῖσμα, φαινότανε σήμερα σὰν νὰ ἤτανε βαμμένα μ' ἕνα ἄγνωστο μπλὲ χρῶμα...

Ἡ Ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ κυριεύτηκε ξαφνικὰ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ κλάψῃ, νὰ προσευχηθῇ, νὰ μείνῃ μόνη γιὰ νὰ σκεφθῇ καλύτερα τὸ μικρὸ χαμένο της ἀγόρι...

—«Ἔχω νὰ κάνω μερικὰ ψώνια στὴν πόλι...» ἐσφύριξε στ' αὐτὶ τοῦ Ἀλὲν Ρομπέρ... «Ἐσὺ κάθισε ἐδῶ, χωρὶς καθόλου νὰ μιλᾷς... Κατάλαβες; Ο ὔ τ ε μ ι ὰ λ έ ξ η ! ! !».

—«Θὰ προσέξω ἐγὼ γι' αὐτό» μουρμούρισεν ὁ Κλεμανσώ...Μά, ἴσως γιατὶ ἔνοιωσε ἐπὶ τέλους ξαλαφρωμένος μὲ τὴν παρουσία καὶ ἄλλου κοντὰ στὸν ἄρρωστο, ἔγειρε τὸ κεφάλι καὶ ἀποκοιμήθηκε ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρηση τῆς Ἀρχηγοῦ...

Ἔτσι καὶ πάλι τὸ μικρὸ δωμάτιο μὲ τὴ βαρειὰ μυρουδιὰ βυθίστηκε στὴν ἀπόλυτη σιωπή...

...Στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του ὁ Ρόμπερ πλησίασε τὸν Ὀλάφ, ποὺ εἶχε ζαρώσει σὰν γαρίδα μέσα στὸ μεγάλο κρεβάτι... Αἰσθανότανε μιὰ δειλία...

—«Λοιπόν;» ρώτησε, γιὰ νὰ πῇ κάτι...

—«Ἔλα πιὸ κοντὰ» εἶπεν ὁ Ὀλὰφ μ' ἕνα εἶδος ἀγανακτήσεως «δὲν ἔχω καμμιὰ κολλητικὴ ἀρρώστεια...».

... Ἀνέπνεε μὲ μικρὲς δόσεις... Ἀπαράλλακτα ὅπως ὅταν πιέζουν τὸ φυσερό, γιὰ νὰ ζωντανέψουν τὴ φωτιά... Ἡ ἀτμόσφαιρα γύρω του ἦταν καυτερή...

Οἱ δυνάμεις του τὸν εἶχαν ἐγκαταλείψει... Τὸ δύστυχο παιδί ! ! ! Δὲν εἶχε πιὰ καμμιὰ ἐλπίδα...

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ 'Αρχιφύλαξ Σταματόπουλος Βασ., καὶ οἱ ἀστυφύλακες: Ζιάνης Παν., Δούλης Χρ. καὶ Μπαρμπαγιάννης Νικ.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ πειθαρχικοὺς λόγους, οἱ ἀστυφύλακες: Γιαννόπουλος Χρ., Λύκος Δημ. καὶ Κουμοῦτσος Παντελῆς.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος βάσει τῶν διατάξεων τοῦ κωδ. Ν. 2468/53 «περὶ 'Οργανισμοῦ τοῦ Σώματος 'Αστυνομίας Πόλεων» προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1959, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, οἱ κάτωθι 'Αξιωματικοὶ 'Αστυνομίας Πόλεων:

Α) Κατ' ἐκλογήν:

'Ο 'Αστυνόμος Β' κ. 'Ιωάννης Κασίμης, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως, καὶ

'Ο 'Υπαστυνόμος Α' κ. Παναγιώτης Κυριακόπουλος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως.

Β) Κατ' ἀρχαιότητα.

'Ο 'Υγειονομικὸς 'Αστυνόμος Β' κ. Δημ. Κάππος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υγειονομικοῦ 'Αστυνόμου Α' καὶ

'Ο 'Αστυκτηνίατρος 'Αστυνόμος Β' κ. Κων. Λάππας, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυκτηνιάτρου 'Αστυνόμου Α'.

'Ομοίως προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαρχιφύλακος οἱ ἀστυφύλακες: Μπούρας Κων. καὶ Σίλλης Βασίλ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα Θεοδωρόπουλον Γεώργιον διότι ἐπέτυχε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος σοβαρὰν ἀποστολὴν σχέσιν ἔχουσαν μὲ δράστιδα πολλαπλῶν κλοπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς: 1) 'Υπαστυνόμον κ. Κων. Κουτικιᾶν, 2) 'Αρχ/κα Δημητρακόπουλον Δημ., 3) 'Αρχιφύλακα Παπανδρέου Νικ. καὶ 4) 'Αστυφύλακας: Γιαννακόπουλον Βασ., Κουτσουλέλον 'Απ., Βλαχογιάννην Δημ., Πριόβολον Γεώργ., Γεωρνταμελῆν 'Απ. Λαμπρόπουλον 'Αν., Τζανετάκον Δημ., Νικολούδην Εὐαγ., Καλαντζῆν Θεμ., Καραβίδαν 'Ηλ. Γιαλέσσαν 'Ιωαν. καὶ Μακράκην Γεώργ., διότι οὗτοι συνέβαλον εἰς τὴν ἐξιχνίασιν πλείστων διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—'Ομοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ καὶ ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους:

Α) 'Υπαστυνόμους Α' κ.κ. Δημ. Καραγιαννόπουλον καὶ Κων. Γιαννημάραν, 'Ανθυπαστυνόμον κ. Κων. Μαυρουδέαν καὶ 'Αρχ/κα Παπακωνσταντίνου Νικ, διότι κατώρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν καὶ νὰ ἐξουδετερώσουν σπείραν ἐπικινδύνων κακοποιῶν.

Β) 'Υπαρχιφύλακα Φουτσινᾶν Εὐαγ. καὶ 'Αστυφύλακας: Μιχαλόπουλον Νικ., Γρεβενιώτην Χρ., Χαντζῆν Κ., Χατζησῖμον Εὐαγγ., Παπαγεωργίου Γ., Μαραβί-

τσαν Παν., Λάμπρου Ἀριστ., Γκότσην Γεώργ., Πλέτσιαν Δημ., Ζαλαχώρην Ἀν., Ἀδὰμ Βασ., Γκότσην Βασ. καὶ Μαρκόπουλον Βασ., διότι συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν σύλληψιν ἐπικινδύνων κακοποιῶν.

Γ) Ἀστυφύλακας Ζωγογιάννην Διον. καὶ Γεωργαντᾶν Ἰωάν., διότι ἐπέτυχον τὴν ταχεῖαν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν διαρρήκτου Ἱεροῦ Ναοῦ.

Δ) Ἀστυφύλακας Πανίτσαν Δημ, Σαμαράκον Θωμ. καὶ Τσαγκαράκην Ἐμ., διότι, κατόπιν πάλης ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν λαθρεμπόρου καὶ σεσημασμένου κακοποιοῦ.

Ε) Ἀστυφ/κα Καραγιαννόπουλον Ἄγγ. διότι συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν σοβαρωτάτης κλοπῆς καὶ

ΣΤ) Ἀστυφύλακα Σαμιωτάκην Ἰωάν. διότι παρέσχεν ἀξιόλογον πληροφορίαν, ὁδηγήσασαν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν 11 κλοπῶν.

—Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεων τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος, εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους:

Α) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Ἀγησ. Παπασταφίδαν καὶ Ἀστυνόμον Α' κ. Παν. Θᾶνον, διότι ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ κατευθύναντες ἐπιδεξίως σοβαρὰν ἀνάκρισιν συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν ἐγκληματικῆς ὑποθέσεως.

Β) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Σπυρ. Καβαλλάρην, ἀρχιφύλακα Γιατράκην Γεώργ. καὶ ἀστυφύλακας Κατσανάκην Εὐστ., Παναγιωτόπουλον Δημ. καὶ Γκότσην Βασίλ. διότι ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν 7 διαρρήξεων ἐκκλησιῶν.

Γ) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Ἀγησ. Παπασταφίδαν, διότι, ὡς προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας διώξεως κοινοῦ ἐγκλήματος, διὰ τῶν καταλλήλων ὁδηγιῶν καὶ ὑποδείξεών του συνέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν ὑποθέσεως κλοπῆς.

Δ) Ἀστυνόμον Β' κ. Κων. Λούρην, Ὑπαστυνόμον Α' κ. Μιχ. Πετούσην, Ἀνθυπαστυνόμον κ. Ἀσημ. Τίγκαν καὶ ἀστυφύλακας: Δελαπόρταν Σπυρ., Σαλπᾶν Ἰωάν, Ἀθανασόπουλον Δημ., Γιαλαμᾶν Λεων., Καλαμαρᾶν Περ., Παχύγιαννην Γεώργ., Κουκουβῆν Γεώργιον, Σακκᾶν Στ., Ἀθανασιάδην Τρ., Στεφανάκον Λεων., Δημόπουλον Κων. καὶ Μανωλόπουλον Χαρ., διότι οἱ τρεῖς πρῶτοι ἐπέτυχον τὴν ἐξάρθρωσιν σπείρας κλεπτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν ἁπάντων τῶν μελῶν τῆς σπείρας, καὶ

Ε) Ἀστυνόμους Α'. κ.κ. Παν. Θᾶνον, Δημ. Καραγιαννόπουλον καὶ Κων. Γιαννημάραν, Ὑπαρ/κα Παπαδόπουλον Στ., καὶ ἀστυφύλακας: Ἀλεξόπουλον Παν., Ξουφαρᾶν Γεώργ., Ἀβούρην Ἀντ., Κωστάκην Γεώργ., καὶ Καραΐνδρον Ἰωάνν., διότι συνέβαλον εἰς τὴν ἐξιχνίασιν σοβαρᾶς κλοπῆς καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ δράστου.

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Κορωνάκος διὰ διαταγῆς του ἀπηύθυνεν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια του πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς τοὺς διατεθέντας διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῷ γηπέδῳ «Καραϊσκάκη» τὴν 13-9-59 κατὰ τὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν ὁμάδων «ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ-ΜΙΛΑΝ», διότι ἐξησφάλισαν ἀπόλυτον τάξιν περὶ τῆς ὁποίας ἐξεφράσθησαν εὐμενῆ σχόλια ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ τύπου.

Πρὸς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Εὐαγ. Ἀναστασίου ἐξέφρασεν τὴν ἄκραν εὐαρέσκειάν του διότι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὡς ἄνω δυνάμεως ἐπέτυχε τὴν τήρησιν παραδειγματικῆς τάξεως καὶ οὕτω ἐπέσυρε εὔφημον μνείαν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ καὶ Πειραϊκοῦ τύπου ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας.

***

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Τὴν 31ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Εὐαγγέλου

Καραμπέτσου, ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐξέδραμον εἰς ἀρχαιολογικοὺς χώρους τῆς Ἐπιδαύρου. Οἱ μετέχοντες εἰς τὴν ἐκδρομὴν εὐχαριστήθησαν ἰδιαιτέρως.

*

Τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1959, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν, Ἀστυνόμου Α' κ. Ταμιολάκη Γεωργίου διωργανώθη ἐκδρομὴ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος καὶ μελῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀρ-

Ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν τὴν 9/9/59 εἰς Ἐπίδαυρον.

χαιολογικοὺς χώρους τῶν Μυκηνῶν καὶ Ἐπιδαύρου. Ἡ ἐκδρομὴ ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ οἱ μετασχόντες εἰς αὐτὴν ἔμειναν ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι.

*

Τὸ Σάββατον 19 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων ἐπραγματοποίησε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία, μιὰ ἡμερησία ἐκδρομὴ στοὺς Δελφούς. Στὴν ἐκδρομὴ αὐτή, ποὺ προγραμματίστηκε καὶ ὠργανώθηκε μὲ τάξη καὶ τελειότητα, ἔλαβαν μέρος ὁ Διοικητὴς τῶν Σχολῶν κ. Ἐμ. Ἀρχοντουλάκης, ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Λυκούσης, ὁ κοσμήτωρ τῶν Σχολῶν κ. Λ. Παπαθανασίου, ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων Νέας Φιλαδελφείας κ. Ἀ. Ντουφεξῆς, οἱ Ὑπαστυνόμοι τῆς Σχολῆς κ.κ. Μῖχος, Ἀβραάμ, Βάμβουκας, Κεχρῆς καὶ Στριχᾶς καὶ οἱ δόκιμοι Ἀρχιφύλακες μὲ τὶς οἰκογένειές τους.

Καθ' ὅλη τὴ διαδρομὴ (Λειβαδιὰ—Ἀράχωβα—Δελφοὶ—Ἰτέα—Ἄμφισσα—Θήβα) ἐπεκράτησε πολὺ κέφι καὶ οἱ δόκιμοι Ἀρχιφύλακες βρῆκαν μιὰ ὄμορφη εὐκαιρία νὰ διδαχτοῦν καὶ νὰ ψυχαγωγηθοῦν μαζί, ἐπιστρέψαντες ἀργὰ τὴ νύκτα τοῦ Σαββάτου.

Σημειωτέον ὅτι στοὺς Δελφοὺς ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων ἔγινε ἀντικείμενον θερμοτάτων καὶ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους ξένων περιηγητῶν, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐχόρεψαν μαζὶ μὲ τοὺς δοκίμους Ἑλληνικοὺς χορούς.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Τὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα τῆς Ἐκπομπῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συγ-

κεντρώνουν τὴν ἀγάπη, τὴν προτίμηση καὶ τὸ θαυμασμὸ τοῦ κοινοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ σχόλια εἶναι πάντοτε ἐνθουσιώδη.

—Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 4/9/1959, ποὺ ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε μὲ λογοτεχνικὰ φθινοπωρινὰ σκίτσα, ἦταν ἀφιερωμένη στὴν ἀνάπτυξη τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων ποὺ ἐπιβάλλει ἡ χειμερινὴ περίοδος. Ἔτσι μεταδόθηκαν καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων, πρὸς τοὺς θαμῶνας τῶν χειμερινῶν κέντρων ψυχαγωγίας, πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν αὐτοκινήτων, ὡς καὶ ὁδηγίες γιὰ τὴν ἀσφαλῆ ἐναποθήκευση τοῦ μούστου. Ἐπίσης ὑπογραμμίστηκε τὸ πολύτιμο κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μεταδόθηκαν ξένα καὶ Ἑλληνικὰ τραγούδια, νησιώτικοι σκοποὶ καὶ δημοτικοὶ χοροί.

*

—Διαφωτιστική, προπαγανδιστικὴ καὶ καθοδηγητικὴ ἡ ἐκπομπὴ τῆς 11/9/1959, ἀνέλυσε ἐκλαϊκευμένα τὸν τρόπο δράσεως τῶν διαφόρων κλεπτῶν, μὲ βάση τὸ βιβλίο τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου: «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ». Ἐπίσης στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ὑπογραμμίστηκεν ἡ ἀνάγκη συνεργασίας κοινοῦ καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, τῆς ὁποίας ἀνελύθη τὸ δύσκολο καὶ πολύμορφο ἔργο, κατὰ τὴν δίωξιν τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ ἔλαβε μέρος ἡ Ρένα Βλαχοπούλου, ἡ Σούλη Σαμπάχ, ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου, ἡ Γιώτα Λύδια καὶ ὁ Ἀρχιφύλαξ Μάνθος Φελώνης σὲ δημοτικὰ τραγούδια.

—Μὲ συνθέσεις τοῦ Γιάννη Βέλα καὶ τὴν ὀρχήστρα Μωράκη, ποὺ ἄρεσαν ξεχωριστὰ καὶ συγκίνησαν, ἄνοιξε, συνεχίστηκε καὶ ἔκλεισε τὸ πρόγραμμα τῆς 18/9/1959. Ἡ Ἐκπομπὴ αὐτή, ἀρίστη, δεμένη, διαφωτιστική, ἐκράτησε ἀμείωτο τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῶν μεθόδων δράσεως τῶν λωποδυτῶν, μὲ βάση πάντα τὸ βιβλίο τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου: «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ».

(Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Δόκιμος Ὑπαστυνόμος Σπῦρος Πηλός).

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Κ. Ρήγαν Ἀστυφύλακα. Τὸ ποίημά σας: «Καλοκαίρι», ἔχει πολλὴ πρωτοτυπία, καὶ σὰν ἔμπνευσις εἶναι ἀξιόλογο. Ἱκανοποιητικὴ εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ χρονικὴ συμμετρία του, ἂν καὶ παρουσιάζῃ μερικὲς στιχουργικὲς ἀτέλειες περὶ τὸ τέλος. Ὁπωσδήποτε θὰ ἠμποροῦσε νὰ δημοσιευθῇ. Δυστυχῶς ὅμως ὑστερεῖ αἰσθητῶς ἀπὸ πλευρᾶς διατυπώσεως καὶ ἐκφράσεως ἰδεῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐπικρατεῖ κάποια λεκτικὴ ἀκαταστασία. Καὶ ναὶ μὲν ἡ φαντασία ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχεῖον τῆς ποιητικῆς τέχνης, ἀλλὰ πρέπει νὰ κινῆται μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ὀρθοῦ καὶ διακεκριμένου καλλιτεχνικοῦ λόγου. Ὑπὸ τὶς προϋποθέσεις αὐτὲς τὸ ποίημα σας δὲν κρίνεται δημοσιεύσιμο. Σᾶς συνιστοῦμε νὰ συνεχίσετε τὶς προσπάθειές σας. Ἔχετε ἱκανότητες. Περιμένουμε νὰ τὶς ἀξιοποιήσετε, γράφοντας στὸ ἴδιο μετρικὸ στύλ, πιὸ ἁπλὲς ποιητικὲς εἰκόνες, ἀπαλλαγμένες ἀπὸ τὸ βαθὺ φιλοσοφικὸ πνεῦμα ποὺ διακρίνει τὸ ποίημά σας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ ἀναμένουμε νέα ἐργασία σας, πιὸ βιλτιωμένη καὶ ἀρτία.

Καν Γαλάτειαν Ε. Φανεροῦ. Σᾶς συγχαίρουμε εἰλικρινὰ γιὰ τὰ τόσο εὐγενικά σας αἰσθήματα ἔναντι τοῦ πράγματι λαμπροῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ συμφωνοῦμε ἀπολύτως ὅτι καθολικὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κόσμου πρὸς τὶς ἐκλεκτὲς καὶ ἀκούραστες κυρίες τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, γιὰ τὸ ἀθόρυβο, ἀλλὰ πολύτιμο ἔργο τους. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ποίημά σας, ἐνῶ περικλείει μέσα του τόσον πλοῦτον καὶ ὁμορφιὰ αἰσθημάτων, παρουσιάζει πολλὰ σοβαρὰ μειονεκτήματα ἀπὸ πλευρᾶς μετρικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς στίχων. Κι' ἔτσι δὲν εἶναι δημοσιεύσιμο στὸ περιοδικό μας, τὸ ὁποῖον εἰς τὸν τομέα τόσο τῆς πεζῆς ὅσο καὶ τῆς ἐμμετρης λογοτεχνίας, παρουσιάζει μόνον ἀρτίας ἐργασίας. Ἀπὸ τὴν γραμμὴ αὐτὴ—ὅπως καταλαβαίνετε—δὲν μποροῦμε νὰ παρακκλίνουμε. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμε, καὶ σᾶς συγχαίρουμε.

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 1.30′ - 2 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.